

การศึกษาสภาพตัวบ่งชี้ในการพัฒนากีฬาแบดมินตันไปสู่การเป็นกีฬาเพื่อการอาชีพ

นายเบญจพล เบญจพลากร

สถาบันวิทยบริการ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาพลศึกษา ภาควิชาพลศึกษา

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2545

ISBN 974-17-2753-4

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

STUDY ON STATE OF INDICATORS FOR DEVELOPING BADMINTON
TO BE A PROFESSIONAL SPORT

Mr. Benjapol Benjapalakorn

สถาบันวิทยบริการ

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Education in Physical Education

Department of Physical Education

Faculty of Education

Chulalongkorn University

Academic Year 2002

ISBN 974-17-2753-4

หัวข้อวิทยานิพนธ์	การศึกษาศภาพตัวบ่งชี้ในการพัฒนากีฬาเบดมินตันไปสู่การเป็นกีฬา เพื่อการอาชีพ
โดย	นายเบญจพล เบญจพลากร
สาขาวิชา	พลศึกษา
อาจารย์ที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์ ดร.รัชนี ขวัญบุญจัน

คณะกรรมการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้หัวข้อวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโท

..... คณบดีคณะครุศาสตร์
(รองศาสตราจารย์ ดร.ไพฑูริย์ สินลารัตน์)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เฉลิม ชัยวัชราภรณ์)

..... อาจารย์ที่ปรึกษา
(รองศาสตราจารย์ ดร. รัชนี ขวัญบุญจัน)

..... กรรมการ
(ศาสตราจารย์ พิเศษ เจริญ วรธนะสิน)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ เทพประสิทธิ์ กุลธวัชวิชัย)

เบญจพล เบญจพลากร : การศึกษาสภาพตัวบ่งชี้ในการพัฒนากีฬาแบดมินตันไปสู่การเป็นกีฬารเพื่อการอาชีพ. (STUDY ON STATE OF INDICATORS FOR DEVELOPING BADMINTON TO BE A PROFESSIONAL SPORT.) อ. ที่ปรึกษา : รองศาสตราจารย์ ดร.รัชณี ขวัญบุญจัน, 139 หน้า. ISBN 974-17-2753-4.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาสภาพตัวบ่งชี้ในการพัฒนากีฬาแบดมินตันไปสู่การเป็นกีฬารเพื่อการอาชีพ กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยได้แก่ กรรมการสมาคมแบดมินตันแห่งประเทศไทย นายกสโมสรสมาชิก ผู้จัดการทีมกีฬาแบดมินตัน รวม 232 คน ดำเนินการวิจัยโดยการศึกษาค้นคว้าจากเอกสาร การสัมภาษณ์ และส่งแบบสำรวจ จำนวน 232 ชุด ไปยังกลุ่มตัวอย่าง ได้รับแบบสำรวจกลับคืนมาจำนวน 220 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 94.82 วิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการทางสถิติโดยการแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ นำเสนอผลการวิเคราะห์ในรูปแบบตารางและความเรียง

ผลการวิจัยปรากฏว่า

นักกีฬาแบดมินตันไทยได้รับการจัดอันดับเป็นนักกีฬาแบดมินตันอันดับโลก 34 คน จาก 32 ประเภทรายการ มีผู้นิยมดูกีฬาแบดมินตันจากสื่อต่าง ๆ ประมาณ 2,354,600 คน และผู้นิยมเล่นกีฬาแบดมินตันทั่วประเทศ ประมาณ 1,500,000 คน มีองค์กรกีฬาที่ควบคุม ดำเนินการและสนับสนุนกีฬาแบดมินตัน 10 องค์กร สโมสรสมาชิกจำนวน 106 สโมสร ศูนย์แบดมินตันเยาวชนจำนวน 6 ศูนย์ บุคลากรทางกีฬาแบดมินตัน มีจำนวนรวมทั้งสิ้น 3,171 คน นักกีฬาแบดมินตันทีมชาติไทย มีรายได้เฉลี่ย 450 บาทต่อวัน ผู้ฝึกสอนมีรายได้ตั้งแต่ 7,000 - 20,000 บาทต่อเดือน ผู้ตัดสินกีฬาแบดมินตันมีรายได้จากการตัดสิน 300 - 400 บาท ต่อ 4 ชั่วโมง สนามแข่งขันกีฬาแบดมินตันมีจำนวนน้อยและไม่ครอบคลุมทุกจังหวัด ปัจจุบันยังไม่มีกฎหมายกีฬาแบดมินตันโดยตรง มีการจัดการแข่งขันกีฬาแบดมินตันทั้งภายในประเทศและต่างประเทศรวม 48 รายการ กีฬาแบดมินตันมีสื่อประชาสัมพันธ์ 4 ชนิด มีการเผยแพร่การแข่งขันในปี พ.ศ. 2545 รวมทั้งสิ้น 6 รายการ และนักกีฬาแบดมินตันได้รับสวัสดิการในด้านต่าง ๆ จากทั้งภาครัฐและภาคเอกชน

ภาควิชา พลศึกษา

สาขาวิชา พลศึกษา

ปีการศึกษา 2545

ลายมือชื่อนิติ.....

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา.....

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาร่วม.....

4483737027 : MAJOR PHYSICAL EDUCATION

KEY WORD: IDENTIFICATION / BADMINTON / PROFESSIONAL SPORT

BENJAPOL BENJAPALAKORN : STUDY ON STATE OF INDICATORS FOR DEVELOPING BADMINTON TO BE A PROFESSIONAL SPORT. THESIS ADVISOR : ASSOCIATE PROFESSOR RAJANEE QUANBOONCHAN, Ph.D., 139 pp.
ISBN 974-17-2753-4.

This research determined to study the identifications for developing badminton to be professional sport. Total numbers of sample use in the investigation were 232 persons consist of Badminton Association of Thailand committee, Badminton clubs administrators, and badminton team managers. In order to study the identifications definitely three methods, including examining the existing documents, interviewing, and sending 232 questionnaires to the samples, were bring to gather the useful information used in the research. The 220 questionnaires, 94.82 percent of total papers, were replied to the researcher. After the gathering step was completed, all data were brought to analyze using frequency distribution and percentage mean. Ultimately, the information was presented through tables and essay.

The findings were as follows :

Thirty four Thai badminton players from 32 types of competition were grouped in world rank. Reservation was make through several kinds of media, there were 2,354,600 audiences watching badminton tournaments around the country. Approximately 1,500,000 Thais like playing badminton. There were 10 organizations involve in controlling, organizing, and supporting badminton in Thailand. 106 clubs were members of Badminton Association of Thailand. There were 6 badminton youth academic centers in Thailand. Total badminton staffs were 3,171 persons. Badminton national athletes received THB 450 per day, while badminton coaches obtained THB 7,000-20,000 per month. Badminton referees earned THB 300-400 for every 4 hours. Badminton stadium was still less in number and not widespread in all province. Presently, none of the legal authorities was assigned specifically for badminton. Badminton tournaments were arranged both domestic and international, totaling 48 tournaments annually. The tournaments broadcast through 4 kinds of media, 6 tournaments broadcast in Thailand in 2003. Both government and individual organizations support badminton players.

Department	Physical Education	Student's signature.....
Field of study	Physical Education	Advisor's signature.....
Academic year	2002	Co-advisor's signature.....

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณาของ รองศาสตราจารย์ ดร.รัชณี ขวัญบุญจันทร์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ซึ่งได้กรุณาให้ความช่วยเหลือ แนะนำ และตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความเอาใจใส่อย่างดีเสมอมา ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ทรงคุณวุฒิทุก ๆ ท่าน ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำและให้คำปรึกษาในการวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ด้วยดี

ขอกราบขอบพระคุณ ครู อาจารย์ทุกท่าน ที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ และได้ให้ความช่วยเหลือให้คำแนะนำที่ดีเสมอมา

ขอกราบขอบพระคุณ ดร. ศักดิ์ชาย พิทักษ์วงศ์ ผู้อำนวยการกององค์การกีฬา การกีฬาแห่งประเทศไทย ที่กรุณาให้คำแนะนำ และให้คำปรึกษาในการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้เป็นอย่างดี

ขอขอบพระคุณ สมาคมแบดมินตันแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ สโมสรสมาชิกต่าง ๆ และบุคลากรในสโมสรสมาชิก ที่ได้อำนวยความสะดวกและให้ความร่วมมือในการทำวิจัยครั้งนี้เป็นอย่างดี

ขอขอบพระคุณ เพื่อน ๆ น้อง ๆ ทุกคนที่ให้การกำลังใจและช่วยให้การวิจัยครั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

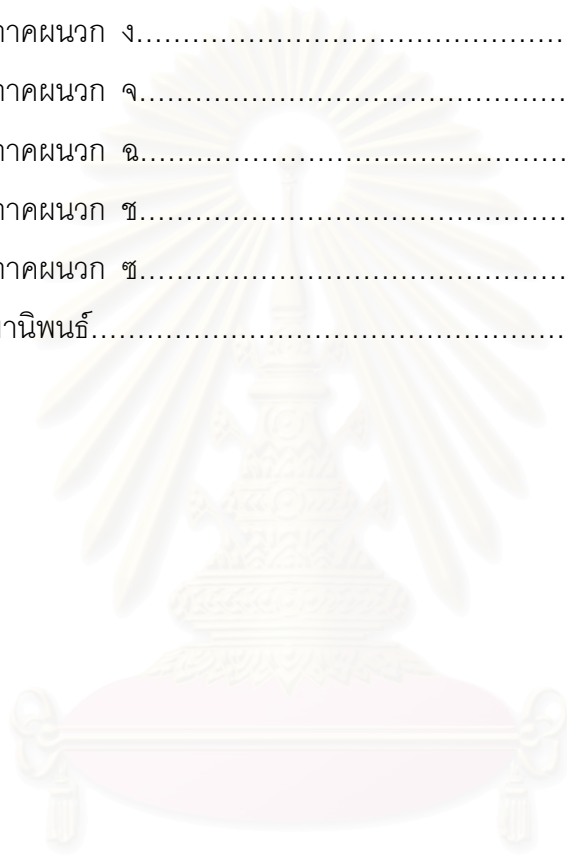
สุดท้ายนี้ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณอย่างสูง คุณพ่ออนันต์ – คุณแม่รองกาญจน์ เบญจพลากร ผู้ให้กำเนิดและกรุณาอบรมสอนสั่งในทุก ๆ เรื่อง รวมทั้งให้กำลังใจอยู่ตลอดเวลา และขอขอบคุณ นางสาวอภา พิมล ภูธนา และครอบครัว ที่คอยเป็นกำลังใจและช่วยเหลือเสมอมา

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ณ
สารบัญแผนภูมิ.....	ญ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	7
ขอบเขตของการวิจัย.....	7
ข้อตกลงเบื้องต้น.....	8
คำจำกัดความของคำที่ใช้ในการวิจัย.....	8
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย.....	9
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	10
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	44
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	44
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	44
ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ.....	45
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	46
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	46
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	47
5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ.....	89
สรุปผลการวิจัย.....	89
อภิปรายผลการวิจัย.....	95
ข้อเสนอแนะ.....	103
รายการอ้างอิง.....	106

	หน้า
ภาคผนวก.....	110
ภาคผนวก ก.....	111
ภาคผนวก ข.....	117
ภาคผนวก ค.....	122
ภาคผนวก ง.....	124
ภาคผนวก จ.....	126
ภาคผนวก ฉ.....	129
ภาคผนวก ช.....	133
ภาคผนวก ซ.....	136
ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์.....	139

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญตาราง

ตาราง		หน้า
1	จำนวน ร้อยละของสถานภาพของกรรมการสมาคมแบดมินตันแห่งประเทศไทยฯ	48
2	จำนวน ร้อยละของสถานภาพของนายกสโมสรสมาชิก.....	50
3	จำนวนร้อยละของสถานภาพของผู้จัดการทีมกีฬาแบดมินตัน.....	52
4	ร้อยละของประชากรไทยที่มีอายุ 6 ปีขึ้นไปดูกีฬา จำแนกตามประเภทกีฬาที่ดู และสถานที่ / สื่อที่ใช้ดูกีฬา.....	60
5	จำนวนสโมสรและจำนวนสมาชิกในสโมสรสมาชิก.....	61
6	ร้อยละของประชากรที่มีอายุตั้งแต่ 6 ปีขึ้นไปที่ดูกีฬาเป็น จำแนกประเภทกีฬา และสาเหตุการดูกีฬา.....	61
7	จำนวนของบุคลากรในวงการกีฬาแบดมินตัน.....	65
8	จำนวน ร้อยละของสนามแบดมินตันของสโมสรสมาชิกประเภทสมาชิก.....	70
9	อัตราค่าตอบแทนวิทยากร ผู้ช่วยวิทยากร ผู้ตัดสิน และผู้แทนสมาคมกีฬาสมัครเล่น แห่งประเทศไทย จากการปฏิบัติงานในสถานที่ที่ผู้ปฏิบัติงานมีภูมิลำเนาอยู่.....	77
10	อัตราค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าเช่าที่พัก ค่าพาหนะเดินทางของ วิทยากร ผู้ช่วยวิทยากร ผู้ตัดสิน และผู้แทนสมาคมกีฬาสมัครเล่นแห่งประเทศไทย จากการปฏิบัติงานนอกภูมิลำเนา	77
11	แหล่งที่มาและชนิดของสวัสดิการของนักกีฬาแบดมินตันทีมชาติไทย.....	84

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญแผนภูมิ

แผนภูมิที่	หน้า
1 การดำเนินการแข่งขันกีฬาจากพื้นฐานไปสู่กีฬาเพื่อการอาชีพ.....	13

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

กีฬาเป็นการออกกำลังกายที่ก่อให้เกิดการพัฒนาทั้งทางด้านสุขภาพและสมรรถภาพ ผู้ที่เล่นกีฬาหรือออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอจึงเป็นผู้ที่มีสุขภาพดี ดังนั้นกีฬาจึงเป็นปัจจัยหนึ่งที่จะช่วยพัฒนาคุณภาพชีวิตของมนุษย์ ทั้งนี้เพราะเมื่อมนุษย์มีสุขภาพที่ดีแล้วก็จะส่งผลดีไปถึงประสิทธิภาพในการทำงานและการดำเนินชีวิตประจำวันด้วย และนอกเหนือจากการเล่นกีฬาหรือออกกำลังกายเพื่อสุขภาพและสมรรถภาพแล้ว การกีฬาในปัจจุบันยังมีส่วนช่วยสร้างชื่อเสียงให้แก่ตนเองและประเทศชาติอย่างมากอีกทางหนึ่ง ดังพระบรมราโชวาทของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ภูมิพลอดุลยเดชฯ ตอนหนึ่ง ความว่า

"การกีฬาเป็นสิ่งที่มีความสำคัญพื้นฐานเพื่อที่จะส่งเสริมร่างกายให้แข็งแรงและสามารถที่จะแสดงฝีมือในเชิงกีฬาเพื่อความสามัคคีและเพื่อให้คุณภาพของมนุษย์ดีขึ้น เวลานี้การกีฬาก็มีความสำคัญทางอื่นด้วย คือทางสังคม คือทำให้คนในประเทศชาติได้หันมาปฏิบัติสิ่งที่มีประโยชน์ในทางสุขภาพของร่างกายและของจิตใจ ทำให้สามารถอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข ทั้งยังเป็นสิ่งที่ก่อให้เกิดความเจริญของบ้านเมืองโดยเฉพาะการกีฬาระหว่างประเทศ ก็ยังเพิ่มความสำคัญมากขึ้น ฉะนั้นการกีฬาที่มีความสำคัญอย่างยิ่งสำหรับชีวิตของแต่ละคน และชีวิตของชาติบ้านเมือง ถ้าปฏิบัติกีฬาด้วยความเรียบร้อย ความสุภาพ ก็ทำให้มีชื่อเสียงและส่งเสริมความสามัคคีในประเทศชาติ" (การกีฬาแห่งประเทศไทย, 2531 อ้างถึงใน นพพร ศรีนรินทร์, 2535)

ปัจจุบันประเทศต่าง ๆ ได้ส่งเสริมให้ประชาชนของตนมีความเป็นเลิศทางด้านกีฬา โดยมีรัฐบาลเป็นแกนหลัก มีผู้ให้การสนับสนุนในด้านต่าง ๆ ซึ่งกลุ่มประเทศทางตะวันตกคือยุโรปและกลุ่มประเทศในทวีปอเมริกา นับได้ว่าประสบความสำเร็จทางด้านกีฬาในระดับสูง ส่วนในทวีปเอเชีย ระดับของความสำเร็จทางด้านกีฬานั้น แม้ว่าก็ยังด้อยกว่าในทวีปอื่น ๆ แต่ก็นับได้ว่าการพัฒนาขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งจะเห็นได้จากการแข่งขันกีฬาในระดับนานาชาติครั้งใหญ่ ๆ เช่น การแข่งขันกีฬาโอลิมปิก หรือการแข่งขันฟุตบอลโลก จะมีประเทศในทวีปเอเชียเข้าไปสร้างชื่อเสียงอยู่เสมอ ๆ ซึ่งเป็นเครื่องยืนยันได้ถึงความสำเร็จก้าวหน้าทางด้านกีฬาในภูมิภาคเอเชีย

การจะพัฒนาให้กีฬาใด ๆ ประสบความสำเร็จได้นั้น ต้องมีปัจจัยส่งเสริมหลาย ๆ ด้าน เช่น ความนิยมของประชาชนที่มีต่อกีฬานั้น ๆ บุคลากร รายได้ สวัสดิการ

เป็นต้น นอกจากนี้ หากประเทศใดที่มีการพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศและเพื่อการอาชีพที่ดีแล้ว ก็จะทำให้เกิดประโยชน์อันมากมายต่อประเทศชาติอาทิเช่น

- สร้างชื่อเสียงให้แก่ตัวบุคคลและประเทศชาติ
- นำรายได้เข้าสู่ประเทศอย่างมหาศาล อันเนื่องมาจากการประกอบธุรกิจทางการกีฬา
- เป็นการพัฒนาการกีฬาของประเทศให้เจริญก้าวหน้าทัดเทียมชาติอื่น ๆ อันเป็นตัวบ่งบอกถึงความเจริญก้าวหน้าของประเทศได้อีกทางหนึ่งด้วย
- เป็นการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ เพราะประชาชนจะสามารถมีรายได้จากการประกอบอาชีพทางการกีฬาได้

รัฐบาลได้ให้ความสำคัญกับการพัฒนาการกีฬาสู่กีฬาอาชีพอยู่เสมอมา ดังจะเห็นได้จากการกำหนดแผนพัฒนากีฬาชาติ ตั้งแต่ฉบับที่ 1 พ.ศ. 2530 – 2539 ฉบับที่ 2 พ.ศ. 2540 – 2544 และฉบับที่ 3 พ.ศ. 2545 – 2549 โดยระบุถึงวัตถุประสงค์และเป้าหมายในการพัฒนาและส่งเสริมกีฬาเพื่อการอาชีพ อันจะนำมาซึ่งผลประโยชน์ต่อประเทศชาติ

กีฬาแบดมินตันเป็นกีฬาอีกชนิดหนึ่งที่ได้รับคามนิยม และแพร่หลายในประเทศไทย ซึ่งโดยประวัติของกีฬาแบดมินตันนั้นไม่มีหลักฐานแน่ชัดว่ากำเนิดมาจากที่ใด บ้างก็ว่าเป็นกีฬาเก่าแก่ของประเทศจีน แต่เกมการเล่นแบดมินตันในสมัยปัจจุบันนั้นพัฒนามาจากเมืองปูนา ประเทศอินเดีย ต่อมาในค.ศ. 1873 ชาวอังกฤษได้นำไปเผยแพร่ในประเทศของตน โดยเรียกชื่อว่า “แบดมินตัน” มาจนกระทั่งปัจจุบัน (Friedrich and Rutledge. 1969: 4 – 5; and Mills and Butler. 1977:19 อ้างถึงใน วาสนา คุณาอภิสิทธิ์, 2542) บางท่านก็เชื่อว่า กีฬาแบดมินตันเริ่มเล่นในราชสำนักอังกฤษเมื่อศตวรรษที่ 12 และมีการเล่นลูกขนไก่ในประเทศจีนในสมัยเดียวกันนี้ด้วย และบางหลักฐานเชื่อว่า แบดมินตันเริ่มเล่นในยุโรปราวตอนปลายศตวรรษที่ 17 (ฟอง เกิดแก้ว, 2523) แต่บางท่านก็เชื่อว่า แบดมินตันได้เริ่มเล่นเป็นครั้งแรกที่เมืองปูนา ประเทศอินเดีย (ไพรวลัย ตัณฑลาพุม, 2523) และเนื่องจากประเทศอินเดียเคยตกเป็นเมืองขึ้นของประเทศอังกฤษ ครั้นนั้นขุนนางชาวอังกฤษผู้หนึ่งได้เห็นชาวอินเดียเล่นกีฬาประเภทนี้ จึงได้นำกลับไปเล่นที่ประเทศของตนบ้างเมื่อประมาณค.ศ. 1873 แต่ก็ยังไม่เป็นที่แพร่หลายนัก ต่อมาดยุคแห่งบิวฟอร์ด ได้สนใจและนำเอาไปเล่นที่คฤหาสน์แบดมินตัน จึงได้เรียกกีฬานี้ว่า “แบดมินตัน” ตามชื่อคฤหาสน์ของเขา

ในปีค.ศ.1893ได้มีการจัดตั้งสมาคมแบดมินตันโดยมีการจัดการแข่งขันครั้งแรกในประเทศอังกฤษ เรียกว่า “สมาคมแบดมินตันแห่งประเทศไทย” ซึ่งถือเป็นสมาคมแบดมินตันแห่งแรกของโลก ต่อมาก็ได้มีการจัดตั้งสมาคมแบดมินตันแห่งประเทศไทยแคนาดาขึ้นใน

ค.ศ.1931 และสมาคมแบดมินตันแห่งสหรัฐอเมริกาในค.ศ. 1936 สมาคมแบดมินตันแห่งประเทศไทยอังกฤษเป็นสมาคมที่จัดการแข่งขันแบดมินตันชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทยที่เรียกว่า “ออลอิงแลนด์” (All England) ซึ่งถือเป็นการแข่งขันระดับโลก โดยเริ่มแข่งขันตั้งแต่ปีค.ศ. 1899 เป็นต้นมา การแข่งขันในสมัยแรก ๆ มีจุดมุ่งหมายเพื่อการพบปะสังสรรค์กันในหมู่สมาชิกมากกว่าที่จะมุ่งเอาแพ้ชนะกันเหมือนในปัจจุบัน และในระยะแรกมีการแข่งขันเฉพาะประเภทชายเท่านั้น ต่อมาในปีค.ศ. 1900 จึงได้มีการจัดการแข่งขันชิงชนะเลิศประเภทหญิงขึ้น

กีฬาแบดมินตันได้รับความนิยมทั่วโลกแม้กระทั่งทางด้านเอเชียอาคเนย์ ซึ่งรวมถึงประเทศไทยด้วย

สำหรับในประเทศไทย พระยาพิพัฒน์กุลพงษ์เป็นผู้ริเริ่มนำกีฬาแบดมินตันเข้ามาเผยแพร่ในประเทศไทย ในราวปีพ.ศ. 2456 โดยได้ตั้งคอร์ตขึ้นที่บ้านริมคลองสมเด็จพระยาธนูบุรี ในระยะแรก ๆ จะเล่นกันในระหว่างลูก ๆ หลาน ๆ ต่อมาก็พวกมิตรสหาย รวมทั้งท่านหนึ่งคือ หลวงชลาไยกุล ซึ่งเป็นต้นตระกูลของผู้เล่นที่มีฝีมือดีอยู่หลายคน หลังจากนั้นแบดมินตันก็เริ่มแพร่หลายทั่วไปทั้งในพระนคร – ธนบุรีและต่างจังหวัดโดยในระยะแรก ๆ นิยมเล่นกันข้างละ 3 คน โดยการจัดการแข่งขันครั้งแรก จัดขึ้นที่ราชวิทยาลัย โดยผู้ริเริ่มการจัดการแข่งขันคือ หลวงประคุณวิชาสอน ในครั้งนั้น ได้จัดการแข่งขันเฉพาะประเภท 3 คน

ในปีพ.ศ. 2462 สโมสรกลาโหมได้เปิดการแข่งขันแบดมินตันทั่วไปอย่างเป็นทางการเป็นครั้งแรกโดยมีการแข่งขันทั้งประเภทคู่ ประเภทเดี่ยว และประเภท 3 คน ซึ่งพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ก็ทรงโปรดกีฬาแบดมินตันเช่นกัน นอกจากนี้ประเทศไทยยังส่งนักกีฬาไปแข่งขันยังประเทศใกล้เคียงด้วย

ในปีพ.ศ. 2494 หลวงธรรมาวุฒิศิกร (นายประวัติ บัตตพงศ์) นายนิติ นิยมวานิช และนายบุญทอง เลขะกุล ได้ริเริ่มก่อตั้งสมาคมแบดมินตันแห่งประเทศไทยขึ้น โดยได้เชิญพระยาจินดารักษ์มาเป็นนายกสมาคมคนแรก นับว่าเป็นสมาคมแบดมินตันแห่งแรกของประเทศไทย และได้เข้าร่วมเป็นสมาชิกของสหพันธ์แบดมินตันนานาชาติเมื่อเดือนมีนาคมปีเดียวกัน เพราะเห็นว่าเป็นกีฬาที่มีประโยชน์ทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจสมควรที่จะได้รับการส่งเสริมอย่างยิ่ง สมาคมแบดมินตันแห่งประเทศไทยได้จัดส่งนักกีฬาเข้าแข่งขันชิงชนะเลิศถ้วยโทมัส (Thomas) ในปีพ.ศ. 2499 – 250 ที่ประเทศอินเดีย โดยผ่านเข้าไปถึงรอบชิงชนะเลิศ และต่อมาก็ส่งไปแข่งขันระดับโลกอยู่เสมอ

ปัจจุบันประเทศไทยมี สมาคมแบดมินตันแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ (The Badminton Association of Thailand) ซึ่งจัดเป็นสมาชิกสมบูรณของสหพันธ์แบดมินตันนานาชาติ หรือ ไอบีเอฟ (International Badminton Federation : IBF) ทั้งนี้เป็นเพราะกลุ่มอดีต

นักแบดมินตันทีมชาติทั้งหญิงและชายได้ดำเนินการจดทะเบียนสมาคมนักแบดมินตันไทยขึ้นเป็นนิติบุคคลถูกต้องตามกฎหมาย เมื่อเดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2522 โดยมีจุดมุ่งหมายหลักเพื่อการส่งเสริมพัฒนากีฬาแบดมินตันและฟื้นฟูมาตรฐานการเล่นของนักกีฬาไทยที่กำลังตกต่ำอย่างที่สุดในขณะนั้นให้กลับคืนสู่ความรุ่งเรืองอย่างเช่นอดีตที่เคยเป็นมาด้วยการบริหารและส่งเสริมที่ถูกต้องต่อนั้นประมาณสามปีเศษวงการแบดมินตันไทยได้เจริญรุดหน้าอย่างรวดเร็ว จำนวนสมาชิกเพิ่มขึ้นถึงร้อยละกว่าร้อยและมีกิจกรรมดำเนินอย่างต่อเนื่องและมั่นคง ต่อมาสมาชิกที่เป็นนิติบุคคลทั่วประเทศรวม 9 สมาคมก็ได้ร่วมกันก่อตั้งสหพันธ์แบดมินตันไทยขึ้นและยื่นขอเป็นสมาชิกต่อสหพันธ์แบดมินตันนานาชาติ โดยมีพระวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าสุทธสิริโสภาทรงเป็นองค์ประธาน และได้รับมติเป็นเอกฉันท์จากประเทศต่าง ๆ กว่า 60 ประเทศทั่วโลกในที่ประชุมใหญ่สามัญประจำปีของสหพันธ์แบดมินตันนานาชาติ เมื่อวันที่ 28 พฤษภาคม พ.ศ. 2523 ณ กรุงโตเกียว ประเทศญี่ปุ่น ประเทศไทยจึงเป็นสมาชิกสมบรูณ์ขององค์การแบดมินตันระหว่างชาติ และมีโอกาสได้ร่วมการแข่งขันกับนานาประเทศได้อย่างเสรีเหมือนสมัยก่อน (วาสนา คุณาอภิสิทธิ์, 2542)

จะเห็นได้ว่าประเทศไทยเป็นประเทศที่มีประวัติศาสตร์ของแบดมินตันที่ยาวนาน และมีนักกีฬาที่มีความสามารถอยู่ในระดับนานาชาติอยู่มากมาย กีฬาแบดมินตันจึงเป็นกีฬาอีกชนิดหนึ่งที่เหมาะสมจะมีการส่งเสริมให้มีความเจริญก้าวหน้ามากยิ่งขึ้น เพื่อชื่อเสียงและความเจริญของประเทศชาติดังที่ได้กล่าวมาข้างต้น

ในแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2545 – 2549) ได้กำหนดยุทธศาสตร์ในการพัฒนากีฬาของชาติไว้ทั้งสิ้น 6 ยุทธศาสตร์ โดยในยุทธศาสตร์ที่ 4 : การพัฒนากีฬาเพื่อการอาชีพ มีเป้าหมายในการพัฒนากีฬาสากลที่มีศักยภาพ จำนวน 8 ชนิด ให้เป็นกีฬาอาชีพที่ได้มาตรฐาน และกีฬาแบดมินตันก็เป็นกีฬาชนิดหนึ่ง ที่เป็นกีฬาเป้าหมายในการพัฒนาไปสู่การเป็นกีฬาเพื่อการอาชีพ

อย่างไรก็ตามการพัฒนากีฬายังไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร ซึ่งมีสาเหตุมาจากหลาย ๆ ด้าน ดังที่ วรรศักดิ์ เพียรชอบ (2534) กล่าวว่า การที่มาตรฐานการกีฬาของไทยเราไม่มีการพัฒนาเท่าที่ควรนั้น สาเหตุสำคัญอย่างหนึ่งอาจมาจากการขาดกระบวนการในการสร้างนักกีฬาควบคู่ไปกับการแข่งขันกีฬาเพื่อให้มีจำนวนนักกีฬาเพิ่มขึ้น ทั้งยังขาดการส่งเสริมให้เยาวชนได้มีการเรียนรู้และการฝึกหัดการเล่นกีฬาอย่างกว้างขวาง

ส่วน เจริญ กระจบวรรธน์ (2531) ได้กล่าวว่า ปัญหา อุปสรรคของการพัฒนากีฬาของชาติให้ก้าวไปสู่ความสำเร็จและจุดสุดยอดโดยแท้จริงนั้น เกิดจากตัวบุคคลที่เข้ามามีบทบาทหน้าที่เกี่ยวข้องกับกีฬาของชาติในทุกๆระดับเป็นส่วนใหญ่ ไม่ว่าจะเป็นในฐานะของผู้บริหารหรือคณะกรรมการการกีฬา ผู้ฝึกสอนกีฬา นักกีฬา คณะกรรมการผู้ตัดสิน หรือแม้แต่ผู้ให้การ

สนับสนุนกีฬาเองก็ตาม หากขาดความสำนึก ความรับผิดชอบในบทบาทหน้าที่ มัวแต่หลงอยู่กับตำแหน่งหรือฐานะทางสังคมตามคำยินยอม จนลืมความถูกต้อง ไม่มุ่งมั่นในการที่จะแก้ไขปรับปรุงความผิดพลาดที่เกิดขึ้นให้หมดไป ความหวังที่จะเห็นความสำเร็จสูงสุดและความก้าวหน้าทัดเทียมนานาชาติอารยประเทศ ของวงการกีฬาไทยก็คงเป็นไปได้เพียงแค่ “ความหวัง” หรือ “ความฝัน”

ในการพัฒนากีฬาให้ประสบความสำเร็จนั้นยังคงมีอุปสรรคอยู่อย่างมากมาย การพัฒนากีฬาให้ไปสู่การเป็นกีฬาอาชีพก็ต้องประสบกับอุปสรรคเหล่านี้เช่นกัน ดังนั้นจึงจำเป็นที่จะต้องแก้ไขปัญหาและเปลี่ยนแปลงปรับปรุงให้ถูกด้าน ซึ่งการกีฬาแห่งประเทศไทยได้ทำการศึกษามาในเรื่องนี้มาโดยตลอด เริ่มตั้งแต่ปี พ.ศ. 2536 จนกระทั่งใน พ.ศ. 2540 การกีฬาแห่งประเทศไทยได้ทำการศึกษาตัวบ่งชี้การพัฒนากีฬาของไทย : การพัฒนากีฬาเพื่อการอาชีพ และพบว่าตัวบ่งชี้การพัฒนากีฬาเพื่อการอาชีพประกอบด้วยตัวบ่งชี้หลัก 10 ด้าน และมีลักษณะสำคัญ 43 รายการดังนี้ (จุฑา ติงศรัทธี, 2540)

1. ด้านระดับความสามารถของนักกีฬา
2. ด้านความนิยม
3. ด้านองค์กรกีฬา
4. ด้านบุคลากร
5. ด้านรายได้
6. ด้านสถานกีฬา
7. ด้านกฎหมายกีฬา
8. ด้านการจัดการแข่งขัน
9. ด้านสื่อและการประชาสัมพันธ์
10. ด้านสวัสดิการแก่นักกีฬาอาชีพ

สำหรับในต่างประเทศ มีการศึกษาตัวบ่งชี้และปัจจัยในการพัฒนากีฬาเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างความเจริญให้กับวงการกีฬาของประเทศนั้น ๆ ดังเช่น การศึกษาของสถาบัน Sport England ซึ่งได้สรุปปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อการพัฒนากีฬาของประเทศอังกฤษจำนวน 6 ปัจจัย ดังนี้ (Sport England, 2001)

1. การดำเนินการแนวทางตามยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬาของประเทศ
2. จำนวนประชากรที่เป็นผู้ใหญ่ ที่มีกิจกรรมการออกกำลังกายและการกีฬา อย่างน้อย 4 ครั้งใน 1 เดือน
3. จำนวนประชากรที่เป็นเยาวชน ที่มีกิจกรรมการออกกำลังกายและการ

กีฬา จำนวน 3 ชนิดกีฬา อย่างน้อยสิบครั้งในช่วงระยะเวลาหนึ่งปี ซึ่งกิจกรรมนั้น ๆ จะต้องเป็นกิจกรรมนอกเวลาเรียน

4. ทักษะคติของประชากรที่เป็นผู้ใหญ่ ต่อการจัดกิจกรรมกีฬา
5. จำนวนประชากร ที่มีส่วนร่วมในกิจกรรมการออกกำลังกายและการกีฬา ในระยะเวลา 1 เดือน และระยะเวลา 1 ปี

6. จำนวนของบุคลากรและอาสาสมัครทางการกีฬา
นอกจากนี้ สถาบัน Sport England ได้ทำการสรุปปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนากีฬาในแต่ละชุมชน จำนวน 8 หัวข้อ ดังนี้

1. เยาวชนและการให้การสนับสนุนของสถาบันการศึกษา
2. การมีส่วนร่วมในกิจกรรมกีฬาของประชากรในชุมชน
3. จำนวนของสถานกีฬาในชุมชน
4. จำนวนของสโมสรกีฬาแต่ละชนิดในชุมชน
5. การให้การสนับสนุนผู้ที่มีความสามารถทางการกีฬา
6. บุคลากรและอาสาสมัครทางการกีฬาในชุมชน
7. การให้ความช่วยเหลือจากหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง
8. ปัจจัยที่บ่งชี้ถึงความนิยมในกีฬานั้น ๆ เช่น โฆษณา ยอดขายสินค้าของผู้สนับสนุนการกีฬา

การพัฒนาการกีฬาให้มีความเจริญก้าวหน้าเป็นสิ่งจำเป็น ทั้งนี้เพราะประเทศไทยที่มีความเจริญทางการกีฬา ย่อมแสดงถึงความเจริญของประเทศนั้น ๆ ด้วย ยกตัวอย่างเช่น ในด้านธุรกิจ ประเทศไทย เมืองใดที่มีความเจริญทางด้านกีฬา โดยเฉพาะที่มินิกอล์ฟหรือทีมกีฬาที่มีความสามารถสูง ได้รับตำแหน่งและรางวัลต่าง ๆ จะส่งผลให้รายได้ต่อหัวของประชากรและเศรษฐกิจของประเทศหรือเมืองนั้น ๆ มีอัตราที่สูงตามไปด้วย (Coates and Humphreys, 2001) และเมื่อพิจารณาถึงการพัฒนากีฬาของประเทศไทยที่มีโอกาสจะประสบความสำเร็จให้ก้าวไปสู่กีฬาเพื่อการอาชีพได้นั้น กีฬาแบดมินตันเป็นกีฬาประเภทหนึ่งที่นักกีฬาของประเทศไทยประสบความสำเร็จในระดับภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ และมีโอกาสที่จะพัฒนาไปสู่ระดับที่สูงยิ่งขึ้น สังเกตได้จากในปัจจุบันกีฬาแบดมินตันมีการจัดการแข่งขันภายในประเทศขึ้นในแต่ละปีไม่น้อยกว่า 20 รายการและต่างประเทศหลายรายการ มินิกอล์ฟของประเทศไทยที่มีความสามารถติดอันดับ 1 ใน 10 ของโลก ทั้งชายและหญิง และนักกีฬาแบดมินตันของประเทศไทยได้ประสบความสำเร็จในการแข่งขันในรายการสำคัญระดับนานาชาติหลายรายการทั้งในอดีตและปัจจุบัน นอกจากนี้กีฬาแบดมินตันยังสามารถเล่นได้ทุกสถานที่ ทุกสภาพอากาศ ทุกเพศ ทุกวัย ทั้งเด็กและ

ผู้ใหญ่ ทั้งผู้หญิงและผู้ชาย และมีการจัดการเรียนการสอนในระดับโรงเรียน สถาบันอุดมศึกษา (สุกัญญา ลิ้มสุนันท์, 2543)

ด้วยเหตุผลดังที่กล่าวมาแล้วนี้ ทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาสภาพของตัวบ่งชี้ในการพัฒนากีฬาแบดมินตันไปสู่การเป็นกีฬารายการ โดยศึกษาในกรอบของตัวบ่งชี้การพัฒนาการกีฬาของไทย ทั้งนี้เพราะ ในตัวบ่งชี้เหล่านั้นจะแสดงได้ถึงความพร้อม และวิถีทางที่จะพัฒนากีฬาแบดมินตันไปสู่การเป็นกีฬารายการได้ ซึ่งผลการวิจัยจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนารูปแบบการบริหาร และปัจจัยในด้านต่าง ๆ อันจะนำกีฬาแบดมินตันไปสู่การเป็นกีฬารายการและสร้างชื่อเสียงให้แก่ประเทศไทยต่อไปในภายภาคหน้า

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาสภาพตัวบ่งชี้ในการพัฒนากีฬาแบดมินตันไปสู่การเป็นกีฬารายการ

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ
 - 1.1 กรรมการสมาคมแบดมินตันแห่งประเทศไทยปี พ.ศ. 2545 จำนวน 19 คน
 - 1.2 นายกสิมสรสมาชิก สังกัดสมาคมแบดมินตันแห่งประเทศไทยฯ ในปี พ.ศ. 2545
 - 1.3 ผู้จัดการทีมกีฬาแบดมินตันของสมาคมแบดมินตันแห่งประเทศไทยฯ และสมาชิก ในปี พ.ศ. 2545
2. การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาสภาพตัวบ่งชี้ในการพัฒนากีฬาแบดมินตันไปสู่การเป็นกีฬารายการ โดยผู้วิจัยยึดตัวบ่งชี้ในการพัฒนากีฬาไปสู่การเป็นกีฬารายการที่ การกีฬาแห่งประเทศไทยได้ทำการศึกษาไว้เมื่อปี พ.ศ. 2542 ดังมีรายการต่อไปนี้
 - ด้านระดับความสามารถของนักกีฬา
 - ด้านความนิยม
 - ด้านองค์กรกีฬา
 - ด้านบุคลากร
 - ด้านรายได้
 - ด้านสถานกีฬา
 - ด้านกฎหมายกีฬา

- ด้านการจัดการแข่งขัน
- ด้านสื่อและการประชาสัมพันธ์
- ด้านสวัสดิการแก่นักกีฬาอาชีพ

ข้อตกลงเบื้องต้น

1. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลต้องมีคุณภาพ และสามารถครอบคลุมปัจจัยในการส่งเสริมกีฬาแบดมินตันไปสู่การเป็นกีฬาเพื่อการอาชีพ
2. ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาค้นคว้า และการสัมภาษณ์ กลุ่มบุคลากรต่าง ๆ ล้วนตอบด้วยความตั้งใจ และตรงกับความเป็นจริง จึงถือว่าเป็นข้อมูลที่เชื่อถือได้

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

การกีฬาเพื่อการอาชีพ หมายถึง กีฬาที่เล่นเป็นอาชีพ ซึ่งเป็นกีฬาที่ได้รับความนิยมนแพร่หลายทั้งผู้ชมและผู้เล่น นักกีฬามีความสามารถสูง มีการจัดระบบการแข่งขันที่เป็นมาตรฐาน มีองค์การกีฬาอาชีพ มีพระราชบัญญัติกีฬาอาชีพและผู้เกี่ยวข้องได้รับเงินตอบแทนเป็นรายได้หลักในการประกอบอาชีพ

ยุทธศาสตร์พัฒนาการกีฬาอาชีพ หมายถึง แผนงานที่การกีฬาแห่งประเทศไทยได้จัดทำขึ้นเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาการกีฬาเพื่อการอาชีพ ซึ่งเป็นยุทธศาสตร์ที่ 4 ในแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2545 – 2549)

นักกีฬาอาชีพ หมายถึงบุคคลที่ขึ้นทะเบียนเป็นนักกีฬาอาชีพโดยปฏิบัติตามกฎระเบียบภายใต้องค์การกีฬาอาชีพนั้น ๆ และเล่นกีฬาเพื่อมีรายได้เป็นค่าครองชีพและต้องเสียภาษีรายได้

กรมการสมาคมกีฬาแบดมินตันแห่งประเทศไทยฯ หมายถึง กรมการบริหารสมาคมแบดมินตันแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ ปี 2545

นายกสโมสรสมาชิก หมายถึง นายกหรือประธานของสโมสรหรือชมรมแบดมินตันที่เป็นสมาชิกสังกัดสมาคมแบดมินตันแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์

ผู้จัดการทีม หมายถึง ผู้ที่มีหน้าที่ในการรับผิดชอบในทีมกีฬาแบดมินตัน

นักกีฬาแบดมินตัน หมายถึง นักกีฬาแบดมินตันจากสโมสรที่เป็นสมาชิกของสมาคมแบดมินตันแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์

ผู้ฝึกสอน หมายถึง ผู้ที่มีหน้าที่ในการสอน และดูแลนักกีฬาแบดมินตัน

ผู้ตัดสิน หมายถึง ผู้ที่ทำหน้าที่ในการตัดสิน ในการแข่งขันแบดมินตัน

สโมสรสมาชิก หมายถึง สโมสรกีฬาที่ตั้งขึ้นเพื่อส่งเสริมกีฬาและสมัครเป็นสมาชิกของสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย ซึ่งรวมถึงชมรมหรือสมาคมแบดมินตันในท้องถิ่นต่าง ๆ

ตัวบ่งชี้ หมายถึง ตัวชี้วัดหรือตัวแปรหรือองค์ประกอบหรือตัวแปรประกอบที่ให้สารสนเทศเชิงปริมาณเกี่ยวกับสภาวะหรือสถานภาพของสิ่งหรือระบบในการพัฒนากีฬาแบดมินตันไปสู่การเป็นกีฬาเพื่อการอาชีพ

สภาพของตัวบ่งชี้ หมายถึง สภาวะขององค์ประกอบที่ให้สารสนเทศเชิงปริมาณเกี่ยวกับสถานภาพของสิ่งหรือระบบในการพัฒนากีฬาแบดมินตันไปสู่การเป็นกีฬาเพื่อการอาชีพ

ความสามารถของนักกีฬา หมายถึง ระดับฝีมือของนักกีฬาแบดมินตันอันวัดได้จากอันดับโลก รางวัลที่ได้รับจากการแข่งขันในการแข่งขันรายการต่าง ๆ

ความนิยม หมายถึง ความแพร่หลายเป็นที่รู้จักโดยทั่วไปของกีฬาแบดมินตันทั้งทางด้านจำนวนของรายการการแข่งขัน จำนวนของผู้ฝึก/เล่นกีฬาแบดมินตัน จำนวนผู้เข้าชมการแข่งขัน

องค์กรกีฬา หมายถึง สถาบัน สมาคม สโมสรที่เกี่ยวข้องกับกีฬาแบดมินตัน ของประเทศไทย

บุคลากร หมายถึง บุคคล หรือกลุ่มบุคคลที่มีความเกี่ยวข้องกับกีฬาแบดมินตันของประเทศไทย

รายได้ หมายถึง ผลกำไรหรือผลตอบแทน ที่องค์กรหรือบุคลากรได้รับจากกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับกีฬาแบดมินตัน

สถานกีฬา หมายถึง สนามแข่งขัน สนามฝึกซ้อมกีฬาแบดมินตันในประเทศไทย

การจัดการแข่งขัน หมายถึง ระบบ ขั้นตอนในการดำเนินการการแข่งขันกีฬาแบดมินตันรายการต่าง ๆ

การประชาสัมพันธ์ หมายถึง การเผยแพร่ การโฆษณาความรู้ ข่าวสาร การแข่งขันที่เกี่ยวข้องกับกีฬาแบดมินตันไปยังประชาชนของประเทศ

สวัสดิการแก่นักกีฬา หมายถึง กองทุนที่มีหน้าที่รองรับ ช่วยเหลือนักกีฬาแบดมินตันในด้านต่าง ๆ เพื่ออำนวยความสะดวกแก่นักกีฬาแบดมินตัน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทราบถึงสภาพของตัวบ่งชี้ในการส่งเสริมกีฬาแบดมินตันของไทย ในการพัฒนาไปสู่การเป็นกีฬาเพื่อการอาชีพ

2. ใช้เป็นแนวทางในการแก้ปัญหา และส่งเสริมกีฬาแบดมินตันให้มีความเจริญก้าวหน้า มีประสิทธิภาพ และนำไปสู่การพัฒนาเป็นกีฬาอาชีพเพื่อเป็นแนวทางในการศึกษา ค้นคว้าวิจัยเกี่ยวกับกีฬาแบดมินตันในครั้งต่อไป

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ศึกษารวบรวมเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้

1. แนวคิดในการพัฒนากีฬาเพื่ออาชีพ
2. แผนการพัฒนากีฬาแห่งชาติฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2545 – 2549)
3. การศึกษาตัวบ่งชี้การพัฒนากีฬาของไทย : การพัฒนากีฬาเพื่ออาชีพ
4. งานวิจัยต่างประเทศ
5. งานวิจัยในประเทศ

แนวคิดในการพัฒนากีฬาเพื่ออาชีพ

แนวคิดในการพัฒนากีฬาเพื่ออาชีพ

วีระ มนัสวานิช (2534) กล่าวว่า การเล่นกีฬาเพื่อการอาชีพ (Professional Sports) การเล่นกีฬาในระดับนี้ถือว่าเป็นจุดสุดยอดของการเล่นกีฬา เพราะเป็นการเชื่อมต่อการเล่นกีฬาเพื่อการแข่งขัน การพัฒนากีฬาของสถาบันและของชาติ นอกจากการส่งเสริมให้นักเรียนเยาวชน นิสิตนักศึกษา และประชาชนได้ออกกำลังกาย เล่นกีฬา รวมถึงการจัดให้มีการแข่งขันอย่างต่อเนื่องและเป็นระบบอย่างจริงจังแล้ว ยังเป็นแนวทางให้มีความพยายามในการพัฒนาทักษะ ความรู้ ความสามารถและได้ทดสอบความสามารถทางกีฬาของตนเองอย่างสม่ำเสมอ ด้วยการแข่งขันกีฬาสัมผัสเล่น เพื่อเป็นแนวทางไปสู่กีฬาเพื่อการอาชีพต่อไป นอกจากนี้มุ่งเน้นพัฒนาผู้เล่นแล้ว ยังต้องพัฒนาบุคลากรหรือองค์กรที่เกี่ยวข้อง เช่น ผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสิน ศูนย์วิทยาศาสตร์ กีฬา กีฬาเวชศาสตร์ และด้านอื่น ๆ เพื่อให้แผนการพัฒนากีฬาเพื่อการอาชีพเป็นจริง และสามารถเป็นกีฬาอาชีพได้อย่างจริงจัง

ปรีชา กลิ่นรัตน์ (2536) กล่าวว่า ปัจจัยสำคัญที่ทำให้การจัดการงานกีฬาอาชีพ ประสบผลสำเร็จ ประกอบด้วย

1. วัฒนธรรมการดูกีฬาของคนไทย คนไทยยังไม่นิยมดูกีฬาเท่าที่ควร หมายถึง การดูกีฬาเพื่อกีฬา ดูกีฬาอย่างเข้าใจและรักการกีฬา หากมีจิตสำนึกอันนี้ จะทำให้ทั้งผู้ดูและผู้เล่นกีฬามีความผูกพันกัน ผู้ดูจะมีนักกีฬาหรือทีมกีฬาที่ตนชื่นชมเป็นพิเศษ และจะติดตามผลการแข่งขันโดยตลอด ซึ่งจะทำให้การแข่งขันกีฬาในทุก ๆ ชาติมีผู้ชมกีฬาอย่างสม่ำเสมอ มิใช่คอยดูแต่นัดที่

สำคัญ ๆ จนเป็นเหตุให้สนามกีฬาไม่สามารถรองรับผู้ชมได้และอาจนำไปสู่เหตุการณ์การจลาจลที่เกิดการบาดเจ็บหรือถึงแก่ชีวิตได้

2. การเผยแพร่ของสื่อสารมวลชนในประเด็นนี้จะมีความเกี่ยวข้องกับ ผู้อุปถัมภ์ (Sponsor) หรือผู้ให้โฆษณาในกีฬานั้น ๆ ปัจจุบันกีฬาอาชีพที่มีผลจากการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ของวิทยุ โทรทัศน์ คือ กีฬาอล์ฟ ได้รับความสนใจจากผู้ชมมากขึ้นโดยลำดับ และกำลังจะเป็นกีฬายอดนิยม มีผู้ชมจำนวนมากเริ่มเล่นกีฬาอล์ฟจากการดูข่าวสารทางวิทยุ โทรทัศน์

3. การเผยแพร่ด้วยวารสาร หนังสือ และตำราทางกีฬา การเผยแพร่ด้วยวิธีการนี้จะมีผลในระยะยาว และเป็นการปูพื้นฐานที่ทำให้ประชาชนเข้าใจและรักการเล่นกีฬาหรือชอบดูกีฬา ปัจจุบันวารสาร หนังสือ และตำราทางกีฬาที่ประสบผลสำเร็จสูงได้แก่ กีฬามวย กอล์ฟ และเทนนิส เป็นต้น

4. การจัดการแข่งขันกีฬาอาชีพต้องจัดโดยมืออาชีพ หรือ บริษัทที่รับจัดการด้านนี้โดยตรงในเรื่องการสนับสนุน (Promote) หรือการจัดการโดยมืออาชีพนี้ คงจะต้องดูบทเรียนจากการสนับสนุนของบริษัทที่ผลิตเทปเพลงของนักร้องที่มีชื่อเสียงในแต่ละค่ายเทปเพลง ซึ่งมีเทคนิคที่แตกต่างกัน สำหรับวงการกีฬาคงต้องพิจารณาในเรื่องนี้อย่างจริงจัง หากพิจารณาในวงการกีฬาระดับโลก แม้จะไม่ใช่กีฬาอาชีพก็ตาม แต่ก็จัดได้เยี่ยมยอดเหนือกีฬาอาชีพ ซึ่งได้แก่การจัดกีฬาโอลิมปิกที่นครลอสแอนเจลิส ประเทศสหรัฐอเมริกา เป็นการจัดกีฬาโอลิมปิกที่ทำกำไรได้สูงที่สุดของการจัดกีฬาโอลิมปิกที่เคยจัดมา

5. การจัดการกีฬาอาชีพควรเน้นที่การชื่นชมต่อการเล่นหรือดูกีฬามากกว่าการเล่นเพื่อการพนัน ซึ่งกีฬาที่ควรตระหนักเป็นพิเศษ คือ สกูกเกอร์อาชีพ เพราะมีแนวโน้มที่เด็กและเยาวชนไทยนิยมเล่นเพื่อเป็นการพนันมากกว่าการเล่นแบบเกมกีฬาเพื่อนันทนาการ สำหรับกีฬามวยอาชีพโดยเฉพาะมวยไทย ก็มักนิยมเข้าชมเพื่อเล่นเป็นการพนัน ดังนั้นการส่งเสริมกีฬาอาชีพจึงควรให้ความสนใจกับเด็กหรือเยาวชนไทย เพื่อเข้าชมหรือดูกีฬาเพื่อกีฬา หรือเห็นคุณค่าของการกีฬามากกว่าการนิยมชมชอบเพื่อเป็นการพนัน ซึ่งเป็นอบายมุขที่ไม่ควรมีส่วนร่วมอย่างยิ่ง อาจกล่าวได้ว่ากีฬาอาชีพ เปรียบเสมือนดาบสองคม มีทั้งคุณค่าและโทษในตัวเอง หากนำกีฬาอาชีพนั้นมาเล่นเป็นการพนัน สรุปทักษะที่สำคัญของการจัดการงานกีฬาอาชีพ คือ ทักษะทางด้าน การประชาสัมพันธ์และสื่อสารมวลชน หลักสำคัญที่จะทำให้กีฬาอาชีพประสบผลสำเร็จ คือ การทำให้เป็นกีฬาของมวลชน (Sport for Mass or for all)

จูทา ดิงศภทิพย์ (2540) ได้กล่าวว่า การพัฒนากีฬาเพื่อการอาชีพ ควรจะใช้หลักการตลาดการกีฬา (Sport marketing) มาประยุกต์ใช้โดยอาศัยหลักการที่ว่ากิจกรรมกีฬาต่าง ๆ ที่จัดขึ้นจะต้องตรงกับความต้องการ และความพอใจของผู้ดู ผู้บริโภค ตลอดจนผู้ให้การสนับสนุน

ต่าง ๆ และกีฬาจะพัฒนาเป็นกีฬาอาชีพได้ สิ่งที่สำคัญที่สุดคือ จะต้องมีการสนับสนุนจากผู้ดูแล โดยจะต้องคำนึงเสมอว่ากีฬานั้น ๆ จะต้องเป็นธุรกิจบันเทิงเมื่อเป็นธุรกิจบันเทิงแล้วต้องคำนึงถึงความพอใจของลูกค้า นั่นก็คือ

ความพอใจ = สินค้าต้องมีคุณภาพดี - เงินที่เสียไปเพื่อเข้าชม

(Consumer satisfaction = Product benefits - Cost incurred)

ดังนั้นในการพัฒนากีฬาเพื่ออาชีพสิ่งสำคัญ คือ คุณภาพของกีฬานั้น ๆ จะต้องดี เพื่อจะได้รับการสนับสนุนจากผู้ดูแลและสปอนเซอร์ โดยคุณภาพของกีฬาจะดีได้ ต้องขึ้นกับระดับความสามารถของนักกีฬา ผู้ฝึกสอน ผู้จัดการทีม ผู้บริหารของทีม และผู้บริหารของสมาคมกีฬานั้น ๆ ด้วย เมื่อกีฬาของเรามีคุณภาพดี เราก็สามารถจัดให้เป็นธุรกิจบันเทิงได้ และเราก็สามารถจะนำเอา Marketing Mix ซึ่งประกอบด้วย Product, Place (distribution: location, scheduling), Price and Promotion มาใช้กับกิจกรรมกีฬาต่าง ๆ ซึ่งจะทำให้การพัฒนากีฬาเพื่อการอาชีพบรรลุวัตถุประสงค์เป้าหมายไปได้ด้วยดี และสิ่งหนึ่งที่จะขาดไม่ได้เลยคือกีฬาเพื่อการอาชีพจะต้องพัฒนาต่อมาจากกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ

แผนภูมิที่ 1 การดำเนินการแข่งขันกีฬาจากพื้นฐานไปสู่กีฬาเพื่อการอาชีพ

ที่มา : การศึกษาสภาพความพร้อมซึ่งการพัฒนาการกีฬาของไทย : การพัฒนาการกีฬาเพื่อการอาชีพ.

จุฬา ดิงศรัทธี, 2540

แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2545 – 2549)

ยุทธศาสตร์ที่ 4 : การพัฒนาการกีฬาเพื่อการอาชีพ

วัตถุประสงค์

เพื่อพัฒนากีฬาสากลที่มีศักยภาพ และกีฬาไทยบางชนิดให้เป็นกีฬาอาชีพอย่างมีมาตรฐาน โดยการพัฒนาทั้งนักกีฬาและบุคลากรทางการกีฬาอาชีพให้มีมาตรฐานสากล จัดให้มีกฎหมาย กฎ ระเบียบข้อบังคับที่เกี่ยวข้องกับการประกอบอาชีพทางการกีฬาที่เหมาะสมและทันสมัย รวมทั้งสร้างแรงจูงใจให้องค์กรเอกชนร่วมส่งเสริมกิจการกีฬาเพื่อการอาชีพ

เป้าหมาย

1. มีการพัฒนากีฬาสากลที่มีศักยภาพ ได้แก่ มวยสากล ฟุตบอล เซปักตะกร้อ กอล์ฟ เทนนิส สนุกเกอร์ การแข่งขันรถยนต์ การแข่งขันจักรยานยนต์ และแบดมินตัน เป็นต้น ให้เป็นกีฬาอาชีพที่ได้มาตรฐาน
2. มีการพัฒนากีฬาไทยได้แก่มวยไทยและตะกร้อให้เป็นกีฬาอาชีพที่ได้มาตรฐาน
3. มีการพัฒนานักกีฬาและบุคลากรทางการกีฬาอาชีพ ได้แก่ ผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสิน ผู้บริหารและผู้จัดการแข่งขันให้มีมาตรฐานสากลและมีจำนวนเพิ่มขึ้น
4. มีกฎหมาย กฎ ระเบียบ และข้อบังคับที่เหมาะสมและทันสมัยรองรับการดำเนินงานการกีฬาเพื่อการอาชีพ
5. มีชมรม สมาคม และองค์กรกีฬาอาชีพ ทั้งภาครัฐและเอกชนบริหารจัดการการแข่งขันกีฬาอาชีพมากยิ่งขึ้น ทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค
6. เอกชนมีส่วนร่วมและให้การสนับสนุนกีฬาเพื่อการอาชีพมากขึ้น
7. มีกองทุนพัฒนากีฬาอาชีพและสวัสดิการแก่นักกีฬาและบุคลากรทางการกีฬาเพิ่มมากขึ้น

แนวทางการพัฒนา

เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายของยุทธศาสตร์การพัฒนาการกีฬาเพื่อการอาชีพ มีแนวทางที่สำคัญ ดังนี้

1. พัฒนากีฬาสากลที่มีศักยภาพให้เป็นกีฬาอาชีพที่ได้มาตรฐาน โดย
 - 1.1 ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการจัดตั้งสมาคมกีฬาอาชีพที่มีคุณภาพและประสิทธิภาพ และจัดตั้งสโมสรกีฬาอาชีพที่เป็นสมาชิก รวมทั้งจัดแข่งขันกีฬาอาชีพต่าง ๆ เป็นประจำและต่อเนื่อง ตลอดจนกำหนดระเบียบการแข่งขันให้เป็นมาตรฐานสากล

1.2 เผยแพร่ประชาสัมพันธ์กีฬาอาชีพผ่านสื่อทุกรูปแบบอย่างกว้างขวาง และต่อเนื่องให้เป็นที่นิยมของประชาชนทั่วไป

1.3 สนับสนุนการจัดตั้งสถาบันผลิตนักกีฬาอาชีพ สถาบันผลิตผู้ตัดสินอาชีพ สถาบันผลิตผู้ฝึกสอนอาชีพและสถาบันผลิตผู้บริหารกีฬาอาชีพ

1.4 สนับสนุนและอำนวยความสะดวกทางด้านกฎหมายและสิทธิประโยชน์แก่หน่วยงานเอกชนที่ทำหน้าที่เป็นผู้บริหารจัดการแข่งขันกีฬาอาชีพทั้งในส่วนกลาง ส่วนภูมิภาคและระดับนานาชาติ

2. พัฒนากีฬามวยไทยและตะกร้อให้เป็นที่กีฬาอาชีพที่ได้มาตรฐาน โดย

2.1 สนับสนุนการจัดการเรียนการสอนกีฬามวยไทยและตะกร้ออย่างกว้างขวาง เช่น จัดตั้งสถาบันผลิตผู้ฝึกสอนกีฬาเพื่อเปิดโรงเรียนสอนกีฬาดังกล่าวทั้งในและต่างประเทศ

2.2 สนับสนุนและส่งเสริมให้มีการจัดการแข่งขันกีฬามวยไทยและตะกร้อเป็นประจำและต่อเนื่อง ทั้งในส่วนกลาง ส่วนภูมิภาคและต่างประเทศ กำหนดระเบียบการแข่งขันให้เป็นมาตรฐานสากล พร้อมทั้งประสานความร่วมมือระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการวางแผนและบริหารจัดการกีฬามวยไทยและตะกร้ออาชีพ

2.3 ส่งเสริมการจัดตั้งสมาคมและชมรมกีฬามวยไทยและตะกร้อของภาคเอกชน และการจัดการแข่งขันเป็นประจำและต่อเนื่อง

3. กำหนดกฎหมาย ระเบียบและการปฏิบัติรองรับการกีฬาเพื่อการอาชีพ โดย

3.1 กำหนดพระราชบัญญัติการกีฬาอาชีพเพื่อให้เป็นแนวทางคู่มือในการบริหารจัดการเรื่องการกีฬาอาชีพ

3.2 กำหนดระเบียบข้อบังคับให้สมาคม ชมรม ผู้ประกอบการ นักกีฬา ผู้ฝึกสอน และผู้ตัดสินกีฬาอาชีพเข้ารับการจดทะเบียนอย่างถูกต้องรวมทั้งให้มีการกำหนดกฎหมายคุ้มครองสิทธิประโยชน์ของนักกีฬา บุคลากร องค์กรและผู้สนับสนุนกีฬาเพื่อการอาชีพ

4. พัฒนานักกีฬาอาชีพและบุคลากรทางการกีฬาอาชีพ โดย

4.1 ส่งเสริมให้มีการนำวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีทางการกีฬามาใช้ในการพัฒนาความสามารถของนักกีฬา

4.2 จัดฝึกอบรมผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสิน ผู้จัดการและผู้บริหารกีฬาอาชีพ

4.3 สนับสนุนการจัดบริหารจัดการทีมกีฬาของหน่วยงานภาคเอกชน รวมทั้งการจัดหาและสร้างสนามกีฬาและสนามแข่งขันของตนเอง

5. จัดตั้งกองทุนพัฒนากีฬาและสวัสดิการนักกีฬาและบุคลากรทางการกีฬาอาชีพ โดย

5.1 ระดมทรัพยากรจากภาครัฐและเอกชนในการจัดกองทุนเพื่อพัฒนากีฬาอาชีพต่าง ๆ และกองทุนสวัสดิการแก่นักกีฬาและบุคลากรทางการกีฬาทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค

5.2 สนับสนุนให้องค์กรกีฬาอาชีพตั้งกองทุนเพื่อจัดสวัสดิการสงเคราะห์รวมทั้งดูแลในเรื่องรายได้ ค่าตอบแทน และความเป็นอยู่ของนักกีฬาและบุคลากรทางการกีฬาของตน

ที่มา : แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 3 (พ.ศ.2545 – 2549)

ในการนี้ การกีฬาแห่งประเทศไทยได้จัดทำแผนแม่บทในการพัฒนาสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย โดยมีวิสัยทัศน์ดังนี้ (การกีฬาแห่งประเทศไทย, 2545)

วิสัยทัศน์การพัฒนาสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย

สมาคมกีฬาแห่งประเทศไทยประสบความสำเร็จในการแข่งขันกีฬาทั้งภายในประเทศและระหว่างประเทศ โดยมีเอกภาพและประสิทธิภาพในการบริหารจัดการอย่างมืออาชีพ มีโครงสร้างองค์กรเชื่อมโยงเป็นระบบทั้งภายในประเทศและระหว่างประเทศ มีการกระจายอำนาจและมีการร่วมมือทั้งภาครัฐ และเอกชนในการดำเนินการด้านปัจจัยสนับสนุนการพัฒนาสมาคมกีฬาให้ประสบความสำเร็จในการแข่งขันกีฬาทั้งภายในประเทศและระหว่างประเทศ

วัตถุประสงค์

1. เพื่อพัฒนาสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทยให้มีความเข้มแข็ง ในการบริหารสมาคมอย่างมีประสิทธิภาพ

2. เพื่อพัฒนาสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทยให้ประสบความสำเร็จในการแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติ เช่น กีฬาโอลิมปิกเกมส์ กีฬาเอเชียนเกมส์ และกีฬาซีเกมส์ เป็นต้น

3. เพื่อพัฒนาศักยภาพ นักกีฬาและสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย ไปสู่กีฬาอาชีพโดยจัดให้มีการแข่งขันกีฬาอาชีพอย่างน้อย 8 ชนิดกีฬา ได้แก่ มวยสากล ฟุตบอล กอล์ฟ เซปักตะกร้อ ตะกร้อ เทนนิส บิลเลียด – สนุกเกอร์ โบว์ลิ่ง และแบดมินตัน เป็นต้น

4. เพื่อพัฒนาการแข่งขันกีฬาแห่งประเทศไทยให้มีระบบที่เป็นมาตรฐานสากล

5. เพื่อพัฒนาปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในแต่ละด้านดังต่อไปนี้

5.1 มีโครงสร้างองค์กรกีฬาที่เชื่อมโยงเป็นระบบ ทุกระดับ มีสมาชิกสโมสรที่เข้มแข็งกระจายทั่วทุกภูมิภาค

5.2 มีระบบการบริหารจัดการที่ดี (Good governance) มีความเป็นเอกภาพและมีประสิทธิภาพ รวมทั้งมีแผนการดำเนินงานทั้งระยะสั้นและระยะยาวอย่างมีเป้าหมายความสำเร็จ

5.3 มีการผลิตและพัฒนาบุคลากรทางการบริหารการกีฬา เทคนิคกีฬา และบุคลากรทางการกีฬาด้านอื่น ๆ เพิ่มขึ้นอย่างเพียงพอทุกระดับ โดยเน้นให้มีความรู้ ทักษะ และคุณธรรม เป็นที่ยอมรับทั้งภายในประเทศและระดับนานาชาติ

5.4 การจัดสรรงบประมาณมีระบบที่มีมาตรฐานเป็นธรรมและเพียงพอที่จะสนับสนุนสมาคมกีฬา รวมทั้งมีการนำระบบสิทธิประโยชน์มาใช้ในวงการกีฬาเพิ่มมากขึ้น

5.5 มีสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการกีฬาอย่างเพียงพอ กระจายทั่วภูมิภาค มีการบริหารจัดการและการบริการที่ทันสมัย เอื้อต่อการพัฒนากีฬา โดยมีค่าบริการที่เหมาะสม

5.6 การพัฒนานักกีฬา สมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย มีแผนงานการสรรหาคัดเลือก และพัฒนานักกีฬาอย่างมีระบบ มีหลักการที่ยุติธรรม โปร่งใส และเปิดกว้าง

5.7 มีการนำวิทยาศาสตร์การกีฬามาใช้ในการคัดเลือกนักกีฬา การฝึกซ้อม การแข่งขันกีฬา รวมทั้งมีการผลิตและพัฒนาบุคลากร เพื่อเผยแพร่ความรู้ด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาแก่ผู้เกี่ยวข้องเพิ่มขึ้น

5.8 มีระบบการแข่งขันกีฬาที่เชื่อมโยงสัมพันธ์กันระหว่างการแข่งขันภายในประเทศและระหว่างประเทศ รวมทั้งสนับสนุนให้สมาคมกีฬาเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันกีฬา

5.9 มีกฎหมาย ข้อบังคับและระเบียบเกี่ยวกับการกีฬาที่ทันสมัย เอื้อต่อการพัฒนากีฬาให้เป็นที่ศรัทธาเดียวกันทั้งภายในและระหว่างประเทศ รวมทั้งมีระบบภาษีที่เอื้อต่อการกีฬา มีการกำหนดมาตรการให้องค์กร หน่วยงาน ทั้งภาครัฐและเอกชนมีการประสานงานและร่วมมือ สนับสนุนกีฬาอย่างมีเอกภาพและเป็นระบบเพิ่มมากขึ้น

เป้าหมาย

1. ภาพรวมความสำเร็จในการแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติ

1.1 กีฬาโอลิมปิกเกมส์ ครั้งที่ 28 (พ.ศ. 2547)

1.1.1 ได้รับเหรียญทองจากการแข่งขันและได้รับเหรียญรางวัลเพิ่ม

มากขึ้น

1.2 กีฬาเอเชียนเกมส์

1.2.1 ได้รับเหรียญรางวัลอย่างน้อยชนิดกีฬาละหนึ่งเหรียญทองในกีฬาที่มีการชิงชนะเลิศเกิน 10 เหรียญ จำนวน 18 สมาคม ได้แก่ กรีฑา วายน้ำ บิลเลียด โบว์ลิง มวยสากลสมัครเล่น จักรยาน ยิงปืน ฟันดาบ ยิมนาสติก เรือแคนู เรือใบ เรือกรรเชียง ยกน้ำหนัก มวยปล้ำ ยูโด คาราเต้ – โด เทควันโด และวูซู

1.2.2 รักษาอันดับเหรียญรางวัลหรืออันดับที่เคยได้รับไว้ได้ในทุกชนิดกีฬา

1.3 กีฬาซีเกมส์ ครั้งที่ 22 พ.ศ. 2546 และครั้งที่ 23 พ.ศ. 2548 ประเทศไทยจะต้องได้รับเหรียญทองเป็นอันดับหนึ่ง ในกีฬาสากลที่มีการแข่งขันในกีฬาเอเชียนเกมส์และโอลิมปิกเกมส์

2. มีสมาคมกีฬาที่มีศักยภาพได้รับการพัฒนาไปสู่กีฬาอาชีพอย่างน้อยแปดชนิดกีฬา ได้แก่ มวยสากล ฟุตบอล เซปักตะกร้อตะกร้อ กอล์ฟ เทนนิส โบว์ลิง แบดมินตัน บิลเลียด – สนุกเกอร์ เป็นต้น

3. สมาคมกีฬาแห่งประเทศไทยทุกสมาคม จัดการแข่งขันชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย อย่างเป็นระบบสากล มีการกำหนดระยะเวลาแน่นอน และมีนักกีฬาจากภูมิภาคเข้าร่วมการแข่งขันอย่างน้อย 3 ภาค ไม่น้อยกว่า 10 จังหวัด

4. มีการส่งเสริมและพัฒนาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการพัฒนาสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย 10 ด้าน ดังนี้

4.1 ด้านระบบโครงสร้างองค์กรกีฬา

4.1.1 มีความสอดคล้องกับองค์กรกีฬาระดับสากล โดยมีโครงสร้างข้อบังคับสมาคมกีฬาสอดคล้องเชื่อมโยงกับโครงสร้างของสหพันธ์กีฬาแห่งเอเชีย และสหพันธ์กีฬานานาชาติ

4.1.2 สมาคมกีฬาแห่งประเทศไทยมีการบริหารที่เป็นระบบและเป็นสากล

4.1.3 สมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย มีการรับสมาชิกสโมสรอย่างเป็นระบบ และมีการดำเนินงานที่เข้มแข็ง ทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค โดยมีสมาชิกจากส่วนภูมิภาคอย่างน้อย 3 ภาค ไม่น้อยกว่า 10 จังหวัดทุกสมาคม

4.1.4 มีข้อบังคับกลางของสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย สำหรับเป็นแนวทางในการดำเนินงานของทุกสมาคมกีฬา

4.2 ด้านระบบการบริหารจัดการ

4.2.1 รูปแบบการบริหาร มีการบริหารจัดการที่ดีมีเอกภาพ ประสิทธิภาพ และเป็นสากล สอดคล้องกับสหพันธ์กีฬานานาชาติ

4.2.2 มีการแบ่งกลุ่มสมาคมตามศักยภาพ เพื่อกำหนดรูปแบบการพัฒนา ส่งเสริม และสนับสนุนอย่างเป็นระบบ

4.2.3 ผู้บริหารเป็นนักบริหารแบบมืออาชีพมีคุณธรรมและจริยธรรม ในการบริหารงาน

4.2.4 ด้านการจัดการ มีการวางแผนการดำเนินงานของสมาคม ทั้งระยะสั้นและระยะยาว ที่สามารถนำไปปฏิบัติได้

4.2.5 มีระบบการประสานงานที่ชัดเจน ทั้งเป็นทางการและไม่เป็นทางการกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

4.2.6 มีระบบการกำกับ ติดตามและประเมินผลอย่างต่อเนื่อง

4.2.7 มีแนวทางและมาตรการที่ชัดเจนในการส่งเสริมสนับสนุนในองค์กร / หน่วยงานอื่น / ภาคเอกชน มีส่วนร่วมในการกีฬามากขึ้น

4.3 ด้านบุคลากร

4.3.1 ผู้บริหารสมาคมที่มีปณิธานมุ่งมั่นที่จะพัฒนากีฬาอย่างแท้จริง มีคุณธรรมและมีศักยภาพในการบริหารงานที่ทันสมัยและเป็นสากล

4.3.2 กรรมการบริหารสมาคมได้รับการยอมรับโดยได้รับตำแหน่งเป็นกรรมการในสหพันธ์กีฬาเพิ่มมากขึ้นทุกระดับไม่น้อยกว่า 20 สมาคม

4.3.3 บุคลากรทางเทคนิคกีฬา

- มีผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสินกีฬาที่ได้มาตรฐานของสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย อย่างเพียงพอทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค
- มีผู้ฝึกสอนและผู้ตัดสินในระดับนานาชาติเพิ่มมากขึ้นในทุกสมาคมกีฬา

4.3.4 มีการจัดตั้งสถาบันพัฒนาบุคลากรกีฬา

4.3.5 บุคลากรอื่น ๆ

- สมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย มีบุคลากรทำหน้าที่ด้านธุรกิจกีฬาและสิทธิประโยชน์ทางการกีฬา
- มีเจ้าหน้าที่ประจำสมาคมกีฬา
- มีเจ้าหน้าที่ที่มีความรู้ภาษาต่างประเทศ ที่ใช้งานได้ดีประจำสมาคมกีฬา

- มีการพัฒนาบุคลากรและเจ้าหน้าที่ประจำสมาคมกีฬาอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง

4.4 ด้านระบบงบประมาณ

4.4.1 มีหลักเกณฑ์การจัดสรรงบประมาณ สนับสนุนสมาคมกีฬา ที่มีมาตรฐานเป็นธรรม ตรวจสอบได้

4.4.2 มีการนำระบบออกเงินสมทบ (Matching Fund) มาใช้ประกอบการพิจารณา การจัดสรรงบประมาณสนับสนุนสมาคมกีฬา

4.4.3 มีการแบ่งกลุ่มสมาคมกีฬาตามศักยภาพในการสนับสนุน

4.4.4 มีการนำระบบแผนงาน / โครงการ และผลการดำเนินงานมาใช้ประกอบการพิจารณาจัดสรรงบประมาณสนับสนุนสมาคมกีฬา รวมทั้งมีการพิจารณาชนิดกีฬา และโอกาสประสบความสำเร็จ

4.4.5 มีการส่งเสริมให้ภาคเอกชนมีส่วนร่วมในการสนับสนุนสมาคมกีฬา

4.4.6 มีการนำระบบสิทธิประโยชน์มาใช้มากขึ้น

4.4.7 สมาคมกีฬามีการดำเนินการด้านการตลาดของตัวเอง

4.4.8 สมาคมกีฬาที่มีการบริหารงบประมาณที่เป็นระบบ ถูกต้อง โปร่งใส มีประสิทธิภาพและตรวจสอบได้

4.4.9 สามารถจัดทำบดลุได้ตามข้อบังคับกฎหมาย

4.5 ด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกทางการกีฬา

4.5.1 สมาคมมีสถานที่ทำการถาวร มีอุปกรณ์สำนักงานเพียงพอในการทำงานและมียานพาหนะประจำสมาคม

4.5.2 สถานที่แข่งขันและฝึกซ้อมกีฬา

- มีสถานกีฬาสำหรับการแข่งขันกีฬา ระดับนานาชาติกระจายครบ 5 ภาค ตามภาคของการกีฬาแห่งประเทศไทย

- มีสถานกีฬาสำหรับการแข่งขันกีฬาระดับชาติไม่น้อยกว่า 38 จังหวัด

- มีสถานที่ฝึกซ้อมแข่งขันกีฬาของสมาคมครบทุกสมาคม และมีสถานที่ฝึกซ้อมเพียงพอ

- มีสถานที่ฝึกซ้อมสำหรับนักกีฬาทีมชาติกระจาย 5 ภาค ตามภาคกีฬาของการกีฬาแห่งประเทศไทย

- มีการกำหนดอัตราค่าใช้จ่ายในการใช้สถานที่ สำหรับฝึกซ้อมกีฬาราคาถูก หรือไม่เสียค่าใช้จ่าย สำหรับนักกีฬาทีมชาติ
- มีระบบการบริหารจัดการที่พักสำหรับบริการนักกีฬาทีมชาติอย่างเพียงพอ ทันสมัยและมีมาตรฐาน

4.6 ด้านการพัฒนานักกีฬา

4.6.1 การสรรหาและคัดเลือกนักกีฬา

- สมาคมกีฬามีระบบการสรรหา และคัดเลือกนักกีฬาอย่างมีหลักการยุติธรรมและโปร่งใส โดยครอบคลุมทั่วประเทศ

4.6.2 การพัฒนานักกีฬา

- สมาคมมีแผนเตรียมนักกีฬาเพื่อการแข่งขันทั้งระยะสั้นและระยะยาว
- มีผู้ฝึกสอนที่มีคุณภาพทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ มาฝึกซ้อมนักกีฬาครบทุกสมาคม
- สมาคมกีฬาได้รับการอุดหนุนจากสหพันธ์กีฬาในการพัฒนานักกีฬาทุกสมาคม
- มีการให้ทุนนักกีฬาที่เป็นนักเรียน นิสิต นักศึกษาเพิ่มมากขึ้น

4.7 ด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา

4.7.1 มีการนำวิทยาศาสตร์การกีฬามาประยุกต์ในการสร้างความ

สมบรูณ์นักกีฬา

4.7.2 มีเกณฑ์ความสมบรูณ์ทางกายครบทุกชนิดกีฬา

4.7.3 มีการกำหนดมาตรการควบคุมการใช้สารต้องห้ามในนักกีฬา

อย่างได้ผล

4.7.4 ผู้ฝึกสอนกีฬาของทุกสมาคม มีความรู้ด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาในแต่ละชนิดกีฬาครบทุกสมาคม

4.7.5 มีการผลิต และพัฒนาบุคลากรด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา

อย่างเพียงพอในทุกสาขา

4.7.6 ผู้บริหารสมาคมเห็นความสำคัญด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา

4.7.7 มีหน่วยงานด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา ที่มีศักยภาพทั้งเครื่องมือ

และอุปกรณ์ในแต่ละภูมิภาค ที่สามารถให้บริการในแต่ละศูนย์ฝึกซ้อมได้

4.7.8 มีระบบการประสานงานและความร่วมมือด้านวิทยาศาสตร์ การกีฬา กับสถานกีฬาอย่างชัดเจน

4.8 ด้านการพัฒนากระบวนการแข่งขัน

4.8.1 สมาคมกีฬาและหน่วยงานด้านกีฬามีการจัดระบบการแข่งขัน ที่เชื่อมโยงและสอดคล้องกันทั้งส่วนภูมิภาค ส่วนกลาง และการแข่งขันกีฬาระหว่างประเทศ

4.8.2 สมาคมกีฬามีแผนการเตรียมและส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขัน ทั้งแผนระยะสั้น ระยะยาว เช่น กีฬาซีเกมส์ กีฬาเอเชียนเกมส์ กีฬาโอลิมปิกเกมส์ และการแข่งขัน กีฬาชิงชนะเลิศระดับนานาชาติ

4.8.3 รัฐพึงให้การสนับสนุนการเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันกีฬาระหว่างประเทศในประเทศไทยของสมาคมกีฬา

4.9 ด้านกฎหมาย ข้อบังคับและระเบียบที่เกี่ยวข้องกับกีฬา

4.9.1 มีการแก้ไขพระราชบัญญัติ การกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2528 และข้อบังคับการกีฬาแห่งประเทศไทย ให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ เช่น วาระการดำรงตำแหน่ง กรรมการ เป็นต้น

4.9.2 มีข้อบังคับสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการกีฬาและสหพันธ์กีฬา

4.9.3 สมาคมกีฬา มีสมาชิกจากภูมิภาคอย่างน้อย 3 ภาค 10 จังหวัด ทุกสมาคม

4.9.4 มีมาตรการนำภาษีจากสิ่งทำลายสุขภาพมาใช้ในการพัฒนากีฬา

4.9.5 สมาคมกีฬาได้รับการช่วยเหลือสนับสนุนจากกองทุน พัฒนาการกีฬาแห่งชาติอย่างเหมาะสมทุกสมาคม

4.9.6 นักกีฬาทีมชาติได้รับสวัสดิการเพิ่มขึ้น อย่างเพียงพอต่อการดำรงชีวิต

4.10 ด้านความร่วมมือระหว่างองค์กรกีฬาและการสนับสนุน

4.10.1 องค์กรกีฬามีการประสานความร่วมมืออย่างเป็นทางการระหว่างการแข่งขันกีฬาแห่งประเทศไทย คณะกรรมการโอลิมปิกแห่งประเทศไทย และสมาคมกีฬา

4.10.2 ภาคเอกชนมีความพึงพอใจในการได้มีส่วนร่วมในการสนับสนุนและส่งเสริมการกีฬามากขึ้น

แนวทาง

การพัฒนาสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทยมีแนวทางดังนี้

1. การพัฒนาโครงสร้างและระบบองค์กรกีฬา

การกีฬาแห่งประเทศไทยควรดำเนินการดังนี้

1.1 จัดทำโครงสร้างสมาคมกีฬาให้สอดคล้องกับนโยบายและแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ เพื่อเอื้อประโยชน์ต่อสมาคมกีฬาในการปรับปรุงแก้ไขข้อบังคับให้มีรูปแบบสากลและเพื่อรองรับการเข้าเป็นสมาชิกของสมาคมกีฬาจังหวัด

1.2 สร้างแรงจูงใจ สนับสนุนส่งเสริมให้มีสมาคมกีฬาจังหวัดเป็นสมาชิกสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย

1.3 จัดทำข้อบังคับกลางสมาคมกีฬา สำหรับเป็นแนวทางในการดำเนินงานของสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย

2. การพัฒนาระบบการบริหารจัดการ

2.1 จัดกลุ่มสมาคมตามศักยภาพ เพื่อกำหนดรูปแบบการบริหารจัดการที่ดีและวิธีการพัฒนา สนับสนุนให้ได้ผลอย่างจริงจัง

2.2 ส่งเสริมสนับสนุนให้กรรมการบริหารสมาคมกีฬาได้เข้าร่วมประชุมกับสหพันธ์กีฬาประจำปี

2.3 ให้การสนับสนุนกรรมการบริหารสมาคมกีฬาที่ได้รับการแต่งตั้งเป็นกรรมการสหพันธ์กีฬาเพิ่มมากขึ้นด้วยความเหมาะสม

2.4 พัฒนาความรู้ คุณธรรม จริยธรรม และศักยภาพทางด้านการบริหารกีฬาให้แก่ผู้บริหารสมาคมกีฬาอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง

3. การพัฒนาบุคลากรทางกีฬาให้มีความรู้ คุณธรรมและทักษะทางการกีฬา

3.1 บุคลากรทางการบริหาร

- จัดทำคู่มือการบริหารสมาคมกีฬาสำหรับสมาคมกีฬา
- จัดทำหลักสูตรการพัฒนาผู้บริหารสมาคมกีฬา

3.2 บุคลากรทางเทคนิค

- ส่งเสริม และสนับสนุนให้ผู้ฝึกสอนได้รับการพัฒนาความรู้ คุณธรรม ทักษะทั้งในประเทศและระหว่างประเทศ
- ส่งเสริม และสนับสนุนให้มีผู้ตัดสินในระดับนานาชาติเพิ่มขึ้น โดยสนับสนุนการไปสอบขึ้นทะเบียนและส่งไปปฏิบัติหน้าที่
- มีการกำหนดอัตราค่าตอบแทนผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสินในแต่ละระดับ

อย่างมีมาตรฐานและนำไปปฏิบัติได้

- มีการจัดตั้งสถาบันพัฒนาบุคลากรทางการกีฬาและจัดให้มีการอบรมความรู้ทักษะ และคุณธรรมแก่บุคลากรทางการกีฬาอย่างต่อเนื่อง

3.3 บุคลากรอื่น ๆ

- พัฒนาบุคลากรด้านธุรกิจสิทธิประโยชน์ และการตลาดการกีฬาให้กับสมาคมกีฬา โดยจัดกิจกรรมพัฒนา เพิ่มความรู้ที่จำเป็นให้กับเจ้าหน้าที่สมาคมกีฬา

4. การพัฒนาระบบการจัดสรรงบประมาณ

4.1 จัดกลุ่มสมาคมกีฬาตามศักยภาพ เพื่อให้การสนับสนุนในการส่งเสริมและพัฒนาให้ประสบความสำเร็จอย่างมีเป้าหมาย

4.2 กำหนดมาตรการการมีส่วนร่วมในการจัดหางบประมาณ สนับสนุนส่งเสริมสมาคมกีฬา ระหว่างภาครัฐ เอกชน และตัวสมาคมกีฬาเอง (ระบบ Matching Fund)

4.3 ส่งเสริมการนำระบบสิทธิประโยชน์และการตลาดด้านการกีฬา มาใช้กับสมาคมกีฬาทุกสมาคม

4.4 กำหนดหลักเกณฑ์การสนับสนุนงบประมาณที่มีมาตรฐาน เป็นธรรม โปร่งใส และเหมาะสมกับการพัฒนาสมาคมกีฬา รวมทั้งมาตรฐานการตรวจสอบ

4.5 มีมาตรการให้สมาคมกีฬาสามารถดำเนินการจัดทำงานบุคคลได้ทันตามกำหนดข้อบังคับและกฎหมาย

5. การจัดหา พัฒนา และบริหารจัดการสถานกีฬา อุปกรณ์กีฬาและสิ่งอำนวยความสะดวก

5.1 สนับสนุนและส่งเสริมให้มีมาตรการการจัดหาและพัฒนาสถานกีฬา สำหรับการแข่งขัน ฝึกซ้อมที่ได้มาตรฐานระดับนานาชาติ กระจายครบ 5 ภาค โดยความร่วมมือระหว่างส่วนกลาง องค์กรปกครองท้องถิ่น และภาคเอกชน

5.2 รัฐมีมาตรการจัดหาและพัฒนาสถานกีฬาสำหรับการแข่งขันกีฬาที่ได้มาตรฐานระดับนานาชาติ อย่างน้อย 38 จังหวัด โดยความร่วมมือระหว่างส่วนกลาง องค์กรปกครองท้องถิ่น และภาคเอกชน

5.3 ส่งเสริมให้มีการจัดระบบการบริหารสถานกีฬาให้มีมาตรฐานที่เอื้อต่อการให้บริการสำหรับสมาคมกีฬา โดยมีค่าบริการที่เหมาะสม

5.4 สนับสนุนให้สมาคมกีฬาที่มีการจัดหาสถานที่ทำการ สถานที่ฝึกซ้อม หรือสถานที่แข่งขันของตนเอง โดยความร่วมมือระหว่างองค์การภาครัฐ เอกชนและสหพันธ์กีฬานานาชาติ

6. การพัฒนาระบบการแสวงหาและพัฒนานักกีฬา

6.1 กำหนดมาตรการให้สมาคมกีฬามีระบบการสรรหา คัดเลือกนักกีฬา อย่างมีหลักการ ยุติธรรม และโปร่งใส โดยครอบคลุมทั่วประเทศ

6.2 มีการสรรหา คัดเลือกนักกีฬาที่มีสัญชาติไทย ซึ่งพำนักอยู่ ณ ต่างประเทศ เพื่อมีส่วนร่วมในการเป็นตัวแทนนักกีฬาทีมชาติไทย

6.3 กำหนดมาตรการให้สมาคมกีฬามีแผนการเตรียมและส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันทั้งระยะสั้นและระยะยาว รวมทั้งการสร้างนักกีฬาทดแทนในอนาคตอย่างต่อเนื่อง

6.4 สมาคมมีแผนการจัดหา ผู้ฝึกสอนที่มีคุณภาพทั้งชาวไทยและต่างประเทศ มาฝึกซ้อมนักกีฬาอย่างเหมาะสม

6.5 ส่งเสริมให้มีการร่วมมือในการให้สมาคมกีฬาได้รับการสนับสนุนจากสหพันธ์กีฬานานาชาติ

6.6 กำหนดมาตรการสนับสนุนด้านสวัสดิการนักกีฬาอย่างเหมาะสม โดยเฉพาะนักกีฬาที่เป็นนักเรียน นิสิต นักศึกษา ให้ได้รับการสนับสนุนด้านการศึกษาอย่างเหมาะสม

7. การพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

7.1 หน่วยงานรับผิดชอบด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬากำหนดแนวทาง มาตรการในการให้สมาคมกีฬานำวิทยาศาสตร์การกีฬามาใช้พัฒนานักกีฬาในทุกด้าน

7.2 มีการสร้างเกณฑ์ความสมบูรณ์ทางกายในทุกชนิดกีฬา รวมทั้งมีการปรับเกณฑ์ให้ทันสมัย

7.3 หน่วยงานที่รับผิดชอบด้านสารต้องห้าม มีการกำหนดมาตรการควบคุมสารต้องห้ามให้สมาคมกีฬาปฏิบัติ

7.4 หน่วยงานที่รับผิดชอบมีการประสานงาน และร่วมมือในการบริหาร และพัฒนาบุคลากรวิทยาศาสตร์การกีฬาให้เพียงพอครบทุกสมาคม

8. การพัฒนาระบบการแข่งขันกีฬา

8.1 สมาคมกีฬาและหน่วยงานด้านกีฬา มีการจัดระบบการแข่งขันกีฬาที่เชื่อมโยง และสอดคล้องกันทั้งส่วนภูมิภาค ส่วนกลาง และการแข่งขันกีฬาระหว่างประเทศ รวมทั้งมีการจัดทำปฏิทินกีฬาล่วงหน้า

8.2 สมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย มีการจัดการแข่งขันชิงชนะเลิศแห่ง

ประเทศไทยเป็นประจำ มีช่วงเวลาที่แน่นอน และส่งเสริมให้มีสมาชิกจากส่วนภูมิภาคเข้าร่วมการแข่งขันไม่น้อยกว่า 3 ภาค 10 จังหวัดรวมทั้งอาจมีการแข่งขันชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทยในภูมิภาค

8.3 สมาคมกีฬาที่มีแผนการเตรียมการส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาระหว่างประเทศอย่างมีเป้าหมายความสำเร็จ ทั้งแผนระยะสั้นและระยะยาว

8.4 รัฐพึงส่งเสริมและสนับสนุนให้สมาคมแห่งประเทศไทยเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันกีฬาชิงชนะเลิศนานาชาติในประเทศไทย รวมทั้งกระจายไปจัดในภูมิภาค โดยร่วมมือกับสมาคมกีฬาจังหวัด

8.5 กำหนดแนวทางและมาตรการสนับสนุนส่งเสริมให้ภาคเอกชนได้มีส่วนร่วมในการจัดการแข่งขันกีฬาในทุกระดับ

9. กฎหมาย ข้อบังคับและระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการกีฬา

9.1 มีการศึกษาและวิเคราะห์กฎหมาย ข้อบังคับ และระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการกีฬาเพื่อดำเนินการแก้ไขปรับปรุง ให้ทันสมัยเป็นสากลสอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงของสังคม รวมทั้งเอื้อประโยชน์ต่อการกีฬาอย่างแท้จริง

9.2 มีการประชาสัมพันธ์ให้ผู้ที่เกี่ยวข้องและประชาชนทั่วไปได้รับทราบกฎหมาย ข้อบังคับ และระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการกีฬาเป็นการส่งเสริมการใช้กฎหมายให้มีอำนาจบังคับใช้อย่างแท้จริง

9.3 การกีฬาแห่งประเทศไทย จัดทำข้อบังคับกลางสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย ให้เป็นแนวปฏิบัติสำหรับสมาคม รวมทั้งมีการกำหนดวิธีการ ขั้นตอนการส่งเสริมให้สมาคมกีฬาจังหวัดเป็นสมาชิกสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย

9.4 มีการแก้ไข ปรับปรุงกฎหมายเกี่ยวกับระบบภาษีให้เอื้อ และเป็นการส่งเสริมสนับสนุนกีฬาอย่างแท้จริง

9.5 มีมาตรการนำเงินรายได้จากภาษีจากสินค้าที่ทำลายสุขภาพมาใช้ประโยชน์ในการพัฒนากีฬา

9.6 สนับสนุนให้กองทุนพัฒนากีฬาแห่งชาติ มีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมสนับสนุนสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทยให้ได้รับการช่วยเหลือในการพัฒนากีฬาอย่างเหมาะสมทุกสมาคม รวมทั้งบุคลากรทางการกีฬาได้รับสวัสดิการอย่างเพียงพอต่อการดำรงชีพ

10. ด้านความร่วมมือระหว่างองค์กรกีฬาและการสนับสนุน

10.1 องค์กรกีฬามีการประสานความร่วมมืออย่างเป็นเอกภาพในการพัฒนากีฬาระหว่างกีฬาแห่งประเทศไทย คณะกรรมการโอลิมปิกแห่งประเทศไทยและสมาคมกีฬา

10.2 มีการส่งเสริมการใช้ทรัพยากรทางการกีฬาร่วมกันให้เกิดประโยชน์สูงสุด

10.3 กำหนดมาตรการส่งเสริมให้ภาคเอกชนได้มีส่วนร่วมในการกีฬาอย่างเต็มที่ และมีความพึงพอใจจากการสนับสนุนการกีฬา

การศึกษาตัวบ่งชี้การพัฒนากีฬาของไทย : การพัฒนากีฬาเพื่ออาชีพ

ตัวบ่งชี้การพัฒนากีฬาของชาติเป็นหัวใจสำคัญของการวางแผนพัฒนากีฬาของไทยให้ก้าวไปสู่มาตรฐานสากลในอนาคต ตัวบ่งชี้จะเป็นประโยชน์สำหรับประเมินสถานภาพของการกีฬาแห่งชาติว่ามีระดับการพัฒนาเป็นอย่างไร ซึ่งผลจากการประเมินจะเป็นข้อมูลสำหรับผู้บริหารและผู้ที่เกี่ยวข้องใช้เป็นข้อมูลในการตัดสินใจกำหนดนโยบาย วางแผนดำเนินการ ติดตาม กำกับดูแลให้การดำเนินงาน เพื่อให้สามารถบรรลุเป้าหมายที่ได้วางไว้ และสามารถปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องได้ทันเหตุการณ์ (การกีฬาแห่งประเทศไทย, 2542)

การกีฬาแห่งประเทศไทยได้ทำการศึกษาค้นคว้าตัวบ่งชี้ในการพัฒนากีฬาของไทยมาโดยตลอด นับตั้งแต่มีการอนุมัติแผนการพัฒนากีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 1 (พ.ศ. 2531 – 2539) โดยในครั้งนั้นได้แบ่งตัวบ่งชี้ออกเป็น 8 ด้าน คือ

1. ตัวบ่งชี้ด้านบุคลากรทางการกีฬา
2. ตัวบ่งชี้ด้านสถานกีฬาและวัสดุอุปกรณ์
3. ตัวบ่งชี้ด้านการบริหารและองค์กรเพื่อพัฒนากีฬา
4. ตัวบ่งชี้ด้านการกีฬาขั้นพื้นฐาน
5. ตัวบ่งชี้ด้านกีฬาเพื่อสุขภาพ
6. ตัวบ่งชี้ด้านกีฬาเพื่อการแข่งขัน
7. ตัวบ่งชี้ด้านโภชนาการกับการกีฬา
8. ตัวบ่งชี้ด้านการกีฬาเพื่ออาชีพ

จนกระทั่งในปี พ.ศ. 2540 การกีฬาแห่งประเทศไทยได้ทำการศึกษาค้นคว้าตัวบ่งชี้การพัฒนากีฬาของไทยอีกครั้ง โดยยึดแผนพัฒนากีฬาแห่งชาติฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2540 – 2544) ซึ่งมีแผนงานหลัก 6 แผน เป็นหลักในการกำหนดกรอบแนวคิดการพัฒนาตัวบ่งชี้ คือ

1. การพัฒนากีฬาขั้นพื้นฐาน
2. การพัฒนากีฬาเพื่อมวลชน
3. การพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศ
4. การพัฒนากีฬาเพื่อการอาชีพ
5. การพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา
6. การพัฒนาการบริหารการกีฬา

ซึ่งในการทำการศึกษาดังข้างต้นชี้ให้เห็นว่าการพัฒนาการกีฬาครั้งนี้ได้ทำการศึกษาดังข้างต้นชี้ให้เห็นว่าการพัฒนาการกีฬาเพื่อการอาชีพพบว่าประกอบด้วย ตัวบ่งชี้หลัก 10 ด้าน และมีลักษณะสำคัญ 43 รายการ ดังนี้

1. ด้านระดับความสามารถของนักกีฬา มีลักษณะสำคัญ 5 รายการ ประกอบด้วย
 - ความสามารถระดับโลก
 - ความสามารถระดับโอลิมปิกเกมส์
 - ความสามารถระดับเอเชียนเกมส์
 - ความสามารถระดับซีเกมส์
 - ความสามารถระดับประเทศไทย
2. ด้านความนิยม มีลักษณะสำคัญ 2 รายการ ประกอบด้วย
 - ด้านความนิยมของผู้ดู
 - ด้านความนิยมของผู้เล่น
3. ด้านองค์กรกีฬา มีลักษณะสำคัญ 6 รายการ ประกอบด้วย
 - สมาคมกีฬาอาชีพ
 - สโมสรสมาชิก
 - สถาบันฝึกนักกีฬาอาชีพ
 - สถาบันผลิตผู้ตัดสินอาชีพ
 - สถาบันผู้ฝึกสอนอาชีพ
 - สถาบันผลิตผู้บริหารกีฬาอาชีพ
4. ด้านบุคลากร มีลักษณะสำคัญ 10 รายการ ประกอบด้วย
 - นักกีฬาอาชีพ
 - นักกีฬากึ่งอาชีพ
 - ผู้ฝึกสอนอาชีพ
 - ผู้ฝึกสอนกึ่งอาชีพ
 - ผู้ตัดสินอาชีพ
 - ผู้ตัดสินกึ่งอาชีพ
 - ผู้บริหารองค์กรอาชีพ
 - ผู้บริหารองค์กรกึ่งอาชีพ
 - ผู้บริหารของทีมอาชีพ
 - ผู้บริหารของทีมกึ่งอาชีพ

5. ด้านรายได้ มีลักษณะสำคัญ 7 ประการ ประกอบด้วย
 - รายได้ของนักกีฬา
 - รายได้ของผู้ฝึกสอน
 - รายได้ของผู้ตัดสิน
 - รายได้ของผู้บริหารองค์กร
 - รายได้ของผู้บริหารทีม
 - รายได้ของสโมสรกีฬาอาชีพ
 - รายได้ขององค์กรอาชีพ
6. ด้านสถานกีฬา มีลักษณะสำคัญ 3 ประการ ประกอบด้วย
 - สนามแข่งขัน
 - สนามฝึกซ้อมของสโมสรสมาชิก
 - ที่ทำการขององค์กรอาชีพ
7. ด้านกฎหมายกีฬา มีลักษณะสำคัญ 4 ประการ ประกอบด้วย
 - พระราชบัญญัติกีฬาอาชีพ
 - ระเบียบข้อบังคับ
 - มติคณะรัฐมนตรีหรือกฎกระทรวงว่าด้วยกีฬาอาชีพ
 - การจดทะเบียนสมาคมกีฬาอาชีพและบุคลากรอาชีพ
8. ด้านการจัดการแข่งขัน มีลักษณะสำคัญ 2 ประการ ประกอบด้วย
 - การจัดการแข่งขันระดับอาชีพ
 - การจัดการแข่งขันระดับกึ่งอาชีพ
9. ด้านสื่อและการประชาสัมพันธ์ มีลักษณะสำคัญ 2 รายการ ประกอบด้วย
 - สื่อต่าง ๆ
 - การเผยแพร่ การแข่งขันผ่านสื่อประชาสัมพันธ์
10. ด้านสวัสดิการแก่นักกีฬาอาชีพ มีลักษณะสำคัญ 2 รายการ ประกอบด้วย
 - กองทุนสวัสดิการ
 - กองทุนสงเคราะห์เมื่อทุพพลภาพ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

ประนัย จันทประดิษฐ์ (2524) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “บทบาทของสมาคมกีฬาสมัครเล่นแห่งประเทศไทย” ซึ่งมุ่งศึกษาข้อเท็จจริงที่ปรากฏเป็นหลักฐานอยู่ในปัจจุบัน แล้วนำเสนอในรูปแบบพรรณนาและวิเคราะห์โดยทำการวิจัยค้นคว้าจากเอกสาร และใช้วิธีการสัมภาษณ์ผู้นำทางพลศึกษาและการกีฬา ตลอดจนศึกษารูปแบบการบริหารงานของสมาคมกีฬาสมัครเล่นแห่งประเทศไทยแต่ละสมาคม และแนวโน้มเกี่ยวกับการเคลื่อนไหวของการกีฬาของชาติ ในระหว่างปี พ.ศ. 2510 – 2522 ซึ่งผลการวิจัยในส่วนของปัญหาและอุปสรรคของสมาคมกีฬาสมัครเล่นแห่งประเทศไทยพบว่า ยังมีปัญหาในด้านต่าง ๆ ดังนี้

1. ปัญหาและอุปสรรคด้านการเงิน
2. ปัญหาและอุปสรรคด้านสนาม อุปกรณ์ และเครื่องอำนวยความสะดวก
3. ปัญหาและอุปสรรคเกี่ยวกับนักกีฬา
4. ปัญหาและอุปสรรคทางการบริหาร

ชาญวิทย์ ผลชีวิน (2532) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาสภาพปัญหาในการจัดดำเนินการของทีมฟุตบอลทีมชาติไทย ตามการรับรู้ของบุคคลที่เกี่ยวข้อง โดยส่งแบบสอบถามไปยังกลุ่มตัวอย่างประชากร 3 กลุ่ม คือ ผู้บริหาร และผู้ที่เกี่ยวข้องกับกีฬาฟุตบอล ผู้ฝึกสอนฟุตบอลทีมชาติไทย และนักกีฬาฟุตบอลทีมชาติไทย ทั้งหมดจำนวน 160 คน ผลการวิจัยพบว่า

1. ผู้บริหารและผู้ที่เกี่ยวข้องกับกีฬาฟุตบอล ผู้ฝึกสอนฟุตบอลทีมชาติไทยและนักฟุตบอลทีมชาติไทย มีความเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหาในการจัดดำเนินการฟุตบอลทีมชาติไทย มีสภาพอยู่ในระดับน้อย และไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05
2. ผู้บริหารและผู้ที่เกี่ยวข้องกับกีฬาฟุตบอล ผู้ฝึกสอนฟุตบอลทีมชาติไทย และนักกีฬาฟุตบอลทีมชาติไทย มีความเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการจัดดำเนินการฟุตบอลทีมชาติไทยมีปัญหายุ่งอยู่ในระดับมาก และผู้บริหารและผู้ที่เกี่ยวข้องกับกีฬาฟุตบอล กับนักฟุตบอลทีมชาติไทย มีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

รัตนภรณ์ ทงพระนาม (2538) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “ปัญหาการส่งเสริมกีฬาฮอกกีของประเทศไทย ตามการรับรู้ของผู้บริหารสมาคมฮอกกี ผู้ฝึกสอน และนักกีฬาฮอกกี” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการส่งเสริมกีฬาฮอกกีของประเทศไทย ตามการรับรู้ของผู้บริหารสมาคมฮอกกี ผู้ฝึกสอนและนักกีฬาฮอกกี โดยส่งแบบ

สอบถามไปยังผู้บริหารสมาคมฮอกกี้จำนวน 19 ชุด ผู้ฝึกสอนจำนวน 30 ชุด นักกีฬาฮอกกี้จำนวน 301 ชุด รวม 350 ชุด และนำแบบสัมภาษณ์ไปสัมภาษณ์ผู้บริหารสมาคมฮอกกี้ ผู้ฝึกสอนและนักกีฬาฮอกกี้ จำนวน 18 คน ผลการวิจัยพบว่า

1. ผู้บริหารสมาคมฮอกกี้ ผู้ฝึกสอน และนักกีฬาฮอกกี้ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการส่งเสริมกีฬาฮอกกี้ของประเทศไทย ว่าเป็นปัญหาอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับดังนี้ งบประมาณที่ใช้ในการส่งนักกีฬาเข้าแข่งขันในต่างประเทศไม่เพียงพอ การส่งเสริมสนับสนุนจากรัฐบาล หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องไม่มากเท่าที่ควร สถานที่ที่ใช้ในการฝึกซ้อมไม่ได้มาตรฐาน ขาดการจัดดำเนินการฝึกอบรมเกี่ยวกับผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสิน ผู้บริหารไม่กระจายงาน ทำงานอยู่ในวงจำกัด นักกีฬามีประสบการณ์ด้านการแข่งขันในประเทศและต่างประเทศไม่เพียงพอ ยกเว้นด้านบุคลากรที่เป็นผู้ฝึกสอน ที่มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย

2. ผู้บริหารสมาคมฮอกกี้ ผู้ฝึกสอน และนักกีฬาฮอกกี้ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการส่งเสริมกีฬาฮอกกี้ของประเทศไทย ทุกด้านไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จุฑา ติงศภพิทย์ (2540) ได้ทำการศึกษาตัวบ่งชี้ในการพัฒนากีฬาของไทย : การพัฒนากีฬาเพื่อการอาชีพ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาตัวบ่งชี้การพัฒนากีฬาของไทย ด้านการกีฬาเพื่อการอาชีพ วิธีดำเนินการวิจัย แบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน ขั้นตอนที่หนึ่ง ศึกษาวิเคราะห์ เอกสารงานวิจัย และสังเคราะห์เป็นกรอบโครงสร้างตัวบ่งชี้และลักษณะสำคัญ ขั้นตอนที่สอง ตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาโครงสร้างของตัวบ่งชี้จากผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาและระเบียบวิธีวิจัย และสำรวจความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการกีฬาเพื่อการอาชีพ จำนวน 30 คน และขั้นตอนที่สามตรวจสอบตัวบ่งชี้ และลักษณะสำคัญจากการจัดประชุมสัมมนาผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งดำเนินงานเกี่ยวกับการกีฬาตามสภาพการณ์จริง จำนวน 100 คน ผลการวิจัยพบว่า

ตัวบ่งชี้การพัฒนากีฬาเพื่อการอาชีพ ประกอบด้วย 10 ด้าน และมีลักษณะสำคัญ 43 รายการ ดังนี้

1. ด้านระดับความสามารถของนักกีฬา มีลักษณะสำคัญ 5 รายการ
2. ด้านความนิยม มีลักษณะสำคัญ 2 รายการ
3. ด้านองค์กรกีฬา มีลักษณะสำคัญ 6 รายการ
4. ด้านบุคลากร มีลักษณะสำคัญ 10 รายการ
5. ด้านรายได้ มีลักษณะสำคัญ 7 รายการ

6. ด้านสถานที่กีฬา มีลักษณะสำคัญ 3 รายการ
7. ด้านกฎหมายกีฬา มีลักษณะสำคัญ 4 รายการ
8. ด้านการจัดการแข่งขัน มีลักษณะสำคัญ 2 รายการ
9. ด้านสื่อและการประชาสัมพันธ์ มีลักษณะสำคัญ 2 รายการ
10. ด้านสวัสดิการแก่นักกีฬาอาชีพ มีลักษณะสำคัญ 2 รายการ

เยี่ยมศรี สีแดง (2540) ได้ทำการศึกษาสภาพและปัญหาการดำเนินงานของสมาคมซอฟต์แวร์บอลสมัครเล่นแห่งประเทศไทย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการดำเนินงานของสมาคมซอฟต์แวร์บอลสมัครเล่นแห่งประเทศไทยและเพื่อเปรียบเทียบสภาพและปัญหาการดำเนินงานของสมาคมซอฟต์แวร์บอลสมัครเล่นแห่งประเทศไทย ตามการรับรู้ของคณะกรรมการบริหารสมาคม ผู้ควบคุมทีม และนักกีฬาซอฟต์แวร์บอลทีมชาติ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2536 – 2539 โดยส่งแบบสอบถามและการสัมภาษณ์ คณะกรรมการบริหารสมาคมซอฟต์แวร์บอล ตำแหน่ง อุปนายก รองเลขาธิการ เหรัญญิก ประชาสัมพันธ์ นายทะเบียน ฝ่ายเทคนิค ฝ่ายจัดการแข่งขัน ปฏิคม กรรมการกลาง 2 คน จำนวน 10 ฉบับ ได้รับกลับคืนมา 10 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 และส่งแบบสอบถามไปให้คณะกรรมการบริหารสมาคม จำนวน 26 คน ได้รับกลับคืนมา 22 ชุด คิดเป็นร้อยละ 84.61 ผู้ควบคุมทีม จำนวน 10 คน ได้รับกลับคืนมา 10 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100 และนักกีฬาซอฟต์แวร์บอลทีมชาติ จำนวน 130 คน ได้รับกลับคืนมา 113 ชุด คิดเป็นร้อยละ 86.92 นำข้อมูลมาวิเคราะห์หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way Analysis of Variance) และทดสอบความแตกต่างรายคู่โดยใช้วิธีของเชฟเฟ (Scheffe) ผลการวิจัยปรากฏว่า

1. สภาพการดำเนินงานโดยรวมของสมาคมซอฟต์แวร์บอลสมัครเล่นแห่งประเทศไทย มีการดำเนินงานอยู่ในระดับพอใช้ และสภาพการดำเนินงานในแต่ละด้านอยู่ในระดับพอใช้ 6 ด้าน คือ ด้านการวางแผน ด้านการจัดองค์การ ด้านการจัดบุคลากร ด้านงบประมาณ ด้านสถานที่วัสดุอุปกรณ์ และด้านการประสานงาน อยู่ในระดับดี 2 ด้าน คือ ด้านการอำนวยความสะดวก และด้านการรายงานผล

2. ปัญหาการดำเนินงานโดยรวมของสมาคมซอฟต์แวร์บอลสมัครเล่นแห่งประเทศไทย มีปัญหาอยู่ในระดับมาก และปัญหาการดำเนินงานในแต่ละด้านอยู่ในระดับมาก 7 ด้าน คือ ด้านการวางแผน ด้านการจัดบุคลากร ด้านงบประมาณ ด้านสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ ด้านการอำนวยความสะดวก ด้านการประสานงาน และด้านการรายงานผล มีเพียงด้านเดียวที่มีปัญหาการดำเนินงานอยู่ในระดับน้อย คือ ด้านการจัดองค์การ

3. การเปรียบเทียบสภาพโดยรวมในการดำเนินงานของสมาคมซอฟต์แวร์บอลล์สมัครเล่นแห่งประเทศไทย ตามการรับรู้ของคณะกรรมการบริหารสมาคม ผู้ควบคุมทีมและนักกีฬาซอฟต์แวร์บอลล์ทีมชาติ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยสภาพการดำเนินงานในแต่ละด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เจ็ดด้าน คือ ด้านการวางแผน ด้านการจัดองค์กร ด้านการจัดบุคลากร ด้านงบประมาณ ด้านการอำนวยความสะดวก ด้านการประสานงาน และด้านการรายงานผล และไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เพียงด้านเดียว คือ ด้านสถานที่วัสดุอุปกรณ์

4. การเปรียบเทียบปัญหาการดำเนินงานโดยรวมของสมาคมซอฟต์แวร์บอลล์สมัครเล่นแห่งประเทศไทย ตามการรับรู้ของคณะกรรมการบริหารสมาคม ผู้ควบคุมทีม และนักกีฬาซอฟต์แวร์บอลล์ทีมชาติ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยปัญหาการดำเนินงานแต่ละด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ห้าด้าน คือ ด้านการวางแผน ด้านการจัดองค์กร ด้านการอำนวยความสะดวก ด้านการประสานงาน และด้านการรายงานผล และไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เพียง สามด้านคือ ด้านการจัดบุคลากร ด้านงบประมาณ และด้านสถานที่ วัสดุอุปกรณ์

เสาวนีย์ จักรวัฒนา (2540) ได้ทำการศึกษาสภาพและปัญหาการดำเนินงานของสมาคมยิมนาสติกแห่งประเทศไทย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการดำเนินงานของสมาคมยิมนาสติกแห่งประเทศไทย และเปรียบเทียบปัญหาการดำเนินงานของสมาคมยิมนาสติกแห่งประเทศไทย ตามการรับรู้ของผู้บริหารสมาคมยิมนาสติกแห่งประเทศไทย กับสโมสรสมาชิกสมาคมยิมนาสติกแห่งประเทศไทย โดยส่งแบบสำรวจให้กับประชากร ได้แก่ เลขาธิการสมาคมยิมนาสติกแห่งประเทศไทย จำนวน 1 ฉบับ ได้รับแบบสำรวจกลับคืนมา 1 ฉบับ และส่งแบบสอบถามให้กับผู้บริหารสมาคมยิมนาสติก จำนวน 11 ฉบับ และกลุ่มตัวอย่างประชากร ได้แก่ สโมสรสมาชิกสมาคมยิมนาสติก จำนวน 74 ฉบับ รวมทั้งสิ้น 85 ฉบับ ได้รับกลับคืนมา 281 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 95.29 และนำแบบสัมภาษณ์ไปสัมภาษณ์ตัวอย่างประชากรผู้ฝึกสอนยิมนาสติก นักกีฬายิมนาสติก 148 ฉบับ ได้รับกลับคืนมา 140 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 94.59 นำข้อมูลที่ได้มาแจกแจงหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มโดยใช้ค่า “ที” ที่ระดับ.05 ผลการวิจัยพบว่า

1. สภาพการดำเนินงานโดยรวมของสมาคมยิมนาสติกแห่งประเทศไทย มีสภาพการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย โดยเรียงลำดับดังนี้ คือ ด้านการจัดงบประมาณ ด้านการรายงานผล ด้านการประสานงาน ด้านสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ และเครื่องอำนวยความสะดวก ด้านการอำนวยความสะดวก

ด้านการวางแผน และด้านการจัดองค์กร ยกเว้นด้านการจัดบุคลากรเพียงด้านเดียวที่มีสภาพการปฏิบัติงานอยู่ในระดับมาก

2. ปัญหาการดำเนินงานโดยรวมของสมาคมยิมนาสติกแห่งประเทศไทย มีปัญหาอยู่ในระดับมา โดยเรียงลำดับดังนี้ คือ ด้านการจัดงบประมาณ ด้านการวางแผน ด้านการจัดองค์กร ด้านการจัดบุคลากร ด้านการประสานงาน ด้านการรายงานผล ยกเว้นด้านสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ และเครื่องอำนวยความสะดวก และด้านการอำนวยความสะดวกที่มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย

3. การเปรียบเทียบปัญหาการดำเนินงานของสมาคมยิมนาสติกแห่งประเทศไทย ระหว่าง ผู้บริหารสมาคมยิมนาสติก กับสโมสรสมาชิกสมาคมยิมนาสติก ทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การกีฬาแห่งประเทศไทย (2542) ได้รายงานผล “การประเมินแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2540 – 2542) ระยะครึ่งแผน “ เพื่อเป็นการติดตามการดำเนินงานตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายของแผน ศึกษาวิเคราะห์ประเด็นปัญหาโอกาสและข้อจำกัดของการดำเนินงานตามแผน ตลอดจนให้ได้สารสนเทศสำหรับนำไปเป็นแนวทางในการปรับแผนและกำหนดนโยบายให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ โดยทำการประเมินผลการดำเนินงานตามเป้าหมายของแผนงานหลัก 6 แผน อันประกอบด้วย แผนการพัฒนากีฬาขั้นพื้นฐาน แผนพัฒนาการกีฬาเพื่อมวลชน แผนการพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศ แผนพัฒนาการกีฬาเพื่อการอาชีพ แผนพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา และแผนพัฒนาการบริหารการกีฬา โดยในส่วนของเป้าหมายที่ 4 “แผนพัฒนากีฬาเพื่อการอาชีพ” มีผลการประเมินดังนี้

แผนพัฒนาการกีฬาเพื่อการอาชีพ มีเป้าหมาย 6 เป้าหมาย เป็นไปตามเป้าหมาย 3 เป้าหมาย และไม่เป็นไปตามเป้าหมาย 3 เป้าหมาย

ผลการดำเนินงานที่เป็นไปตามเป้าหมายคือ (1) มีชมรม สมาคม และองค์กรกีฬาทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน ที่มีระบบการบริหารและการจัดการแข่งขันมากยิ่งขึ้น โดยให้แพร่หลายทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค (2) มีกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง ซึ่งสามารถรองรับการดำเนินงานการกีฬาเพื่อการอาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ และ (3) เอกชนมีส่วนร่วมในการสนับสนุนกีฬาเพื่อการอาชีพมากขึ้น

ผลการดำเนินงานที่ไม่เป็นไปตามเป้าหมาย คือ (1) กีฬาสากลที่มีศักยภาพ ได้แก่ ฟุตบอล กอล์ฟ เทนนิส มวยสากล สนุกเกอร์ โบว์ลิ่ง วอลเลย์บอล เซปักตะกร้อ แบดมินตัน และการแข่งขันรถยนต์และจักรยานยนต์ได้รับการพัฒนาเป็นกีฬาอาชีพที่ได้มาตรฐาน (2) กีฬาไทยที่มีศักยภาพพัฒนาไปสู่กีฬาอาชีพอย่างมาตรฐาน คือ มวยไทย และ (3) มีบุคลากรทางการกีฬา ได้แก่

นักกีฬา ผู้ฝึกสอน ผู้จัดการ ผู้ตัดสินที่มีมาตรฐาน มีประสิทธิภาพ มีคุณธรรม และมีจริยธรรมให้มีจำนวนเพิ่มขึ้นอย่างน้อยร้อยละ 5 ต่อปี

อาพรณชนิต (2542) ได้ทำการศึกษาเรื่อง “การวิเคราะห์เนื้อหาเกี่ยวกับการกีฬา ในหนังสือพิมพ์รายวันที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2540 – 2544) โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างคือ หนังสือพิมพ์รายวัน 4 ชื่อฉบับ ได้แก่ หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ หนังสือพิมพ์มติชนและหนังสือพิมพ์สยามกีฬา ศึกษาตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2541 ถึงวันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2541 โดยใช้ตารางวิเคราะห์เนื้อหาเกี่ยวกับการกีฬาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น บันทึกข้อมูลโดยแจกแจงเป็นความถี่ แล้วนำมาวิเคราะห์หาค่าร้อยละ

ผลการวิจัยพบว่า

1. หนังสือพิมพ์รายวันทั้ง 4 ชื่อฉบับ นำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับการกีฬาสอดคล้องกับแผนพัฒนาการกีฬาเพื่อ ความเป็นเลิศมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 57.36 สอดคล้องกับแผนพัฒนาการกีฬาเพื่อการอาชีพ ร้อยละ 30.51 นอกนั้นเสนอตามแผนพัฒนาการบริหารการกีฬาคิดเป็นร้อยละ 5.19 แผนพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา ร้อยละ 2.73 แผนพัฒนาการกีฬาเพื่อมวลชน ร้อยละ 2.59 และแผนพัฒนาการกีฬาขั้นพื้นฐานน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 1.62 โดยหนังสือพิมพ์สยามกีฬานำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับการกีฬามากที่สุด ร้อยละ 48.99 หนังสือพิมพ์ไทยรัฐนำเสนอรองลงมา ร้อยละ 17.97 หนังสือพิมพ์เดลินิวส์นำเสนอ ร้อยละ 17.52 และหนังสือพิมพ์มติชนนำเสนอ น้อยที่สุด ร้อยละ 15.53

2. หนังสือพิมพ์รายวันทั้ง 4 ชื่อฉบับ นำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับการกีฬาตามแผนงานหลักแต่ละแผนดังนี้ แผนพัฒนาการกีฬาขั้นพื้นฐาน นำเสนอในหัวข้อกิจกรรมกีฬาระหว่างสถานศึกษามากที่สุด ร้อยละ 0.61 แผนพัฒนาการกีฬาเพื่อมวลชนนำเสนอในหัวข้อการออกกำลังกาย เล่นกีฬาและนันทนาการสำหรับชุมชนในเมือง ชุมชนในชนบท ชุมชนหนาแน่น ผู้สูงอายุและผู้มี ปัญหาสุขภาพ ร้อยละ 1.14 แผนพัฒนาการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ นำเสนอในหัวข้อผลการแข่งขัน กีฬาเพื่อความเป็นเลิศใน 4 ระดับ ได้แก่ ระดับนักเรียน ระดับอุดมศึกษา ระดับชาติและนานาชาติ ร้อยละ 24.61 แผนพัฒนาการกีฬาเพื่อการอาชีพนำเสนอในหัวข้อ การแข่งขันและผลการแข่งขัน กีฬาเพื่อการอาชีพในกีฬาประเภทต่าง ๆ ร้อยละ 18.94 แผนพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬานำเสนอในหัวข้อ การนำวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬามาใช้พัฒนาความสามารถของนักกีฬา ได้แก่ สรีรวิทยาการออกกำลังกาย โภชนาการกีฬา จิตวิทยาการกีฬา ชีวกลศาสตร์ การกีฬา เวชศาสตร์การกีฬาและวิศวกรรมและเทคโนโลยีทางการกีฬา ร้อยละ 1.23 แผนพัฒนาการบริหารการกีฬา นำเสนอในหัวข้อการแต่งตั้งบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถและ ประสบการณ์ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการบริหารงานขององค์กรกีฬา ร้อยละ 0.76

3. หนังสือพิมพ์รายวันทั้ง 4 ชื่อฉบับ นำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับการกีฬาตามประเภทคอลลัมน์มากที่สุดคือ คอลลัมน์ข่าวกีฬาในประเทศ ร้อยละ 30.34 ประกอบด้วยเนื้อหาเกี่ยวกับการกีฬาตามแผนพัฒนาการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ร้อยละ 21.32 แผนพัฒนาการกีฬาเพื่อการอาชีพ ร้อยละ 4.39 แผนพัฒนาการบริหารการกีฬา ร้อยละ 2.01 แผนพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา ร้อยละ 1.42 แผนพัฒนาการกีฬาเพื่อมวลชนร้อยละ 0.65 แผนพัฒนาการกีฬาขั้นพื้นฐาน ร้อยละ 0.55 และประเภทคอลลัมน์ที่นำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับการกีฬาน้อยที่สุด คือ บทความกีฬาต่างประเทศ ร้อยละ 2.39 ประกอบด้วย แผนพัฒนาการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ร้อยละ 0.87 แผนพัฒนาการกีฬาเพื่อการอาชีพ ร้อยละ 1.41 แผนพัฒนาการบริหารการกีฬา ร้อยละ 0.09 และแผนพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา ร้อยละ 0.02

การกีฬาแห่งประเทศไทย (2543) ได้ทำการสรุปผลการดำเนินงานโครงการจัดการแข่งขันฟุตบอลอาชีพ เป็นกีฬานำร่อง 5 ปี (พ.ศ. 2542 – 2546) ประจำปี 2542 – 2543 ได้ผลสรุปดังนี้

การแข่งขันกีฬานำร่อง ใช้ชื่อการแข่งขันว่า “การแข่งขันฟุตบอลอาชีพ Thailand Provincial League ประจำปี 2542” มีทีมที่เข้าร่วมการแข่งขันทั้งหมด 12 ทีม ใช้ระบบการแข่งขันแบบ ระบบเหย้า – เยือน โดยแข่งขันแบบพบกันหมด มีการพิจารณาแต่งตั้งคณะกรรมการจัดการแข่งขันฟุตบอลอาชีพ ผู้ตัดสินชี้ขาดจะต้องเป็นผู้ตัดสินFIFA หรือผู้ตัดสินชั้นที่ 1 ที่ผ่านการอบรมผู้ตัดสินฟุตบอลอาชีพเป็นกีฬานำร่อง ให้มีเจ้าหน้าที่สนามประจำสนามทีมเหย้า เพื่อให้การดำเนินการจัดการแข่งขันเป็นไปด้วยความเรียบร้อย โครงการได้รับการสนับสนุนจากบริษัท ขนส่ง จำกัด และบริษัทการบินไทย จำกัด (มหาชน) ในการขอลดหย่อนค่าเดินทาง มีการถ่ายทอดการแข่งขันทางสถานีโทรทัศน์ ช่อง 9 อ.ส.ม.ท. และสถานีโทรทัศน์แห่งประเทศไทย ช่อง11 ได้รับการลดหย่อนภาษีในกรณีการโฆษณาของห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลหรือบริษัท ที่ให้การสนับสนุนการจัดการแข่งขันได้รับความร่วมมือในการขอลดหย่อนค่าที่พักจากสถานบันราชภัฏ 4 แห่ง นักกีฬาและเจ้าหน้าที่ของทีมสามารถเข้าพักในอาคารที่พักของการกีฬาแห่งประเทศไทยได้โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย พบปัญหาและอุปสรรค คือ การเดินทางเสียค่าใช้จ่ายสูง ที่พักไม่มีความสะดวก การประชาสัมพันธ์ไม่แพร่หลายเท่าที่ควร ไม่มีการรับสมัครสมาชิกของสโมสร เวลาในการถ่ายทอดการแข่งขันไม่เหมาะสม การหารายได้สนับสนุนไม่เป็นไปตามเป้าหมาย การระดมทุนไม่เป็นไปตามเป้าหมาย การจัดโปรแกรมการแข่งขันไม่สอดคล้องกับการเดินทาง ยังไม่มีกฎหมายรองรับการจัดการแข่งขันกีฬาอาชีพ

วิสุทธิ ทิพย์พงษ์ (2544) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การศึกษาสภาพและปัญหาการพัฒนากรีฟ้ามวยไทยเพื่อการอาชีพ” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการพัฒนากรีฟ้ามวยไทยเพื่อการอาชีพ ตามการรับรู้ของบุคลากรในวงการมวย ซึ่งได้แก่ นายสนามมวย ผู้จัดการราย การแข่งขันมวย ผู้จัดการนักมวย หัวหน้าค่ายมวย นักมวย ผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสิน และผู้สื่อข่าวกรีฟ้ามวย ใน เขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล รวม 150 คน ดำเนินการวิจัยโดย การศึกษาข้อมูลจากเอกสาร สัมภาษณ์ และการส่งแบบสอบถาม ผลการวิจัยปรากฏว่า

1. สภาพปัจจุบันของการพัฒนากรีฟ้ามวยไทยเพื่อการอาชีพ มีนักมวยไทยเป็น แชมเปียนโลกหลายคน นักมวยที่เป็นผู้เยาว์ได้รับความนิยมจากคนดูมากกว่านักมวยผู้ใหญ่ มี จำนวนองค์กรกรีฟ้ามวยที่จะพัฒนาและสนับสนุนมวยไทยน้อย ค่ายมวยส่วนใหญ่ยังไม่ขึ้นทะเบียน นักมวยรายได้ไม่เพียงพอ ยังมีสนามมวยไม่ครบทุกจังหวัด ปัจจุบันมีพระราชบัญญัติกรีฟ้ามวย พ.ศ. 2542 บุคคลในวงการมวยขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพระราชบัญญัติกรีฟ้ามวย พ.ศ. 2542 ในกรุงเทพมหานครมีการจัดแข่งขันกรีฟ้ามวยไทยทุกวัน การเผยแพร่ประชาสัมพันธ์กรีฟ้ามวยไทยยังมีน้อย และสวัสดิการส่วนใหญ่ของนักมวยได้มาจากหน่วยงานเอกชน

2. ปัญหาการพัฒนากรีฟ้ามวยไทยเพื่อการอาชีพ พบว่า มีปัญหาอยู่ในระดับ มากทุกด้าน และเมื่อพิจารณาปัญหาของทุกด้านเป็นรายข้อ สามารถเรียงลำดับปัญหาข้อที่มี ค่าเฉลี่ยมากที่สุด และรองลงมา ตามลำดับรวม 4 ลำดับ ได้แก่ นักมวยที่ไม่อยู่ในเครือข่ายการจัดการ แข่งขันมวย แม้จะมีอันดับความสามารถสูง ก็ไม่มีโอกาสได้ชิงแชมป์ (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.75) ไม่ มีการให้แชมป์ของสองสนามมวยมาตรฐานพิสูจน์ความสามารถ (ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.60) นัก มวยที่ทุพพลภาพยังขาดการให้การสงเคราะห์ (ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.53) และยังไม่มีการให้ความรู้ ความเข้าใจที่ดีแก่บุคคลในวงการมวยเกี่ยวกับกองทุนกรีฟ้ามวย (ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.52)

การกีฬาแห่งประเทศไทย (2546) ได้ทำการสำรวจ “การออกกำลังกาย เล่นกีฬา และดูกีฬาของประชากร พ.ศ. 2544) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจการออกกำลังกาย เล่นกีฬา และดูกีฬาของประชากร และเพื่อนำผลไปใช้ในการประเมินแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2540 – 2544) ระยะปลายแผน โดยใช้กลุ่มตัวอย่าง 13,000 คน จากการสุ่มตัวอย่างจังหวัด 25 จังหวัด จาก 75 จังหวัด และกรุงเทพมหานคร รวม 26 จังหวัด โดยมีวิธีการสัมภาษณ์และบาง ส่วนใช้ตอบแบบสอบถาม ได้รับแบบสัมภาษณ์ที่สมบูรณ์กลับคืนมา 12,970 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 99.77 ผลการสำรวจพบว่า

1. ประชาชนออกกำลังกายและเล่นกีฬา น้อยกว่า 2 ครั้งต่อสัปดาห์ คิดเป็นร้อยละ 69.3 หรือ 39.6 ล้านคน เป็นชายร้อยละ 75.5 และหญิง ร้อยละ 63.0

2. เด็ก และเยาวชน ออกกำลังกายและเล่นกีฬา น้อยกว่า 2 ครั้งต่อสัปดาห์ ร้อยละ 88.4 โดยเด็กอายุ 6 –11 ปี เล่นกีฬา ร้อยละ 86.3 อายุ 12 –14 ปี เล่นกีฬา ร้อยละ 93.3 อายุ 15 – 19 ปี เล่นกีฬา ร้อยละ 91.0 และอายุ 20 – 29 ปี เล่นกีฬา ร้อยละ 82.8
3. เด็ก เยาวชน และประชาชน ดูกีฬาและเล่นกีฬาประเภทเดียวกันเป็น ร้อยละ 22.3 เป็นชายร้อยละ 15.1 และหญิง ร้อยละ 7.2 ประเภทกีฬาที่เด็ก เยาวชน และประชาชน ดูและเล่นกีฬาเป็นห้าอันดับแรก ได้แก่ ฟุตบอล วอลเลย์บอล บาสเกตบอล เซปักตะกร้อ มวยไทย และมวยสากล
4. ประชาชนทุกเพศ ทุกวัย และทุกอาชีพได้ออกกำลังกายและเล่นกีฬาเป็นประจำ ตั้งแต่ 3 ครั้งต่อสัปดาห์ ร้อยละ 25.0 และใช้เวลาในการออกกำลังกายอย่างน้อยครั้งละ 30 นาที ร้อยละ 19.3
5. สถานที่ออกกำลังกายและเล่นกีฬาเป็นประจำได้แก่ ในบริเวณบ้านหรือใกล้บ้าน ใช้เล่นวอลเลย์บอล ร้อยละ 25.0 สนามกีฬาของสถานศึกษาที่ใช้เล่นวอลเลย์บอล ฟุตบอล และเซปักตะกร้อ ร้อยละ 23.8 และ 23.6 เท่ากัน ส่วนเวลาที่ชอบออกกำลังกายและเล่นกีฬา คือ เวลา 06.00 – 08.00 เวลา 17.00 – 19.00 น. ร้อยละ 45.1 และ 37.5 ตามลำดับ
6. ประชาชนที่ดูกีฬาคิดเป็นร้อยละ 66.9 หรือเท่ากับ 38.6 ล้านคน โดยดูกีฬาเป็นครั้งคราว ร้อยละ 50.0 ดูกีฬาตามโอกาส ร้อยละ 23.2 กีฬาที่ดูเป็น ห้าอันดับแรก ได้แก่ ฟุตบอล ร้อยละ 24.0 วอลเลย์บอล ร้อยละ 16.3 มวยไทย ร้อยละ 9.8 บาสเกตบอล ร้อยละ 9.5 และมวยสากล ร้อยละ 9.2 ตามลำดับ โดยดูรายการกีฬาถ่ายทอดสดจากเครื่องรับโทรทัศน์ ซึ่งเป็นกีฬาฟุตบอลมากที่สุด ร้อยละ 39.5 ส่วนประชาชนที่ดูกีฬาเป็น เพราะชอบดูกีฬาเป็นประจำร้อยละ 24.0
7. ประชาชนที่มีอายุตั้งแต่ 6 ปีขึ้นไป ออกกำลังกายและเล่นกีฬาเพื่อสุขภาพ ร้อยละ 33.3 เพื่อความสนุกสนาน ร้อยละ 23.7 เพื่อเสริมสร้างสมรรถภาพ ร้อยละ 13.6
8. ประชาชนที่มีอายุตั้งแต่ 6 ปีขึ้นไป ไม่ออกกำลังกายและเล่นกีฬา ร้อยละ 30.7 หรือ 17.5 ล้านคน ด้วยเหตุผล ไม่มีเวลา ร้อยละ 54.9 ไม่สนใจ ร้อยละ 12.8 สิ้นเปลืองค่าใช้จ่าย ร้อยละ 9.5

งานวิจัยต่างประเทศ

แกรี พอล (Gary Paul, 1983 อ้างใน รัตนภรณ์ ทรงพระนาม, 2537) ได้ทำการวิจัยเรื่องการสำรวจเบื้องหลังทางสังคมของนักกีฬา ซึ่งเป็นตัวแทนของประเทศสหรัฐอเมริกา ในการแข่งขันโอลิมปิกฤดูหนาว ครั้งที่ 12 ปี 1976 โดยใช้แบบสอบถามกับนักกีฬาที่เข้าร่วมการ

แข่งขันในครั้งนั้น 122 คน ทั้งชายและหญิง ผลปรากฏว่า นักกีฬาส่วนมากมาจาก ครอบครัว ชั้นกลาง และชั้นสูง ซึ่งได้รับการสนับสนุนด้านกำลังทรัพย์และกำลังใจจากผู้ปกครอง นอกจากนี้ ผลการวิจัยยังชี้ให้เห็นถึงสถานภาพทางสังคมของนักกีฬา ว่านักกีฬาจะก้าวหน้า หรือประสบความสำเร็จในทางกีฬาจะต้องมีฐานะทางการเงินและทางสังคมเป็นส่วนประกอบ นอกเหนือจากส่วนประกอบอื่น ๆ เช่น คุณภาพของผู้ฝึกสอน ประสบการณ์การแข่งขัน ระดับสมองในเชิงกีฬา รวมทั้ง การให้การสนับสนุนของญาติ เพื่อนฝูงจะเป็นเครื่องช่วยในการเผยแพร่ชื่อเสียงของนักกีฬา ทำให้ นักกีฬามีโอกาสที่จะประสบความสำเร็จมากขึ้น

แคช (Cash, 1983) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “แบบทดสอบสมรรถนะของผู้บริหารการกีฬา ในระดับมหาวิทยาลัยของแคช : การพัฒนาและการตรวจสอบความตรง” (The Cash Competency Inventory for Intercollegiate Directors: Development And Validation) แบบ สอบถาม ประกอบด้วย หลักสำคัญ 7 ประการ ในการจัดการของผู้บริหารงานเกี่ยวกับการกีฬา ซึ่ง ประกอบด้วย ธุรกิจและการเงิน ความสัมพันธ์กับชุมชน บุคลิกภาพของผู้นำ การบริหารเกี่ยวกับการกีฬาแก่นักเรียน ผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามไปยังผู้บริหารการกีฬาดิวิชั่น 1 และดิวิชั่น 3 ของ สมาคมผู้บริหารการกีฬาระดับมหาวิทยาลัยแห่งชาติสหรัฐอเมริกา ปี 1981 – 1982 ผลการวิจัยพบว่า สิ่งสำคัญที่สุดในการบริหารงานเกี่ยวกับการกีฬา คือ การจัดการด้านธุรกิจและการเงิน และการ จัดการด้านการบริหารบุคคล

คิคูลิส (Kikulis, 1992) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การเปลี่ยนแปลงด้านกลยุทธ์ในการ จัดรูปแบบขององค์กรกีฬาระดับชาติ” วัตถุประสงค์ของการวิจัยครั้งนี้เป็นการทำความเข้าใจลักษณะ หรือการเปลี่ยนแปลงด้านกลยุทธ์ในการจัดรูปแบบขององค์กรกีฬาระดับชาติ เพื่อให้บรรลุ วัตถุประสงค์นี้จึงแบ่งการศึกษาครั้งนี้เป็น 3 ส่วนที่เป็นอิสระต่อกัน แต่ก็มีส่วนเกี่ยวข้องกันด้วยใน ส่วนแรกเป็นการศึกษาทบทวนเอกสารที่เกี่ยวข้องทั้งหมดที่เกี่ยวกับโครงสร้างขององค์กรกีฬา สัมภาษณ์ในแคนาดา ซึ่งทำให้ได้ข้อสังเกตที่แสดงให้เห็นถึงการจัดเตรียม ค่านิยมและรูปแบบ โครงสร้างองค์กรขององค์กรกีฬาระดับชาติส่วนใหญ่มีการระบุถึงรูปแบบโครงสร้าง 3 รูปแบบ คือ แบบโต๊ะอาหาร แบบห้องพัก และแบบสำนักงานบริหาร ซึ่งใช้เป็นเครื่องมือในการชี้แนะการ วิเคราะห์รูปแบบองค์กรและรูปแบบของการเปลี่ยนแปลงที่มีอยู่ในองค์กรกีฬาระดับชาติกลุ่มหนึ่ง

ส่วนที่สองเป็นการวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงรูปแบบองค์กรในองค์กรกีฬาระดับชาติ 36 แห่ง ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับ Quadrennial Planning Program ระหว่างปี 1984 – 1988 จากรูปแบบ โครงสร้าง 3 รูปแบบดังกล่าว แต่ละรูปแบบถูกกำหนดรูปแบบสำหรับอ้างถึง 3 ประการ คือ ความ ชำนาญเฉพาะด้าน ความเป็นมาตรฐาน และการตัดสินใจ มีการกำหนดเค้าโครงร่างของรูปแบบต่าง ๆ

เพื่อใช้เป็นพื้นฐานในการประเมิน ความหลากหลายของรูปแบบองค์กร และรูปแบบการเปลี่ยนแปลง ใน 3 ช่วงเวลา คือปี 1984 ปี 1986 และปี 1988 องค์กรกีฬาแห่งชาติเปลี่ยนไปใน 2 แนวทาง คือ เปลี่ยนไปสู่แบบห้องพัก และแบบสำนักงานบริหาร องค์กรกีฬาแห่งชาติมีการเปลี่ยนแปลงไปตาม รูปแบบของการเปลี่ยนแปลง 5 แบบ (คือ แบบเฉื่อย แบบเข้ามารวมกัน แบบกำหนดจุดมุ่งหมายใหม่ แบบเปลี่ยนทิศทาง และแบบไม่แก้ปัญห) และการเปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับการตัดสินใจ ถูกจำกัดอยู่ เฉพาะองค์กรต่าง ๆ ที่มีการเปลี่ยนแปลงแบบกำหนดจุดมุ่งหมายใหม่ในทิศทางที่มุ่งไปสู่รูปแบบ สำนักงานบริหาร

ส่วนที่สาม เป็นการศึกษาการเปลี่ยนแปลงในด้านโครงสร้างการตัดสินใจสำหรับ องค์กรกีฬาแห่งชาติทั้ง 36 แห่ง การวิเคราะห์การตัดสินใจพบว่ามีมิติต่าง ๆ คือ การทำให้เป็นรูปแบบ เส้นทางการตัดสินใจ ระดับต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องในการตัดสินใจ และความตั้งใจในการตัดสินใจ มีความสำคัญมากกว่าหัวข้อของการตัดสินใจเมื่อพยายามที่จะเข้าใจโครงสร้างของการตัดสินใจ ของรูปแบบโครงสร้างแบบต่าง ๆ ขององค์กรกีฬาแห่งชาติ รูปแบบสำนักงานบริหารมีลักษณะ ของความตั้งใจในการตัดสินใจนั่นคือ นำโดยมืออาชีพและช่วยเหลือโดยอาสาสมัคร โครงสร้าง การตัดสินใจเปลี่ยนแปลงไปตามหัวข้อ และการเปลี่ยนแปลงด้านโครงสร้างจะเกิดควบคู่กันไป กับการเปลี่ยนแปลงด้านการตัดสินใจ แต่เมื่อพิจารณาการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญ ๆ แล้วก็แสดงให้เห็น ว่า ความตั้งใจของการตัดสินใจจากอาสาสมัครสู่มืออาชีพไม่ได้เกิดขึ้นในช่วงของการเปลี่ยนแปลง ระยะเวลา 4 ปีแต่อย่างใด

คิม (Kim, 1990) ได้ทำการศึกษาเรื่อง “นโยบายรัฐบาลสำหรับการส่งเสริมกีฬา เพื่อมวลชนในประเทศเกาหลีใต้” การศึกษาครั้งนี้ใช้การวิเคราะห์นโยบายที่เสนอโดย Les Fal (1987) เพื่อศึกษาทบทวนนโยบายของรัฐบาลสำหรับการส่งเสริมกีฬาเพื่อมวลชนในประเทศเกาหลีใต้ มีการศึกษาสิ่งที่เป็นตัวกำหนดแนวปฏิบัติของรัฐบาลสำหรับกีฬาเพื่อมวลชน จากมุมมองด้าน สังคมและประวัติศาสตร์ การวิเคราะห์นโยบายด้านกีฬาเพื่อมวลชนของรัฐบาลปัจจุบัน รวมทั้งผล ที่ได้รับทำให้สามารถระบุถึงจุดแข็งและจุดอ่อนของโปรแกรมที่มีอยู่ในขณะนี้

เซ็ง (Cheng, 1993) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การประเมินสมรรถนะในการจัดการกีฬา สำหรับประเทศสาธารณรัฐจีน (ไต้หวัน)” วัตถุประสงค์ของการวิจัยครั้งนี้เป็นการกำหนดสมรรถนะ ต่าง ๆ ที่จำเป็นสำหรับการจัดการองค์กรกีฬาให้ได้ผลดี และถ่ายทอดทักษะและความรู้ที่จำเป็น ต้องมีในการเป็นผู้นำและการจัดการกีฬาสู่หลักสูตรการศึกษาของไต้หวัน กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย เป็นผู้จัดการกีฬาในไต้หวัน รวม 334 คน เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบสำรวจผู้ปฏิบัติงานการจัดการ กีฬา ผลการวิจัยสรุปดังต่อไปนี้

1. สมรรถนะทางวิชาชีพสำหรับผู้จัดการกีฬาในได้หวันเรียงลำดับจากสูงลงมาต่ำ มีดังนี้ ความรู้เกี่ยวกับกีฬา มนุษยสัมพันธ์ การพูดต่อสาธารณชน การจัดการด้านบุคคล การเขียน การจัดการด้านการเงิน สมรรถภาพส่วนบุคคล การจัดการด้านเวลา และอื่น ๆ

2. การศึกษาสำหรับผู้จัดการกีฬาในได้หวัน ที่เป็นด้านสำคัญ 10 อันดับแรก คือ การบริหารการกีฬา การวางแผนและการจัดการด้านสิ่งอำนวยความสะดวก การใช้ประโยชน์จากคอมพิวเตอร์ การบาดเจ็บจากการกีฬา การจัดการด้านบุคคล การจัดการ การจัดโปรแกรมสำหรับนันทนาการและกีฬาเยาวชน การสื่อสารระหว่างบุคคล การตัดสินกีฬา และการสอนกิจกรรมกีฬา

3. มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญระหว่างผู้อำนวยการกีฬาตัวแทนการกีฬา องค์การควบคุมระดับชาติและการกีฬาอาชีพ ในแง่ของการจัดการกีฬาในด้าน ด้านที่ศึกษามา องค์การที่ทำหน้าที่เป็นสถานที่ฝึกงานสำหรับนักศึกษาปริญญาโท จำนวนชั่วโมงรวมสำหรับการฝึกงาน หน้าที่หลักของผู้จัดการกีฬา และการรับรองวุฒิสำหรับผู้จัดการกีฬา

นีลสัน (Neilson, 1979) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “ผลการวิเคราะห์ของการจัดการแข่งขันกีฬาภายใน ทางด้านการให้การสนับสนุนของมหาวิทยาลัยระดับสูง ในรัฐเทนเนสซี” (An Analysis of Intramural Sports Programs in the state Supported Senior Universities in Tennessee) โดยใช้เครื่องมือสำรวจการวิเคราะห์ ซึ่งสร้างขึ้นโดย คริสโตเฟอร์ อัลแลน บราวน์ (Christopher Alan Brown) ข้อมูลทั้งหมดได้จากแบบสอบถาม ซึ่งประกอบด้วยหัวข้อคำถามเก้าหัวข้อได้แก่สาเหตุ และจุดมุ่งหมายในการจัดการแข่งขัน การประสานงาน และการบริหารงาน กฎและระเบียบ การจัดการแข่งขัน ตารางการแข่งขัน กำหนดการแข่งขัน สถานที่และอุปกรณ์ในการจัดการแข่งขัน ระบบการให้คะแนนและการให้รางวัลแก่ผู้ชนะ การประชาสัมพันธ์และคณะกรรมการในการจัดการแข่งขัน ผลการวิจัยพบว่า

1. โดยทั่วไป การดำเนินการในแต่ละด้านของทุกมหาวิทยาลัยได้กระทำได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากกระบวนการให้คะแนน การให้รางวัล และการประชาสัมพันธ์

2. การจัดการแข่งขันกีฬาภายในของทุกมหาวิทยาลัยล้วนแต่มีเหตุผลและจุดมุ่งหมายในการจัดทั้งสิ้น

3. ความคล้ายคลึงในการจัดการแข่งขันของแต่ละมหาวิทยาลัย คือ การใช้ผู้บริหารที่มีความเชี่ยวชาญในการดำเนินการ

4. การบริหารงานด้านนี้กำลังมีการเปลี่ยนแปลงจากเดิม ที่นักศึกษาเป็นผู้ดำเนินการมาเป็นการใช้ผู้เชี่ยวชาญในด้านนี้โดยตรง

5. การจัดการด้านปฐมพยาบาลยังมีน้อย
6. การสนับสนุนทางการเงินในการจัดการแข่งขันภายในของมหาวิทยาลัยต่าง ๆ นั้นมีเพียงพออยู่แล้ว
7. กฎ ระเบียบการแข่งขันมีความเที่ยงตรงและความเหมาะสมดีแล้ว
8. ระบบการให้คะแนนยังไม่เน้นหนักถึงระดับสูง
9. ธรรมเนียมการจัดงานเลี้ยงฉลองรางวัลจากการแข่งขันยังไม่นิยมกระทำ

พิตเตอร์ (Pitter, 1993) ได้ทำการศึกษาเรื่อง “รัฐกับการพัฒนากีฬาในอัลเบอร์ตา : ความขัดแย้ง การรวมกัน และการเปลี่ยนแปลง” (The State And Sport Development in Alberta: Conflict, Corporatism And Change) การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาปัจจัยต่าง ๆ ที่ทำให้รัฐบาลของอัลเบอร์ตา จัดตั้งสภากีฬาแห่งอัลเบอร์ตาขึ้น และอภิปรายถึงผลกระทบบางประการของสภา ที่มีต่อการพัฒนากีฬาในอัลเบอร์ตา ข้อมูลในการศึกษาครั้งนี้ได้มาจากการสัมภาษณ์ เอกสารราชการ รายงานประจำปี รายงานการประชุม ใบแจ้งข่าว บทความ หนังสือพิมพ์ รายงาน คณะกรรมาธิการ จดหมาย กฎหมายข้อบังคับของรัฐบาล และสิ่งตีพิมพ์ทางวิชาการที่เกี่ยวกับนโยบาย และ/หรือการพัฒนากีฬาในอัลเบอร์ตา

ผลการศึกษาครั้งนี้ชี้ให้เห็นว่า บุคคลที่เป็นตัวหลัก ปัจจัยต่าง ๆ ด้านองค์กรและลักษณะทางสังคมและการเมืองของอัลเบอร์ตา มีอิทธิพลต่อเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่นำไปสู่การจัดตั้ง สภากีฬาแห่งอัลเบอร์ตา บุคคลต่าง ๆ ที่สนใจในการส่งเสริมการกีฬาในอัลเบอร์ตา ได้หาทางที่จะ จัดตั้งสถาบันที่จะดูแลการพัฒนากีฬาในอัลเบอร์ตา โดยการช่วยเหลือจากรัฐบาลมณฑลในปี 1967 รัฐบาลอัลเบอร์ตา ซึ่งมีพรรคสังคมนิยมเป็นเสียงข้างมาก ได้ให้การอุดหนุนการอภิปราย หลายต่อหลายครั้ง จนนำไปสู่การจัดตั้งองค์กรกีฬาแห่งอัลเบอร์ตาในปีค.ศ. 1970 โดยเป็นองค์กร แห่งแรกที่ดำเนินงานให้การสนับสนุนกลุ่มกีฬาต่าง ๆ ทั้งทั้งมณฑล ระหว่างทศวรรษ 1970 พรรค ออนุรักษนิยม ได้รับเลือกเป็นรัฐบาล พรรคนี้ได้ใช้วิธีการซึ่งเปลี่ยนแปลงวิธีการแสดงออกเกี่ยวกับ ความสนใจด้านกีฬาในอัลเบอร์ตา ความขัดแย้งระหว่างบุคคลภายในองค์กร คตินิยมเกี่ยวกับการ รวมกันของพรรคอนุรักษนิยม และความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่ลดลงอย่างรวดเร็วของอัลเบอร์ตา เป็นผลร่วมกันทำให้มีการจัดตั้งสภากีฬาแห่งอัลเบอร์ตา

จากงานวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศจะเห็นได้ว่าได้มีการศึกษาเกี่ยวกับการที่จะพัฒนากีฬาในด้านต่าง ๆ มาโดยตลอด ไม่ว่าจะเป็นการกีฬาขั้นพื้นฐาน การกีฬาเพื่อ ความเป็นเลิศ ซึ่งล้วนแต่เป็นพื้นฐานของการกีฬาเพื่อการอาชีพทั้งสิ้น นอกจากนี้ยังได้พบว่าใน การจะพัฒนากีฬาให้บรรลุเป้าหมายต่าง ๆ ตามที่ต้องการจะต้องประสบปัญหามากมายไม่ว่าจะ

เป็นด้าน งบประมาณ ด้านบุคลากร ด้านการประชาสัมพันธ์ และด้านอื่น ๆ ซึ่งเหล่านี้ล้วนแต่เป็นตัวที่จะชื้อขนาดในการพัฒนากีฬาไปสู่การพัฒนากีฬาไปสู่การเป็นกีฬาอาชีพทั้งสิ้น

การศึกษาสภาพตัวเองซึ่งในการพัฒนากีฬาแบบมีต้นไปสู่การเป็นกีฬาอาชีพจึงน่าจะทำให้ทราบถึงจุดที่จะต้องมีการพัฒนา หรือปรับปรุงแก้ไข ในการพัฒนากีฬาแบบมีต้นไปสู่การเป็นกีฬาอาชีพ ทั้งนี้ยังอาจจะเป็นประโยชน์ต่อไปสำหรับการศึกษาแนวทางการพัฒนากีฬาอื่น ๆ ในอนาคตต่อไป

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยที่มุ่งศึกษา “สภาพของตัวบ่งชี้ในการพัฒนากีฬาแบดมินตันไปสู่การเป็นกีฬาเพื่อการอาชีพ” โดยมีวิธีดำเนินการวิจัยดังต่อไปนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ

1. กรรมการสมาคมแบดมินตันแห่งประเทศไทยฯ พ.ศ. 2545 จำนวน 19 คน
2. นายกสโมสรแบดมินตันที่เป็นสมาชิกของสมาคมแบดมินตันแห่งประเทศไทยฯ พ.ศ. 2545 สโมสรละ 1 คน จาก 106 สโมสร รวม 106 คน
3. ผู้จัดการทีมจากสโมสรที่เป็นสมาชิกของสมาคมแบดมินตันแห่งประเทศไทยฯ สโมสรละ 1 คน จาก 106 สโมสร และจากสมาคมแบดมินตันแห่งประเทศไทยฯ จำนวน 1 คน รวมทั้งสิ้น 107 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มี 2 ชุด

ชุดที่ 1 เป็นแบบสำรวจเกี่ยวกับสภาพของตัวบ่งชี้ในการพัฒนากีฬาแบดมินตันไปสู่การเป็นกีฬาอาชีพ โดยแบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 แบบสำรวจเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบตรวจคำตอบ (Check list) แบบปลายเปิด (Open – ended)

ตอนที่ 2 แบบสำรวจเกี่ยวกับสภาพตัวบ่งชี้ในการพัฒนากีฬาแบดมินตันไปสู่การเป็นกีฬาอาชีพในด้านต่าง ๆ ดังนี้

- ด้านระดับความสามารถของนักกีฬา
- ด้านความนิยม
- ด้านองค์กรกีฬา
- ด้านบุคลากร
- ด้านรายได้
- ด้านสถานกีฬา
- ด้านกฎหมายกีฬา
- ด้านการจัดการแข่งขัน

- ด้านการประชาสัมพันธ์
- ด้านสวัสดิการนักกีฬา

ลักษณะของแบบสำรวจเป็นแบบเติมคำตอบ (Check List) และแบบปลายเปิด (Open - Ended)

ชุดที่ 2 เป็นแบบสัมภาษณ์ เพื่อศึกษาสภาพของตัวบ่งชี้ในการพัฒนากีฬาแบบมินตันไปสู่การเป็นกีฬาอาชีพ โดยแบ่งเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์ เช่น ชื่อ ตำแหน่ง วัน เวลา และสถานที่ที่ทำการสัมภาษณ์

ตอนที่ 2 รายละเอียดอื่น ๆ เกี่ยวกับสภาพตัวบ่งชี้ในการพัฒนากีฬาแบบมินตันไปสู่การเป็นกีฬาอาชีพ

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

1. ศึกษาค้นคว้ารายละเอียด จากตำรา เอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ศึกษารายละเอียดต่าง ๆ เกี่ยวกับการสร้างแบบสำรวจ แบบสัมภาษณ์และขอคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อนำมาสร้างเครื่องมือในการทำวิจัย

2. นำข้อมูลและแนวทางที่ได้มาสร้างแบบสำรวจ และแบบสัมภาษณ์โดยให้ครอบคลุมสภาพตัวบ่งชี้ในการพัฒนากีฬาแบบมินตันไปสู่การเป็นกีฬาอาชีพในด้านต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

- ด้านระดับความสามารถของนักกีฬา
- ด้านความนิยม
- ด้านองค์กรกีฬา
- ด้านบุคลากร
- ด้านรายได้
- ด้านสถานกีฬา
- ด้านกฎหมายกีฬา
- ด้านการจัดการแข่งขัน
- ด้านการประชาสัมพันธ์
- ด้านสวัสดิการแก่นักกีฬาอาชีพ

3. นำเครื่องมือที่สร้างไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบ เพื่อแก้ไขและปรับปรุงให้เหมาะสมในเรื่องเนื้อหา และการใช้ภาษา

4. นำแบบสำรวจและแบบสัมภาษณ์ที่ได้รับการตรวจจากอาจารย์ที่ปรึกษาแล้ว ไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 8 ท่าน พิจารณาความตรงตามเนื้อหา(Content Validity) และขอความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อคำถามของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเพื่อนำมาปรึกษากับอาจารย์ที่ปรึกษา และดำเนินการปรับปรุงแก้ไขให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

5. นำแบบสำรวจที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try out) กับกลุ่มประชากร รวมทั้งสิ้น 30 คน

6. นำแบบสัมภาษณ์ไปใช้ทดลองสัมภาษณ์กลุ่มประชากรเพื่อหาเวลาที่เหมาะสมในการสัมภาษณ์

7. นำแบบสำรวจและแบบสัมภาษณ์มาทำการปรับปรุงอีกครั้งหนึ่ง เพื่อให้มีความเหมาะสมมากยิ่งขึ้น

8. นำแบบสำรวจและแบบสัมภาษณ์ไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลกลุ่มประชากรที่ใช้ในการวิจัยต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยทำหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการทำวิจัยไปยังสมาคมแบดมินตันแห่งประเทศไทย เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลทำการวิจัย

2. ผู้วิจัยทำการแจกแบบสำรวจด้วยตนเอง และส่งทางไปรษณีย์ส่วนหนึ่ง

3. ผู้วิจัยทำการสัมภาษณ์ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

- กรรมการสมาคมแบดมินตันแห่งประเทศไทยฯ จำนวน 10 คน
- นายกสโมสรสมาชิก สังกัดสมาคมแบดมินตันแห่งประเทศไทยฯ จำนวน 10 คน
- ผู้จัดการทีมกีฬาแบดมินตันจากสโมสรสมาชิก จำนวน 10 คน

4. ผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อเท็จจริงเกี่ยวกับสภาพตัวบ่งชี้ในการพัฒนากีฬาแบดมินตันไปสู่การเป็นกีฬาเพื่อการอาชีพ ในหัวข้อที่มีได้อยู่ในแบบสำรวจ เช่น ด้านความนิยม ด้านองค์กรกีฬา ด้านกฎหมายกีฬา ด้านการจัดการแข่งขัน ด้านการประชาสัมพันธ์ และด้านสวัสดิการแก่นักกีฬาอาชีพ

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล แบ่งออกได้ดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์

นำข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์มาสรุป วิเคราะห์ แล้วนำเสนอในรูปแบบความเรียง

2. การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสำรวจ

2.1 นำข้อมูลจากแบบสอบถามตอนที่ 1 เกี่ยวกับสถานะภาพของผู้ตอบแบบสำรวจซึ่งเป็นแบบตรวจคำตอบ(Check List) และแบบปลายเปิด(Open – ended) มาแจกแจงความถี่ของคำตอบ คิดเป็นร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

2.2 นำข้อมูลจากแบบสอบถามตอนที่ 2 เกี่ยวกับสภาพของตัวบ่งชี้ในการพัฒนากีฬาแบดมินตันไปสู่การเป็นกีฬาเพื่อการอาชีพ ซึ่งเป็นแบบตรวจคำตอบ (Check List) และแบบปลายเปิด (Open – ended) และนำค่าเฉลี่ยที่ได้ มานำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

3. นำข้อมูลที่ได้จากการสำรวจข้อเท็จจริงเกี่ยวกับสภาพตัวบ่งชี้ในการพัฒนากีฬาแบดมินตันไปสู่การเป็นกีฬาเพื่อการอาชีพ มาทำการเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

4. นำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์มานำเสนอในรูปแบบความเรียง

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่องการศึกษาสภาพตัวบ่งชี้ในการพัฒนากีฬาแบดมินตันไปสู่การเป็นกีฬาเพื่อการอาชีพ ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ในรูปตารางประกอบความเรียง และความเรียงดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสำรวจ

ตารางที่ 1 จำนวน ร้อยละของสถานภาพของกรรมการสมาคมแบดมินตันแห่งประเทศไทยฯ

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	10	76.92
หญิง	3	23.08
2. อายุ		
36-40	2	15.38
41-45	4	30.77
46-50	5	38.47
51-55	2	15.38
3. การศึกษา		
ปริญญาตรี	4	30.77
ปริญญาโท	9	69.23
4. ประสบการณ์		
เกินกว่า 10 ปี	13	100
5. สาเหตุที่เข้ามาเกี่ยวข้องกับกีฬาแบดมินตัน		
ได้รับการเลือกตั้ง	13	100

จากตารางที่ 1 แสดงให้เห็นว่า กรรมการสมาคมแบดมินตันแห่งประเทศไทย ที่ตอบแบบสำรวจ มีจำนวนทั้งสิ้น 13 คน เป็นชาย 10 คน คิดเป็นร้อยละ 76.92 เป็นหญิง 3 คน คิดเป็นร้อยละ 23.08 ส่วนใหญ่มีอายุอยู่ในช่วง 46 – 50 ปี จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 38.47 รองลงมาคือช่วง 41 - 45 ปี จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 30.77 มีวุฒิการศึกษาในระดับปริญญาโท 9 คน คิดเป็นร้อยละ 69.23 ระดับปริญญาตรี 4 คน คิดเป็นร้อยละ 30.77 ซึ่งกรรมการสมาคมแบดมินตันแห่งประเทศไทย ที่ตอบแบบสำรวจ มีประสบการณ์ในกีฬาแบดมินตันเกินกว่า 10 ปี จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 100 สาเหตุที่เข้ามาเกี่ยวข้องกับกีฬาแบดมินตันเนื่องจากการเลือกตั้งเข้ามาดำรงตำแหน่งทั้ง 13 คน คิดเป็นร้อยละ 100

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 2 จำนวน ร้อยละของสถานภาพของนายกสโมสรสมาชิก

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	95	92.23
หญิง	8	7.77
2. อายุ		
31-35	8	7.77
36-40	9	8.74
41-45	42	40.77
46-50	20	19.42
51-55	17	16.50
56-60	7	6.80
3. การศึกษา		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	32	31.07
ปริญญาตรี	60	58.25
ปริญญาโท	11	10.68
4. ประสบการณ์		
5 – 6 ปี	6	5.82
7 – 8 ปี	10	9.71
9 – 10 ปี	9	8.74
เกินกว่า 10 ปี	78	75.73
5. สาเหตุ		
มีความสนใจ	65	63.10
ได้รับการเลือกตั้ง	30	29.13
ได้รับการชักจูง	8	7.77

จากตารางที่ 2 แสดงให้เห็นว่า นายกสโมสรรสมาชิกรายแรกที่ตอบแบบสำรวจ จำนวนทั้งสิ้น 103 คน เป็นชาย 95 คน คิดเป็นร้อยละ 92.23 เป็นหญิง 8 คน คิดเป็นร้อยละ 7.77 ส่วนใหญ่มีอายุอยู่ในช่วง 41 – 45 ปี มากที่สุด จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 40.77 รองลงมาคือช่วงอายุ 46 – 50 ปี จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 19.42 โดยมีวุฒิการศึกษาในระดับปริญญาตรีมากที่สุด จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 58.25 รองลงมาคือระดับต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 31.07 น้อยที่สุดคือในระดับปริญญาโท จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 10.68

นายกสโมสรรสมาชิกรายส่วนใหญ่มีประสบการณ์เกี่ยวกับแบดมินตันมากกว่า 10 ปี จำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 75.73 รองลงมาคือช่วง 7 – 8 ปี จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 9.71 น้อยที่สุด คือ 5 – 6 ปี จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 5.82 สาเหตุที่เข้ามาเกี่ยวข้องกับวงการแบดมินตันมากที่สุดคือ มีความสนใจในกีฬาแบดมินตัน จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 63.10 รองลงมาคือได้รับการเลือกตั้ง จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 29.13 น้อยที่สุดคือได้รับการชักจูง จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 7.77

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 3 จำนวนร้อยละของสถานภาพของผู้จัดการที่มีกีฬาแบดมินตัน

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	91	87.50
หญิง	13	12.50
2. อายุ		
26-30	5	4.80
31-35	13	12.50
36-40	19	18.27
41-45	18	17.31
46-50	20	19.23
51-55	17	16.35
56-60	12	11.54
3. การศึกษา		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	48	46.15
ปริญญาตรี	43	41.35
ปริญญาโท	13	12.50
4. ประสบการณ์		
1-2	15	14.42
3-4	11	10.58
7-8	28	26.92
9-10	17	16.35
เกินกว่า 10 ปี	33	31.73
5. สาเหตุ		
มีความสนใจ	62	59.62
ได้รับการเลือกตั้ง	28	26.92
ได้รับการชักจูง	14	13.46

จากตารางที่ 3 แสดงให้เห็นว่า ผู้จัดการทีมที่ตอบแบบสอบถาม จำนวน 105 คน เป็นชาย 91 คน คิดเป็นร้อยละ 87.5 เป็นหญิง 13 คน คิดเป็นร้อยละ 12.5 ส่วนใหญ่มีอายุอยู่ใน ช่วง 46 – 50 ปี จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 19.23 รองลงมาคือช่วง 36 – 40 ปี จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 18.27 และช่วง 41 – 45 ปี จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 17.31 โดยมีการศึกษาใน ระดับต่ำกว่าปริญญาตรีมากที่สุด จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 46.15 รองลงมาคือระดับปริญญาตรี จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 41.35 และน้อยที่สุดคือในระดับปริญญาโท จำนวน 13 คน คิดเป็น ร้อยละ 12.50

ผู้จัดการทีมส่วนใหญ่ มีประสบการณ์ในกีฬาแบดมินตัน เกินกว่า 10 ปีขึ้นไป มี จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 31.73 รองลงมาคือช่วง 7 – 8 ปี มีจำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 26.92 น้อยที่สุดคือช่วง 3 – 4 ปี จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 10.58 ซึ่งสาเหตุที่เข้ามาเกี่ยวข้องกับ กีฬาแบดมินตันมากที่สุดคือ มีความสนใจในกีฬาแบดมินตัน จำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 59.62 รองลงมาคือ ได้รับการเลือกตั้ง จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 26.92 และน้อยที่สุดคือ ได้ รับการชักจูงจากบุคคลอื่น จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 13.46

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 2 สภาพของตัวบ่งชี้ในการพัฒนากีฬาแบดมินตันไปสู่การเป็นกีฬาเพื่อการอาชีพ

การศึกษาสภาพตัวบ่งชี้ในการพัฒนากีฬาแบดมินตันไปสู่การเป็นกีฬาเพื่อการอาชีพนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาตามตัวบ่งชี้การพัฒนากีฬาของไทย ด้านกีฬาเพื่อการอาชีพ ซึ่งการกีฬาแห่งประเทศไทย ได้ทำการศึกษาไว้ เมื่อ พ.ศ. 2541 โดยศึกษาจากเอกสาร สถิติ ทำการสำรวจ สัมภาษณ์ กรรมการสมาคมแบดมินตันแห่งประเทศไทยฯ นายกสโมสรสมาชิก และผู้จัดการทีม กีฬาแบดมินตัน ผลการวิจัยเสนอเป็นตารางและความเรียง ดังนี้

1. ด้านความสามารถของนักกีฬา

1.1 ความสามารถระดับโลก

มีการจัดอันดับนักกีฬาแบดมินตันโดยสหพันธ์แบดมินตันนานาชาติ (International Badminton Federation) การจัดอันดับพิจารณาจากคะแนนสะสมจากการแข่งขันแบดมินตันระดับนานาชาติที่ได้รับการรับรองจากสหพันธ์แบดมินตันนานาชาติ ซึ่งนักกีฬาแบดมินตันของไทยมีอันดับอยู่ในอันดับโลกดังนี้

ประเภทชายเดี่ยว

1. บุญศักดิ์	พลสนะ	อันดับที่ 15
2. อานุภาพ	ธีระรัตน์สกุล	อันดับที่ 45
3. ธีรายุ	เหล่าหทัยมงคล	อันดับที่ 97
4. จักรพันธ์	ธนธีรธรรม	อันดับที่ 151
5. โกวิทย์	พิเศษสราศัย	อันดับที่ 325
6. สิทธิชัย	วิบูลย์สิน	อันดับที่ 325
7. อติศักดิ์	วิริยะผดุงพงศ์	อันดับที่ 343
8. ชัชพงศ์	เลี่ยมโคทอง	อันดับที่ 406
9. นัทพนันท์	พูนพิทักษ์	อันดับที่ 453
6. นิธิ	เทพโกศลประณีติ	อันดับที่ 463

ประเภทหญิงเดี่ยว

1. สุจิตรา	เอกมงคลไพศาล	อันดับที่ 35
2. สลักจิต	พลสนะ	อันดับที่ 50
4. โสรัจจา	จันทร์ศรีสุคต	อันดับที่ 115
5. เบญจพร	เขียรรัตกิจ	อันดับที่ 153
4. มณฑิลา	มีเมฆ	อันดับที่ 174

5. จีฏินิพนธ์	เอกมงคลไพศาล	อันดับที่ 198
6. อัญชิสา	แสงสวน	อันดับที่ 226

ประเภทชายคู่

1. ปราโมทย์	ธีระวิวัฒน์	- เทศนา	พันธวิศวาศ	อันดับที่ 5
2. สุดเขต	ประภาภมล	- ภัททพล	เงินศรีสุข	อันดับที่ 29
3. คุณากร	สุทธิโสตร์	- สุดเขต	ประภาภมล	อันดับที่ 54
4. คุณากร	สุทธิโสตร์	- ภัททพล	เงินศรีสุข	อันดับที่ 55
5. ฉัตรชัย	บุญมี	- ศุภชัย	พินธุวัฒน์	อันดับที่ 144
6. ธิติพงษ์	ลาโพธิ์	- พลวัฒน์	दानผาสูกกุล	อันดับที่ 144
7. นิติพงษ์	แสงศิลา	- โกวิทย์	พิเศธสราศัย	อันดับที่ 175

ประเภทหญิงคู่

1. สราลีย์	หุ่่งทองคำ	- สาธินี	จันทรกระจ่างวงศ์	อันดับที่ 6
3. สราลีย์	หุ่่งทองคำ	- สุจิตรา	เอกมงคลไพศาล	อันดับที่ 45
3. ดวงอนงค์	อรุณเกษร	- กุลชลา	วรวิจิตรชัยกุล	อันดับที่ 52
4. ไสรัจจา	จันทรศรีสุคต	- สลักจิต	พลสนะ	อันดับที่ 83
5. สลักจิต	พลสนะ	- ดวงอนงค์	อรุณเกษร	อันดับที่ 156
6. เบญจพร	เธียรรัตติก	- มณฑิลา	มีเมฆ	อันดับที่ 159

ประเภทคู่ผสม

1. คุณากร	สุทธิโสตร์	- สราลีย์	หุ่่งทองคำ	อันดับที่ 13
2. สุดเขต	ประภาภมล	- สาธินี	จันทรกระจ่างวงศ์	อันดับที่ 32
3. เทศนา	พันธวิศวาศ	- กุลชลา	วรวิจิตรชัยกุล	อันดับที่ 103
4. สุดเขต	ประภาภมล	- กุลชลา	วรวิจิตรชัยกุล	อันดับที่ 96
5. ทรวงพล	อนุฤตยวัน	- สาธินี	จันทรกระจ่างวงศ์	อันดับที่ 116
6. ภัททพล	เงินศรีสุข	- สราลีย์	หุ่่งทองคำ	อันดับที่ 126
7. ณ์ัฐพล	นักทอง	- สุภานันท์	กิตติธรรากุล	อันดับที่ 131

นอกจากนี้ ในระยะเวลา 10 ปีที่ผ่านมา (พ.ศ. 2536 –2546)นักกีฬาแบดมินตันจากประเทศไทย ได้สร้างผลงานในระดับนานาชาติไว้ดังนี้

พ.ศ. 2536

- เหรียญทองจากการแข่งขันแบดมินตันชิงถ้วยสุวีรमानต์พกลุ่มสองประเภททีมชุดผสม ณ ประเทศอังกฤษ

พ.ศ. 2537

- ศักดิ์ระพี ทองสารี กับ ปราโมทย์ วีระวิวัฒน์ ได้ตำแหน่งชนะเลิศชายคู่กรังปรีด์เซอร์กิตโลก “มาเลเชียโอเพ่น พ.ศ. 2537

พ.ศ. 2538

- ศักดิ์ระพี ทองสารี กับปราโมทย์ วีระวิวัฒน์ ได้ตำแหน่งรองชนะเลิศชายคู่เว็ลด์คัพ

พ.ศ. 2543

- คุณากร สุทธิโสทธิ กับ กิติพนธ์ กิติกุล ได้ตำแหน่งชนะเลิศชายคู่กรังปรีด์เซอร์กิตโลก “สวีดิชโอเพ่น”

สรุป รวมมีนักกีฬาแบดมินตันของไทยที่ได้รับการจัดอันดับเป็นนักกีฬาแบดมินตันอันดับโลก 34 คน จาก 32 ประเภทรายการ เป็นนักกีฬาประเภทชายเดี่ยว 6 คน ประเภทหญิงเดี่ยว 6 คน ประเภทชายคู่ 7 คู่ ประเภทหญิงคู่ 6 คู่ และประเภทคู่ผสม 7 คู่

1.2 ความสามารถระดับโอลิมปิกเกมส์

ในการแข่งขันกีฬาโอลิมปิก กีฬาแบดมินตันได้รับการบรรจุเข้าแข่งขันใน 3 ครั้งหลังที่ผ่านมา คือครั้งที่ 25 ครั้งที่ 26 และครั้งที่ 27 ดังนี้(50 ปี แบดมินตันไทย,2543)

1.2.1 กีฬาโอลิมปิกครั้งที่ 25 ณ เมืองบาร์เซโลนา ประเทศสเปน (พ.ศ. 2535)มีนักกีฬาแบดมินตันทีมชาติไทยเข้าร่วมการแข่งขันดังนี้

ชายเดี่ยว	1. สมพล คุเกษมกิจ	2. ธีรนนท์ เชียงทา
หญิงเดี่ยว	1. สมฤทัย เจริญศิริ	2. พรสวรรค์ ปลั่งเวช
ชายคู่	1. ศิริพงษ์ ศิริกุล	ปราโมทย์ วีระวิวัฒน์
หญิงคู่	1. ลดาวัลย์ มุลศาสตร์สาทร	ปิยะทิพย์ คันสนีย์กุลวิไล

ผลการแข่งขันที่ดีที่สุดได้แก่ประเภทหญิงเดี่ยว สมฤทัย เจริญศิริ เข้ารอบก่อนรองชนะเลิศ

1.2.2 กีฬาโอลิมปิกครั้งที่ 26 ณ เมืองแอตแลนต้า ประเทศสหรัฐอเมริกา (พ.ศ. 2539) มีนักกีฬาแบดมินตันทีมชาติไทยเข้าร่วมการแข่งขันดังนี้

ชายเดี่ยว	1. กิติพนธ์ กิติกุล	
หญิงเดี่ยว	1. สมฤทัย เจริญศิริ	2. พรสวรรค์ ปลั่งเวช
ชายคู่	1. ศักดิ์ระพี ทองสารี	ปราโมทย์ วีระวิวัฒน์
	2. คุณากร สุทธิโสทธิ	ศิริพงษ์ ศิริกุล

หญิงคู่	1. สมหญิง ทรัพย์ เจริญศิริ	พรสวรรค์	ปลั่งเวช
คู่ผสม	1. ศิริพงษ์ ศิริภู	พรสวรรค์	ปลั่งเวช

ในการแข่งขันโอลิมปิกครั้งนี้ มีสองประเภทที่เข้าถึงรอบ 16 คู่สุดท้าย คือประเภทหญิงเดี่ยว ได้แก่ พรสวรรค์ ปลั่งเวช และประเภทชายคู่ ศักดิ์ระพี ทองสารี คู่กับ ปราโมทย์ ธีระวิวัฒน์

1.2.3 กีฬาโอลิมปิกครั้งที่ 27 ณ เมืองซิดนีย์ ประเทศออสเตรเลีย (พ.ศ. 2543) มีนักกีฬาแบดมินตันทีมชาติไทยเข้าร่วมการแข่งขันดังนี้

ชายเดี่ยว	1. บุญศักดิ์ พลสนะ		
หญิงเดี่ยว	1. สุจิตรา เอกมงคลไพศาล		
ชายคู่	1. ปราโมทย์ ธีระวิวัฒน์	เทศนา	พันธวิศवास
หญิงคู่	1. สุจิตรา เอกมงคลไพศาล	สรลีย์	ทุ่งทองคำ
คู่ผสม	1. คุณากร สุทธิโสทธิ	สรลีย์	ทุ่งทองคำ

ในการแข่งขันครั้งนี้ มีสามประเภทที่เข้าถึงรอบ 16 คู่สุดท้าย ได้แก่ ประเภทชายคู่ ประเภทหญิงคู่ และประเภท คู่ผสม

สรุป ในการแข่งขันกีฬาโอลิมปิก นักกีฬาแบดมินตันไทยได้สร้างผลงานได้สูงสุดคือการเข้าถึงรอบก่อนรองชนะเลิศ ในประเภทหญิงเดี่ยว กีฬาโอลิมปิก ครั้งที่ 25 เมืองบาร์เซโลน่า ประเทศสเปน รองลงมาคือการเข้าถึงรอบ 16 คนสุดท้าย

1.3 ความสามารถในระดับเอเชียนเกมส์

ในการแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ ทุกครั้งที่มีการบรรจุกีฬาแบดมินตันในการแข่งขัน นักกีฬาแบดมินตันของประเทศไทยได้เข้าร่วมการแข่งขันในนามตัวแทนทีมชาติไทยทุกครั้ง โดยจะส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันในทุกประเภท

สำหรับในการแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ครั้งที่ 14 เมืองปูซาน ประเทศเกาหลีใต้ นักกีฬาแบดมินตันทีมชาติไทย ที่เข้าร่วมการแข่งขันมีดังนี้

1. บุญศักดิ์ พลสนะ	7. สุดเขต	ประกามล
2. คุณากร สุทธิโสทธิ	8. สลักจิต	พลสนะ
3. อานูภาพ ธีระรัตน์สกุล	9. สุจิตรา	เอกมงคลไพศาล
4. ภัททพล เงินศรีสุข	10. สรลีย์	ทุ่งทองคำ
5. ปราโมทย์ ธีระวิวัฒน์	11. สาธินี	จันทร์กระจ่างวงศ์
6. เทศนา	พันธวิศवास	

ในการแข่งขันครั้งนี้ นักกีฬาแบดมินตันทีมชาติไทย ทำผลงานได้ดังนี้

ชายคู่ ปราโมทย์ ธีระวิวัฒน์ เทศนา พันธวิศวาส เหยี่ยงเงิน

คู่ผสม คุณากร สุทธิโสตร์ สาทินี จันทรกระจ่างวงศ์ เหยี่ยงเงิน

1.4 ความสามารถในระดับซีเกมส์

ในกีฬาซีเกมส์ แบดมินตันเป็นอีกกีฬาหนึ่งที่ถูกบรรจุให้มีการชิงเหรียญทอง ซึ่งในการแข่งขันกีฬาซีเกมส์ครั้งที่ 21 ปีพ.ศ. 2544 ณ กรุงกัวลาลัมเปอร์ ประเทศมาเลเซีย มีนักกีฬาแบดมินตันทีมชาติไทยเข้าร่วมการแข่งขันดังนี้

1. บุญศักดิ์ พลสนะ	7. สุดเขต ประภากมล
2. คุณากร สุทธิโสตร์	8. สลักจิต พลสนะ
3. อานูภาพ ธีระรัตน์สกุล	9. สุจิตรา เอกมงคลไพศาล
4. ภัททพล เงินศรีสุข	10. สราลีย์ พุ่งทองคำ
5. ปราโมทย์ ธีระวิวัฒน์	11. สาทินี จันทรกระจ่างวงศ์
6. เทศนา พันธวิศวาส	

สำหรับในการแข่งขันครั้งนี้ นักกีฬาแบดมินตันทีมชาติไทยสามารถสร้างผลงานได้ดังนี้

หญิงเดี่ยว สุจิตรา เอกมงคลไพศาล เหยี่ยงทอง

ชายเดี่ยว บุญศักดิ์ พลสนะ เหยี่ยงเงิน

1.5 ความสามารถในระดับประเทศ

นักแบดมินตันในประเทศไทยจะมีการจัดอันดับความสามารถโดยการแข่งขันรายการชิงชนะเลิศแบดมินตันแห่งประเทศไทย ซึ่งจัดขึ้นเป็นประจำทุกปี อยู่ในความควบคุมดูแลและรับรองโดยสมาคมแบดมินตันแห่งประเทศไทย ฯ ในปี พ.ศ. 2545 ปรากฏผู้ได้ตำแหน่งชนะเลิศและรองชนะเลิศในประเภทต่าง ๆ ดังนี้

ชายเดี่ยว

1. อานูภาพ ธีระรัตน์สกุล	ชนะเลิศ
2. บุญศักดิ์ พลสนะ	รองชนะเลิศ
3. นฤนาท ช่วยมาก	อันดับที่ 3
4. จักรพันธ์ ธนะธีรธรรม	อันดับที่ 3

หญิงเดี่ยว

1. สุจิตรา	เอกมงคลไพศาล			ชนะเลิศ
2. สลักจิต	พลสนะ			รองชนะเลิศ
3. จีติภรณ์	เอกมงคลไพศาล			อันดับที่ 3
4. มณฑิลา	มีเมฆ			อันดับที่ 3

ชายคู่

1. ปราโมทย์	ธีระวิวัฒน์	- เทศนา	พันธวิศवास	ชนะเลิศ
2. คุณากร	สุทธิโสเถถ์	- สูดเขต	ประกากมล	รองชนะเลิศ
3. ฉัตรชัย	บุญมี	- ศุภชัย	พินธุวัฒน์	อันดับที่ 3
4. วัชรพล	โชคอุทัยกุล	- นิติพงษ์	แสงศิลา	อันดับที่ 3

หญิงคู่

1. สราลีย์	ทุ่งทองคำ	- สาธินี	จันทร์กระจ่างวงศ์	ชนะเลิศ
2. กุลชลา	วรวิจิตรชัยกุล	- ดวงอนงค์	อรุณเกษร	รองชนะเลิศ

คู่ผสม

1. คุณากร	สุทธิโสเถถ์	- สราลีย์	ทุ่งทองคำ	ชนะเลิศ
2. เทศนา	พันธวิศवास	- กุลชลา	วรวิจิตรชัยกุล	รองชนะเลิศ

2. ด้านความนิยม

2.1 ด้านความนิยมจากคนดู

การแข่งขันแบดมินตันในรายการต่าง ๆ ภายในประเทศไทย ไม่มีการเก็บค่าเข้าชม จึงไม่ทราบถึงจำนวนของผู้เข้าชมการแข่งขันไว้ แต่จากการประมาณาคาดว่าจำนวนผู้เข้าชมดังนี้ (ฉัตรเฉลิม ธรรมจารีย์, เลขานุการสมาคมแบดมินตันแห่งประเทศไทย.บทสัมภาษณ์, 2546)

- รายการการแข่งขันในกรุงเทพฯและปริมณฑล 500 – 1,000คน/รายการ

- รายการการแข่งขันในต่างจังหวัด 200 – 300 คน/รายการ

จากการสำรวจการออกกำลังกาย เล่นกีฬา และการดูกีฬาของประชากร พ.ศ.2544 โดยการกีฬาแห่งประเทศไทย พบว่ามีผู้ที่ดูกีฬาคิดเป็นร้อยละ 66.9 หรือประมาณ 38,600,000 คน จากประชากรที่มีอายุตั้งแต่ 6 ปีขึ้นไปทั่วประเทศประเทศ พ.ศ. 2544 จำนวน 57,100,000 คน โดยมีความนิยมในการดูกีฬา เป็นดังตารางที่ 4 ดังนี้ (การกีฬาแห่งประเทศไทย, 2546)

ตารางที่ 4 ร้อยละของประชากรไทยที่มีอายุ 6 ปีขึ้นไปดูกีฬา จำแนกตามประเภทกีฬาที่ดู และ สถานที่ / สื่อที่ใช้ดูกีฬา

รายการ	ร้อยละ	ประเภทของสื่อ			
		ในสนามกีฬา	ถ่ายทอดสดทางโทรทัศน์	ข่าวกีฬาทางโทรทัศน์	หนังสือพิมพ์
ประเภทกีฬา					
ฟุตบอล	24.0	17.9	39.5	19.0	13.0
วอลเลย์บอล	16.3	19.5	37.0	19.1	13.1
มวยไทย	9.8	16.5	37.2	20.0	14.3
บาสเกตบอล	9.5	19.6	33.7	19.4	14.0
มวยสากล	9.2	9.2	35.6	20.0	14.9
เซปักตะกร้อ	8.1	8.1	33.1	19.5	15.5
แบดมินตัน	6.1	6.1	33.4	19.0	15.3
ตะกร้อไทย	5.3	5.3	32.4	19.6	15.6
เทนนิส	4.2	4.2	30.1	20.1	16.6
สนุกเกอร์	4.1	4.1	29.6	19.5	16.7
การแข่งขันรถยนต์					
และจักรยานยนต์	3.4	3.4	29.4	18.4	15.5

ที่มา : การกีฬาแห่งประเทศไทย, 2546

จากตารางที่ 4 แสดงว่า กีฬาแบดมินตันมีผู้ที่ให้ความสนใจดูเป็นอันดับที่ 7 คิดเป็นร้อยละ 6.1 ของผู้ที่นิยมดูกีฬา โดยดูผ่านสื่อการถ่ายทอดสดทางโทรทัศน์มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 33.4 รองลงมาคือสื่อข่าวกีฬาทางโทรทัศน์ คิดเป็นร้อยละ 19.0 จากสื่อหนังสือพิมพ์ ร้อยละ 15.3 และน้อยที่สุดคือการไปดูที่สนามกีฬา คิดเป็นร้อยละ 6.1

จากอัตราความนิยมการดูกีฬาผ่านสื่อต่าง ๆ ดังกล่าว จึงประมาณการได้ว่า กีฬาแบดมินตันมีผู้นิยมดูกีฬาแบดมินตันประมาณ 2,354,600 คน

2.2 ด้านความนิยมจากผู้เล่น

จากการศึกษา พบว่าสโมสรสมาชิก ในสังกัดสมาคมแบดมินตันแห่ง

ประเทศไทยฯ จำนวน 103 สโมสร ได้เปิดรับสมัครสมาชิกที่มีความสนใจ และมีความนิยมเล่นกีฬา แบดมินตัน โดยสมาชิกสามารถที่จะใช้บริการสนามแบดมินตันของสโมสรได้ ซึ่งแต่ละสโมสรจะมี จำนวนสมาชิกต่าง ๆ กัน ดังนี้

ตารางที่ 5 จำนวนสโมสรและจำนวนสมาชิกในสโมสรสมาชิก

จำนวนสมาชิก/สโมสร	จำนวนสโมสร	จำนวนสมาชิก
21 – 30 คน	7	178
31 – 40 คน	16	568
41 – 50 คน	12	546
51 – 60 คน	54	2,997
60 คน ขึ้นไป	14	840
รวม	103	5,129

จากตารางที่ 5 แสดงว่า สโมสรสมาชิกส่วนใหญ่มีจำนวนสมาชิกของสโมสรอยู่ในช่วง 51 – 60 คน จำนวน 54 สโมสร รองลงมาคือช่วง 31 – 40 คน จำนวน 16 สโมสร น้อยที่สุดคือ 21 – 30 คน จำนวน 7 สโมสร ซึ่งเมื่อประมาณจำนวนของผู้เล่นกีฬาแบดมินตันที่เป็นสมาชิกของสโมสรสมาชิก จะเห็นได้ว่า มีผู้นิยมเล่นแบดมินตัน โดยสมัครเป็นสมาชิกในสังกัดสโมสรไม่น้อยกว่า 5,100 คน

นอกจากนี้ การกีฬาแห่งประเทศไทย ได้ทำการสำรวจประชากรไทยที่มีอายุ 6 ปีขึ้นไปจำนวน 57,100,000 พบว่ามีที่ดูกีฬาเป็น จำนวน 38,600,000 คน โดยจำแนกตามประเภทกีฬาและสาเหตุการดูกีฬา ดังตารางที่ 6 (การกีฬาแห่งประเทศไทย, 2546)

ตารางที่ 6 ร้อยละของประชากรที่มีอายุตั้งแต่ 6 ปีขึ้นไปที่ดูกีฬาเป็น จำแนกประเภทกีฬาและสาเหตุการดูกีฬา

ประเภทกีฬา	รวม	สาเหตุ					
		ชอบดูกีฬาเป็นประจำ	รู้จักถูกตึกา	มีทักษะพื้นฐานของกีฬา	สนุกสนานและทำทหายดี	ชอบแข่งขัน	เคยเรียนและมีควมรู้
ฟุตบอล	100	24.8	15.7	14.4	18.7	8.5	177

ตารางที่ 6 (ต่อ)

ประเภทกีฬา	รวม	สาเหตุ					
		ชอบดูกีฬาเป็นประจำ	รู้กฎกติกา	มีทักษะพื้นฐานของกีฬา	สนุกสนานและทำท่ายดี	ชอบแข่งขัน	เคยเรียนและมีความรู้
วอลเลย์บอล	100	21	16.7	15.4	16.9	8.9	21.1
บาสเกตบอล	100	20.3	16.4	16.2	17.4	9.1	20.6
แบดมินตัน	100	20.2	17.3	16.4	16.3	8.3	21.5

ที่มา : การกีฬาแห่งประเทศไทย, 2546

จากตารางที่ 6 แสดงว่ามีผู้ที่ดูกีฬาแบดมินตันเป็นประจำเพราะชอบดูกีฬาเป็นประจำ ร้อยละ 20.3 รู้กฎกติกา ร้อยละ 17.3 มีทักษะพื้นฐานของกีฬา ร้อยละ 16.4 สนุกสนานและทำท่ายดี ร้อยละ 16.3 ชอบแข่งขัน ร้อยละ 8.3 เคยเรียนและมีความรู้ ร้อยละ 21.5

จากข้อมูลข้างต้น จะเห็นได้ว่าผู้ที่ดูกีฬาแบดมินตันเด็กและเยาวชนไทยจำนวน 2,354,600 คน มีสาเหตุในการดูกีฬาแบดมินตันซึ่งเกิดจากความนิยมในการเล่น คือ รู้กฎกติกา มีทักษะพื้นฐานของกีฬา ชอบแข่งขัน เคยเรียนและมีความรู้ รวมคิดเป็นร้อยละ 63.5 หรือคิดเป็นจำนวนประมาณ 1,495,171 คน อีกทั้งเด็กและเยาวชนจะมีโอกาสได้ฝึกทักษะและเรียนแบดมินตันจากหลักสูตรพลศึกษา ทั้งในระบบโรงเรียนซึ่งวิชาแบดมินตันเป็นวิชาเลือกในหลักสูตรพลศึกษา และนอกระบบโรงเรียน ซึ่งหน่วยงานหลายหน่วย เช่น การกีฬาแห่งประเทศไทย วิทยาลัยพลศึกษา กระทรวงกลาโหม ฯลฯ ได้จัดการฝึกอบรมเป็นประจำ และจากข้อมูลข้างต้น คาดว่าผู้ที่นิยมเล่นกีฬาแบดมินตันทั่วทั้งประเทศมีจำนวนมากกว่า 1,500,000 คน

3. ด้านองค์กรกีฬา

3.1 หน่วยงานที่คอยกำกับดูแล

จากการศึกษาพบว่า มีหน่วยงานที่คอยพัฒนา ควบคุม รับรองมาตรฐาน และเกี่ยวข้องกับกีฬาแบดมินตันของไทย ดังนี้

- สหพันธ์แบดมินตันนานาชาติ (International Badminton Federation : IBF) มีหน้าที่ดำเนินการเกี่ยวกับกีฬาแบดมินตันของนานาชาติ

- สหพันธ์แบดมินตันแห่งเอเชีย (Asian Badminton Confederation : ABC) ทำหน้าที่ดำเนินกิจการเกี่ยวกับกีฬาแบดมินตันในเอเชีย
- การกีฬาแห่งประเทศไทย (Sport Authority of Thailand : SAT) มีหน้าที่ควบคุมสมาคมกีฬาต่าง ๆ และกิจกรรมกีฬาต่าง ๆ ในประเทศไทย
- คณะกรรมการโอลิมปิกแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ (Olympic Committee of Thailand : NOCT) ทำหน้าที่ส่งเสริมกีฬาที่บรรจุในกีฬาโอลิมปิก
- สมาคมแบดมินตันแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ (The Badminton Association of Thailand) ทำหน้าที่รับผิดชอบส่งเสริม และดำเนินการเกี่ยวกับกีฬาแบดมินตันในประเทศไทย
- ชมรมผู้ฝึกสอนกีฬาแบดมินตัน ทำหน้าที่ควบคุมผู้ฝึกสอนกีฬาแบดมินตัน ในประเทศไทย
- สโมสรสมาชิก ทำหน้าที่ดำเนินกิจกรรมเกี่ยวกับกีฬาแบดมินตัน และผลิตนักกีฬาแบดมินตัน
- คณะกรรมการกีฬาจังหวัด
- สมาคมกีฬาจังหวัด รับผิดชอบดำเนินการกิจกรรมกีฬาระดับจังหวัด
- ฝ่ายกีฬาแบดมินตันจังหวัด รับผิดชอบกิจกรรมกีฬาแบดมินตันระดับจังหวัด

3.2 สโมสรกีฬาแบดมินตัน

สโมสรสมาชิกสังกัดสมาคมแบดมินตันแห่งประเทศไทยฯ ที่จดทะเบียนมีจำนวนทั้งสิ้น 106 สโมสร ในที่นี้รวมทั้งชมรม และสมาคมที่จดทะเบียนการเป็นสมาชิกด้วย โดยจะแบ่งเป็น 2 ประเภทคือ

- สมาชิกสามัญ คือสโมสรที่มีสนามแบดมินตันเป็นของตนเอง
- สมาชิกสมทบ คือสโมสรที่ไม่มีสนามแบดมินตันเป็นของตนเอง

ซึ่งในสโมสรสมาชิกเหล่านี้จะมีสิทธิส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันแบดมินตันในรายการที่ได้รับการรับรองจากสมาคมแบดมินตันแห่งประเทศไทยฯ นอกจากนี้ยังมีสนามแบดมินตัน หรือสถานกีฬาที่ให้บริการสนามแบดมินตัน แต่ไม่ได้เข้าเป็นสมาชิกกับสมาคมแบดมินตันแห่งประเทศไทยฯ อีกไม่ทราบจำนวน

3.3 สถาบันฝึกนักกีฬาแบดมินตัน

สถาบันฝึกนักกีฬาแบดมินตันในประเทศไทย มีดังนี้

3.3.1 สโมสรสมาชิก จำนวน 106 สโมสร

3.3.2 ศูนย์ฝึกแบดมินตันเยาวชน จำนวน 6 ศูนย์ฝึก ดังนี้

- ศูนย์ฝึกแบดมินตันเยาวชน จังหวัดเชียงใหม่
- ศูนย์ฝึกแบดมินตันเยาวชน จังหวัดจันทบุรี
- ศูนย์ฝึกแบดมินตันเยาวชน จังหวัดตรัง
- ศูนย์ฝึกแบดมินตันเยาวชน จังหวัดอุดรธานี
- ศูนย์ฝึกแบดมินตันเยาวชน จังหวัดขอนแก่น
- ศูนย์ฝึกแบดมินตันเยาวชน กรุงเทพมหานคร

3.4 สถาบันผลิตผู้ตัดสิน

การผลิตผู้ตัดสินกีฬาแบดมินตันในประเทศไทยนั้น ดำเนินการโดยสมาคมแบดมินตันแห่งประเทศไทยฯ โดยจะเปิดรับสมัครผู้ที่สนใจเข้ารับการอบรมและสอบคัดเลือกในทุก ๆ ปี ปีละหนึ่งครั้ง ซึ่งเมื่อผ่านการสอบคัดเลือกแล้วจะต้องทำหน้าที่ตัดสินการแข่งขันในรายการที่สมาคมแบดมินตันแห่งประเทศไทยฯ รับรองเพื่อทำการเลื่อนระดับ

ระดับของผู้ตัดสิน

- ระดับผู้ตัดสินชี้ขาด
- ระดับผู้ตัดสินนานาชาติ แบ่งเป็น ผู้ตัดสินสหพันธ์แบดมินตันนานาชาติ และผู้ตัดสินสหพันธ์แบดมินตันแห่งประเทศไทย
- ระดับผู้ตัดสินระดับหนึ่ง
- ระดับผู้ตัดสินระดับสอง
- ระดับผู้ตัดสินระดับสาม

ซึ่งผู้ที่ผ่านการสอบคัดเลือกในแต่ละปี จะต้องผ่านการตัดสิน 5 รายการการแข่งขันที่ได้รับการรับรองจากสมาคมแบดมินตันแห่งประเทศไทยฯ รับรอง จึงจะเป็นผู้ตัดสินระดับ 3 โดยสมบูรณ์

นอกจากนี้ยังมีหน่วยงานที่มีการอบรมผู้ตัดสินแบดมินตันอื่น ๆ เช่น การกีฬาแห่งประเทศไทย กรุงเทพมหานคร แต่ผู้ผ่านการอบรมไม่สามารถทำการตัดสินในรายการการแข่งขันที่สมาคมแบดมินตันแห่งประเทศไทยฯ รับรองได้

3.5 สถาบันผลิตผู้ฝึกสอน

การผลิตผู้ฝึกสอนกีฬาแบดมินตันในประเทศไทยนั้น ดำเนินการโดยสมาคมแบดมินตันแห่งประเทศไทยฯ มอบหมายให้มหาวิทยาลัยมหิดลเป็นผู้ดำเนินการ และเปิดรับสมัครผู้ที่สนใจเข้ารับการอบรมและสอบคัดเลือกในทุก ๆ ปี ปีละหนึ่งครั้ง โดยจัดการอบรมมาแล้วทั้งหมด 16 รุ่น ซึ่งจะแบ่งระดับของผู้ฝึกสอนกีฬาแบดมินตันเป็นสองระดับคือ

- ผู้ฝึกสอนชั้นก้าวหน้า
- ผู้ฝึกสอนชั้นพื้นฐาน

นอกจากนี้ ในส่วนของภารกิจกีฬาแห่งประเทศไทยได้จัดโครงการอบรมผู้ฝึกสอนกีฬา ซึ่งแบ่งเป็นผู้ฝึกสอนกีฬาชั้นพื้นฐาน และผู้ฝึกสอนกีฬาชั้นก้าวหน้าในอีกทางหนึ่ง โดยเป็นโครงการอบรมพัฒนาบุคลากรกีฬา รวม 11 ชนิดกีฬา

3.6 สถาบันผลิตผู้บริหาร

สถาบันที่ผลิตผู้บริหารกีฬาแบดมินตันไม่ปรากฏว่ามีภารกิจตั้งสถาบัน แต่มีการจัดการอบรมผู้บริหารสมาคมกีฬา ตามโครงการกองทุนสงเคราะห์โอลิมปิก ในการสนับสนุนของคณะกรรมการโอลิมปิกสากล

4. ด้านบุคลากร

จากการศึกษาพบว่า สมาคมแบดมินตันแห่งประเทศไทยฯ มีการจัดเก็บรวบรวมเฉพาะรายชื่อของนายกสโมสรสมาชิก รายชื่อของผู้ตัดสิน รายชื่อของผู้ฝึกสอน ในส่วนของนักกีฬาแบดมินตันไม่ได้มีการลงทะเบียนไว้แต่อย่างใด ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการส่งแบบสำรวจไปยังสโมสรสมาชิกและได้จำนวนของนักกีฬาแบดมินตันและบุคลากรอื่น ๆ ดังตารางที่ 7

ตารางที่ 7 จำนวนของบุคลากรในวงภารกิจกีฬาแบดมินตัน

รายการ	จำนวน (คน)
1. นักกีฬาแบดมินตัน	2,300
2. ผู้ฝึกสอน	
ผู้ฝึกสอนอาชีพ	1
ผู้ฝึกสอนชั้นก้าวหน้า	21
ผู้ฝึกสอนชั้นพื้นฐาน	501
รวม	523

ตารางที่ 7 (ต่อ)

รายการ	จำนวน (คน)
3. ผู้ตัดสิน	
ผู้ตัดสินชี้ขาดสหพันธ์แบดมินตันนานาชาติ	1
ผู้ตัดสินระดับนานาชาติ	
ผู้ตัดสินสหพันธ์แบดมินตันนานาชาติ	6
ผู้ตัดสินสหพันธ์แบดมินตันแห่งประเทศไทย	8
ผู้ตัดสินระดับหนึ่ง	13
ผู้ตัดสินระดับสอง	17
ผู้ตัดสินระดับสาม	60
ผู้ตัดสินฝึกหัด	100
รวม	205
4. นายกสโมสรสมาชิก	106
5. คณะกรรมการสมาคมแบดมินตันแห่งประเทศไทยฯ	19
6. คณะกรรมการบริหารชมรมผู้ฝึกสอนกีฬาแบดมินตัน	18
รวมทั้งสิ้น	3,171

ที่มา : สมาคมแบดมินตันแห่งประเทศไทยฯ, 2546

จากตารางที่ 7 แสดงว่า นักกีฬาแบดมินตันทั่วประเทศ มีจำนวนทั้งสิ้น 2,300 คน มีผู้ฝึกสอนรวมทั้งสิ้น 523 คน เป็นผู้ฝึกสอนอาชีพ 1 คน คือ นายชาญณรงค์ รัตนแสงสว่าง (ผู้ฝึกสอนทีม แคนาดา) ผู้ฝึกสอนระดับก้าวหน้า 21 คน ผู้ฝึกสอนระดับพื้นฐาน 501 คน มีผู้ตัดสินรวมทั้งสิ้น 205 คน เป็นผู้ตัดสินชี้ขาดของสหพันธ์แบดมินตันนานาชาติ 1 คน ผู้ตัดสินระดับนานาชาติ 14 คน โดยแบ่งเป็นผู้ตัดสินสหพันธ์แบดมินตันนานาชาติ 6 คน ผู้ตัดสินสหพันธ์แบดมินตันแห่งประเทศไทย 8 คน ผู้ตัดสินระดับหนึ่ง 13 คน ผู้ตัดสินระดับสอง 17 คน ผู้ตัดสินระดับสาม 60 คน และผู้ตัดสินฝึกหัด 100 คน มีนายกสโมสรสมาชิก ทั้งสิ้น 106 คน คณะกรรมการบริหารสมาคมแบดมินตันแห่งประเทศไทยฯ 19 คน คณะกรรมการบริหารชมรมผู้ฝึกสอนกีฬาแบดมินตัน 18 คน รวมจำนวนบุคลากรทั้งสิ้น 3,171 คน

5. ด้านรายได้

5.1 รายได้ของนักกีฬา

นักกีฬาแบดมินตันส่วนใหญ่ไม่มีรายได้จากการแข่งขันกีฬาแบดมินตัน ยกเว้นนักกีฬาที่เข้าแข่งขันในรายการการแข่งขันต่าง ๆ และได้รับตำแหน่งชนะเลิศหรือรองชนะเลิศอันดับ 1 หรืออันดับ 2 จึงจะได้รับเงินรางวัลจากการแข่งขัน ส่วนนักกีฬาแบดมินตันทีมชาติไทย จะได้เงินเบี่ยเลี้ยงในการเก็บตัวและฝึกซ้อม จากสมาคมแบดมินตันแห่งประเทศไทยฯ และจากเงินสนับสนุนในการเตรียมทีม ของการกีฬาแห่งประเทศไทย ดังนี้

- ช่วงเก็บตัวและฝึกซ้อมภายในประเทศ 450 บาท/วัน
 - ช่วงเก็บตัวและทำการแข่งขันในต่างประเทศ 800 – 1,000 บาท/วัน
- ที่มา : สมาคมแบดมินตันแห่งประเทศไทยฯ, 2546

5.2 รายได้ของผู้ฝึกสอน

รายได้ของผู้ฝึกสอนกีฬาแบดมินตันแบ่งออกเป็น ผู้ฝึกสอนอาชีพ ผู้ฝึกสอนทีมชาติไทย ผู้ฝึกสอนของสโมสรสมาชิกและโดยมีรายได้ ดังนี้

- ผู้ฝึกสอน 15,000 บาท/7 วัน
- ผู้ฝึกสอนของสโมสรสมาชิก 7,000 – 10,000 บาท/เดือน
- ผู้ฝึกสอนทีมชาติไทย 20,000บาท/เดือน

หมายเหตุ : สำหรับกรณีผู้ฝึกสอนกีฬาแบดมินตันทีมชาติไทย ที่ควบคุมนักกีฬาไปทำการแข่งขันในต่างประเทศ จะได้รับเบี่ยเลี้ยงพิเศษ เป็นเงิน 800 – 1, 000 บาท/วัน

ที่มา : 1. สมาคมแบดมินตันแห่งประเทศไทย, 2546

5.3 รายได้ของผู้ตัดสิน

ผู้ตัดสินกีฬาแบดมินตันในประเทศไทย มีรายได้จากการปฏิบัติหน้าที่ ดังนี้
รายการการแข่งขันในเขตกรุงเทพฯและปริมณฑล

- ผู้ตัดสินและผู้กำกับเส้น 300 บาท / 4 ชั่วโมง
- ผู้ตัดสินชี้ขาด 350 บาท / 4 ชั่วโมง

รายการการแข่งขันในต่างจังหวัด

- ผู้ตัดสินและผู้กำกับเส้น 350 บาท / 4 ชั่วโมง
- ผู้ตัดสินชี้ขาด 400 บาท / ชั่วโมง

สำหรับการไปปฏิบัติหน้าที่ในต่างจังหวัด ผู้ตัดสินของสมาคมแบดมินตันแห่งประเทศไทยฯ จะสามารถเบิกค่าที่พัก ค่ายานพาหนะ ในการเดินทางได้ตามความเป็นจริง โดยไม่เกินอัตราที่การกีฬาแห่งประเทศไทยกำหนดไว้

ที่มา : สมาคมแบดมินตันแห่งประเทศไทยฯ, 2546

5.4 รายได้ของผู้บริหารองค์กร

กรรมการสมาคมแบดมินตันแห่งประเทศไทยฯ ไม่มีรายได้จากการดำรงตำแหน่งคณะกรรมการบริหารสมาคมแบดมินตันแห่งประเทศไทยฯ ทุกคนทำงานด้วยความเสียสละ

5.5 รายได้ของสมาคมแบดมินตันแห่งประเทศไทยฯ

สมาคมแบดมินตันแห่งประเทศไทยฯ จะมีรายได้ไม่แน่นอน โดยมีที่มาของรายได้ดังนี้

- การสนับสนุนจากภาคเอกชน
- ร้อยละ 10 จากเงินรางวัลที่นักกีฬาทีมชาติได้รับในรายการการแข่งขันต่าง ๆ
- ค่าเช่าสนามเล่นกีฬาแบดมินตัน อัตรา 100 บาท ต่อ 1 ชั่วโมง
- ค่าดำรงสถานภาพสมาชิกจากสโมสรสมาชิก
- เงินอุดหนุนสมาคมกีฬา ได้จากการกีฬาแห่งประเทศไทย

5.6 รายได้ของสโมสรสมาชิก

สโมสรสมาชิกจะมีรายได้ไม่แน่นอน โดยมีที่มาของรายได้ดังนี้

- ค่าธรรมเนียมในการเรียนและฝึกกีฬาแบดมินตัน
- ค่าเช่าสนามเล่นกีฬาแบดมินตัน อัตรา 80 – 100 บาท ต่อ 1 ชั่วโมง
- ค่าบำรุงสโมสรจากสมาชิกของสโมสร

6. ด้านสถานที่

6.1 สถานที่แข่งขัน

จากการสำรวจพบว่า สถานที่ที่ใช้ในการแข่งขันแบดมินตันรายการที่

ได้รับการรับรองให้จัดการแข่งขันในรายการที่บรรจุอยู่ในปฏิทินการแข่งขันประจำปีจากสมาคมแบดมินตันแห่งประเทศไทยฯ มีดังนี้

- อาคารนิมิบุตร สนามกีฬาแห่งชาติ กรุงเทพมหานคร
- สนามกีฬาหัวหมาก กรุงเทพมหานคร
- สนามแบดมินตัน ศูนย์เยาวชน ไทย – ญี่ปุ่น ดินแดง
- สนามแบดมินตันมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่
- สนามแบดมินตัน สนามกีฬา 700 ปี จังหวัดเชียงใหม่
- สนามแบดมินตันอำเภอท่ายาง จังหวัดเพชรบุรี
- สนามจิระนคร อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา
- สนามแบดมินตันตรีเลิศ อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี
- โรงพลศึกษา สนามกีฬาทุ่งแจ้ง อำเภอเมือง จังหวัดตรัง
- สนามกีฬาเทศบาล อำเภอเมือง จังหวัดกาญจนบุรี
- สนามกีฬาจังหวัด อำเภอเมือง จังหวัดกำแพงเพชร
- ศูนย์กีฬา บมจ. ปูนซิเมนต์ไทย เขตบางซื่อ กรุงเทพมหานคร
- สนามแบดมินตันชั่วคราว MCC Hall เดอะมอลล์ อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา
- สนามแบดมินตันชั่วคราว MCC Hall เดอะมอลล์ บางกะปิ กรุงเทพมหานคร
- สนามแบดมินตัน CR Sport Club รามคำแหง ซอย 32 กรุงเทพมหานคร
- สนามแบดมินตันมหาวิทยาลัยขอนแก่น อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น
- สนามแบดมินตันสโมสรธนบุรี เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร
- สนามแบดมินตันโรงพิมพ์คุรุสภา ลาดพร้าว เขตวังทองหลาง กรุงเทพมหานคร
- สนามแบดมินตัน YWCA นิคมอุตสาหกรรมอมตะ อำเภอบางปะกง จังหวัดชลบุรี
- สนามแบดมินตันชมรมแบดมินตันจังหวัดจันทบุรี อำเภอเมือง จังหวัดจันทบุรี

รวมทั้งสิ้น 20 สนาม

นอกจากนี้ ยังมีสนามแบดมินตันที่ได้มาตรฐาน แต่ไม่ได้ใช้แข่งขันในรายการการแข่งขัน ของสมาคมแบดมินตันแห่งประเทศไทยฯ เช่น ศูนย์กีฬามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ รังสิต จ.ปทุมธานี ศูนย์กีฬาสิรินธร มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ องครักษ์ ศูนย์กีฬาเมืองทองธานี และสถานที่จัดกีฬาแห่งชาติ หรือกีฬาเยาวชนแห่งชาติ เป็นต้น

6.2 สนามฝึกซ้อม

สนามฝึกซ้อมกีฬาแบดมินตันในสังกัดของสมาคมแบดมินตันแห่งประเทศไทยฯ มีดังนี้

6.2.1 สนามฝึกซ้อมของนักกีฬาแบดมินตันทีมชาติไทย ณ สมาคมแบดมินตันแห่งประเทศไทยฯ จำนวน 5 คอร์ต

6.2.2 ศูนย์ฝึกแบดมินตันเยาวชน สาขาของสมาคมแบดมินตันแห่งประเทศไทยฯ จำนวน 6 ศูนย์จาก 4 ภาค ดังนี้

- ศูนย์ฝึกแบดมินตันเยาวชน จังหวัดเชียงใหม่
- ศูนย์ฝึกแบดมินตันเยาวชน จังหวัดจันทบุรี
- ศูนย์ฝึกแบดมินตันเยาวชน จังหวัดตรัง
- ศูนย์ฝึกแบดมินตันเยาวชน จังหวัดอุดรธานี
- ศูนย์ฝึกแบดมินตันเยาวชน จังหวัดขอนแก่น
- ศูนย์ฝึกแบดมินตันเยาวชน กรุงเทพมหานคร

6.2.3 สนามฝึกซ้อมของสโมสรสมาชิก ซึ่งจำนวนสนามในแต่ละสโมสร จำแนกเป็นร้อยละได้ดังตารางที่ 8

ตารางที่ 8 จำนวน ร้อยละของสนามแบดมินตันของสโมสรสมาชิกประเภทสมาชิก

จำนวนสนาม(สนาม)	จำนวนสโมสร	ร้อยละ
1-5	15	14.56
6-10	33	32.05
11-15	4	3.88
ไม่มี	51	49.51
รวม	103	100

จากตารางที่ 8 แสดงให้เห็นว่า สโมสรสมาชิก ที่มีสนามแบดมินตัน ส่วนใหญ่ มีสนามแบดมินตัน 6 – 10 สนาม จำนวน 33 สโมสร คิดเป็นร้อยละ 32.05 รองลงมาคือ 1 – 5 สนาม จำนวน 15 สโมสร คิดเป็นร้อยละ 14.56 และน้อยที่สุด คือจำนวน 11 – 15 สนาม จำนวน 4 สโมสร คิดเป็นร้อยละ 3.88 ส่วนที่เป็นสมาชิกประเภทสมาชิกสมทบ จำนวน 51 สโมสร ไม่มีสนามแบดมินตัน คิดเป็นร้อยละ 49.51

นอกจากนี้ ในสถาบันการศึกษาที่มีอาคารกีฬาในร่ม จะมีสนามแบดมินตันไว้ใช้รองรับการเรียนการสอนวิชาแบดมินตันตามหลักสูตรพลศึกษา เช่น ในวิทยาลัยพลศึกษาและโรงเรียนกีฬา สังกัดกรมพลศึกษา พบว่ามีสถานกีฬาแบดมินตันจำนวนทั้งสิ้น 20 สถานกีฬาเป็นต้น (การกีฬาแห่งประเทศไทย, 2542) นอกจากนี้ยังมีสถานกีฬาแบดมินตันทั่วไปที่ไม่ได้เป็นสมาชิกของสมาคมแบดมินตันแห่งประเทศไทยฯ อีกไม่ทราบจำนวน

6.3 ที่ทำการขององค์กรกีฬา

ที่ทำการขององค์กรที่เกี่ยวข้องกับกีฬาแบดมินตันในประเทศไทย มีดังนี้

- คณะกรรมการโอลิมปิกแห่งประเทศไทย มี พลเอก ยุทธศักดิ์ ศศิประภา เป็นประธานคณะกรรมการ ตั้งอยู่ที่ 226 ถนนศรีอยุธยา เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร
- การกีฬาแห่งประเทศไทย มี นายสันติภาพ เตชะวณิช เป็นผู้อำนวยการ การกีฬาแห่งประเทศไทย ตั้งอยู่ที่ เลขที่ 2088 ถนนรามคำแหง หัวหมาก กรุงเทพมหานคร
- สมาคมแบดมินตันแห่งประเทศไทย มี ศาสตราจารย์ (พิเศษ) เจริญวรรณนะสิน เป็นนายกสมาคม ตั้งอยู่ที่ สวนลุมพินี ถนนวิภาวดี - สาราสิน กรุงเทพมหานคร
- ชมรมผู้ฝึกสอนแบดมินตัน มีสำนักงาน(ชั่วคราว) อยู่ที่ 187/40 ซอยชุมทรัพย์ 5 ถนนบางขุนนนท์ แขวงบางขุนนนท์ เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร มี นายชัยศักดิ์ ทองเดชศรี เป็นประธานชมรม

7 ด้านกฎหมายกีฬา

7.1 พระราชบัญญัติกีฬา

มีพระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2528 จำนวนหนึ่งฉบับ ที่ได้รับการประกาศตามพระบรมราชโองการในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ 4 ตุลาคม พ.ศ. 2528 เป็น

ปีที่ 40 ในรัชกาลปัจจุบัน บังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 5 ตุลาคม พ.ศ. 2528 เป็นต้นไป มีสาระสำคัญทั้งสิ้น 69 มาตรา 9 หมวด ได้แก่

หมวด 1 การจัดตั้ง ทุน และทุนสำรอง

หมวด 2 คณะกรรมการและผู้ว่าการ

หมวด 3 คณะกรรมการกึ่งไฟฟ้าจังหวัด

หมวด 4 การร้องทุกข์ และการสงเคราะห์

หมวด 5 การเงิน การบัญชี และการตรวจสอบ

หมวด 6 การกำกับและการควบคุม

หมวด 7 การส่งเสริมการกึ่งไฟฟ้า

หมวด 8 การควบคุมการกึ่งไฟฟ้า

หมวด 9 บทกำหนดโทษ

บทเฉพาะกาล

สำหรับสาระสำคัญของพระราชบัญญัติการกึ่งไฟฟ้าแห่งประเทศไทย ที่เกี่ยวข้องกับกึ่งไฟฟ้าแถมดินในประเทศไทย มีดังนี้ (รวมกฎหมายการกึ่งไฟฟ้าแห่งประเทศไทย, 2537)

หมวด 3

คณะกรรมการกึ่งไฟฟ้าจังหวัด มาตรา 30 – 33

มีสาระสำคัญดังนี้

ว่าด้วยการแต่งตั้งคณะกรรมการกึ่งไฟฟ้าจังหวัด ประกอบด้วยผู้ว่าราชการจังหวัด รองผู้ว่าราชการจังหวัด ผู้แทนกรมพลศึกษา ผู้แทนการกึ่งไฟฟ้าแห่งประเทศไทย และบุคคลอื่น ๆ ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งอีกไม่น้อยกว่าเก้าคนแต่ไม่เกินสิบห้าคนเป็นกรรมการ ศึกษาธิการจังหวัด เป็นกรรมการและเลขานุการ และผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัดเป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ โดยกรรมการมีวาระอยู่ในตำแหน่ง 2 ปี คณะกรรมการกึ่งไฟฟ้าจังหวัดหน้าที่ในการส่งเสริมกึ่งไฟฟ้าในจังหวัด เสนอแนะโครงการส่งเสริมการกึ่งไฟฟ้าในจังหวัดต่อการกึ่งไฟฟ้าแห่งประเทศไทย ร่วมมือกับการกึ่งไฟฟ้าแห่งประเทศไทยในการดำเนินการจัดการแข่งขันกึ่งไฟฟ้า ปฏิบัติการตามที่การกึ่งไฟฟ้าแห่งประเทศไทยมอบหมาย และออกข้อบังคับว่าด้วยการประชุมและดำเนินการตามอำนาจหน้าที่

หมวด 7

การส่งเสริมกึ่งไฟฟ้า มาตรา 48 - 52

มีสาระสำคัญดังนี้

ว่าด้วยคณะกรรมการการกึ่งไฟฟ้าแห่งประเทศไทยมีอำนาจในการให้ทุนหรือทรัพย์สินช่วยเหลือแก่คณะกรรมการกึ่งไฟฟ้าจังหวัด สมาคมกึ่งไฟฟ้า หรือนิติบุคคลอื่น เพื่อใช้ในการส่งเสริมกิจการ

การกีฬาอื่น ๆ โดยคณะกรรมการการกีฬาแห่งประเทศไทย มีอำนาจในการกำหนดเงื่อนไขในการขอรับทุนหรือทรัพย์สินช่วยเหลือของสมาคมกีฬา รวมทั้งมีอำนาจในการเพิกถอนทุนหรือทรัพย์สินช่วยเหลืออื่น ๆ

หมวด 8

การควบคุมการกีฬา มาตรา 53 – 60

มีสาระสำคัญดังนี้

ว่าด้วยการขออนุญาตก่อตั้งสมาคมกีฬา โดยสมาคมที่ได้รับอนุญาตให้ก่อตั้งต้องอยู่ในความควบคุมของการกีฬาแห่งประเทศไทย โดยกรรมการสมาคมที่ได้รับอนุญาตมีวาระในตำแหน่งคราวละ 2 ปี และจะต้องมีคุณสมบัติตามที่การกีฬาแห่งประเทศไทยกำหนด คือ มีคุณวุฒิหรือประสบการณ์เหมาะสมกับการดำเนินกิจการเกี่ยวกับการกีฬานั้น ๆ ไม่เคยเป็นบุคคลล้มละลาย ไม่เป็นคนไร้ความสามารถหรือเสมือนคนไร้ความสามารถ ไม่เคยได้รับโทษจำคุก และสมาคมกีฬาที่ได้รับอนุญาตต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดของการกีฬาแห่งประเทศไทย หากมีการฝ่าฝืนหรือกระทำความผิดกฎหมาย การกีฬาแห่งประเทศไทยมีอำนาจเพิกถอนการอนุญาตที่ให้ไว้ คณะบุคคลใดที่ไม่ได้รับอนุญาตจากการกีฬาแห่งประเทศไทย ห้ามไม่ให้ใช้คำว่า “แห่งประเทศไทย” หรือมีอักษรเครื่องหมายใดแสดงว่าเป็นสมาคม สโมสร กรณีที่การกีฬาแห่งประเทศไทยมีคำสั่งไม่อนุญาต คณะบุคคลดังกล่าวสามารถอุทธรณ์ได้ภายในหกสิบวัน นับแต่วันที่การกีฬาแห่งประเทศไทยมีคำสั่ง

หมวด 9

บทกำหนดโทษ มาตรา 61 – 63

มีสาระสำคัญดังนี้

ว่าด้วยบทลงโทษของคณะบุคคลหรือสมาคมใดซึ่งยังมิได้รับอนุญาตจากการกีฬาแห่งประเทศไทย และฝ่าฝืนข้อกำหนดของการกีฬาแห่งประเทศไทย โดยคณะกรรมการหรือนิติบุคคล ผู้รับผิดชอบจะต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ

บทเฉพาะกาล

มาตรา 64 – 69

มีสาระสำคัญดังนี้

ว่าด้วยกำหนดระยะเวลาในการขอรับอนุญาตก่อตั้งสมาคม การโอนทรัพย์สิน สิทธิ หนี้ งบประมาณ พนักงานขององค์การส่งเสริมกีฬาแห่งประเทศไทย ไปเป็นของการกีฬาแห่งประเทศไทย และข้อบังคับต่าง ๆ ขององค์การส่งเสริมกีฬาแห่งประเทศไทยอนุญาตให้ใช้ได้ตราบที่ไม่ขัดกับพระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย

7.2 ระเบียบข้อบังคับ

จากการศึกษา พบระเบียบข้อบังคับที่เกี่ยวข้องกับกีฬาแบดมินตันดังนี้

7.2.1 ข้อบังคับของการกีฬาแห่งประเทศไทย จำนวนทั้งสิ้น 18 ฉบับ มีข้อบังคับที่เกี่ยวข้องกับกีฬาแบดมินตันจำนวน 9 ฉบับ ได้แก่

ฉบับที่ 2 การขออนุญาต การอนุญาต และเงื่อนไขในการอนุญาต ให้ใช้คำว่า “แห่งประเทศไทย” หรือมีอักษร หรือเครื่องหมายใดแสดงว่าเป็น สมาคม สโมสร หรือ คณะบุคคลซึ่งมีกิจกรรมเกี่ยวกับกีฬาในนามของชาติหรือประเทศไทย มีสาระสำคัญดังนี้

คณะบุคคลหรือบุคคลใดประสงค์จะใช้คำว่า “แห่งประเทศไทย” หรือ มีอักษรหรือเครื่องหมายใดแสดงว่าเป็นสมาคม สโมสรหรือนิติบุคคล ซึ่งมีกิจกรรมเกี่ยวกับกีฬาในนามของชาติหรือของประเทศไทย จะต้องยื่นขอรับใบอนุญาต พร้อมด้วยเอกสารหลักฐานต่อการกีฬาแห่งประเทศไทย โดยการกีฬาแห่งประเทศไทยจะมีอำนาจในการพิจารณาอนุญาตและสามารถถอนการอนุญาตได้หากฝ่าฝืนข้อบังคับของการกีฬาแห่งประเทศไทย

ฉบับที่ 3 ว่าด้วยการขออนุญาต การอนุญาต และเงื่อนไขในการอนุญาตให้เข้าร่วมการแข่งขัน หรือส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันกีฬา หรือจัด หรือร่วมในการจัดให้มีการแข่งขันกีฬา โดยแสดงว่าเป็นการแข่งขันกีฬา หรือจัดการแข่งขันกีฬาในนามของชาติ หรือประเทศไทย มีสาระสำคัญดังนี้

คณะบุคคลหรือบุคคลใดซึ่งได้รับอนุญาตให้ใช้คำว่า “แห่งประเทศไทย” ประสงค์จะเข้าร่วมหรือจัดการแข่งขัน ในนามของชาติหรือของประเทศไทย จะต้องขอรับอนุญาต พร้อมแสดงเอกสารหลักฐานต่อการกีฬาแห่งประเทศไทย โดยการกีฬาแห่งประเทศไทยมีอำนาจในการพิจารณาอนุญาต และสามารถเพิกถอนการอนุญาตได้หากมีการฝ่าฝืนข้อบังคับของการกีฬาแห่งประเทศไทย ทั้งนี้จะต้องรายงานผลการแข่งขันต่อการกีฬาแห่งประเทศไทยภายในสามสิบวัน นับแต่สิ้นสุดการแข่งขัน

ฉบับที่ 4 ว่าด้วยการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ มีสาระสำคัญดังนี้
การจัดการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ให้มีปีละหนึ่งครั้งเป็นประจำทุกปี โดยกำหนดให้จังหวัดใดจังหวัดหนึ่งเป็นเจ้าภาพการแข่งขัน ซึ่งเจ้าภาพจะต้องจัดการแข่งขันให้เสร็จสิ้นภายในแปดวัน ให้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการในการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ จำนวนสองคณะ คือ คณะกรรมการอำนวยการกีฬาเยาวชนแห่งชาติ และคณะกรรมการจัดการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ในการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติจะต้องใช้ระเบียบและกติกาการแข่งขัน จำนวนนักกีฬา คุณสมบัติของนักกีฬา บทลงโทษตามที่การกีฬาแห่งประเทศไทยกำหนด

โดยจังหวัดหัวหน้าเขตที่ประสงค์จะส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันต้องแจ้งไปยังการกีฬาแห่งประเทศไทยและเจ้าภาพการแข่งขัน

ฉบับที่ 5 ว่าด้วยการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ มีสาระสำคัญดังนี้

การจัดการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ให้มีปีละหนึ่งครั้งเป็นประจำทุกปี โดยกำหนดให้จังหวัดใดจังหวัดหนึ่งเป็นเจ้าภาพการแข่งขัน ซึ่งเจ้าภาพจะต้องจัดการแข่งขันให้เสร็จสิ้นภายในแปดวัน ให้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติจำนวนสองคณะ คือ คณะกรรมการอำนวยการกีฬาแห่งชาติ และคณะกรรมการจัดการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ในการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติจะต้องใช้ระเบียบและกติกาการแข่งขัน จำนวนนักกีฬา คุณสมบัติของนักกีฬาทบลงโทษตามที่การกีฬาแห่งประเทศไทยกำหนด โดยจังหวัดหัวหน้าเขตที่ประสงค์จะส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันต้องแจ้งไปยังการกีฬาแห่งประเทศไทยและเจ้าภาพการแข่งขัน

ฉบับที่ 6 ว่าด้วยการควบคุมสมาคม ซึ่งมีวัตถุประสงค์หลักเกี่ยวกับการกีฬา หรือการส่งเสริมกีฬาโดยตรง มีสาระสำคัญดังนี้

สมาคมซึ่งมีวัตถุประสงค์หลักเกี่ยวกับการกีฬาหรือการส่งเสริมกีฬาโดยตรง จะต้องดำเนินการออกข้อบังคับตามแนวทางที่การกีฬาแห่งประเทศไทยกำหนด ส่งเสริมให้มีสมาชิกจากทุกจังหวัด โดยสมาชิกต้องมีคุณสมบัติตามข้อบังคับของสมาคมและตามข้อบังคับของการกีฬาแห่งประเทศไทยสมาคมต้องแจ้งบัญชีรายชื่อและจำนวนสมาชิกของสมาคมต่อการกีฬาแห่งประเทศไทยและต้องจัดการประชุมใหญ่สมาชิกเป็นประจำทุกปี สมาคมต้องมีการแต่งตั้งคณะกรรมการของสมาคมโดยต้องมาจากสมาชิกของสมาคมไม่น้อยกว่าสองในสามและต้องมีคุณสมบัติตามข้อบังคับของสมาคมและการกีฬาแห่งประเทศไทย โดยต้องจัดให้มีการประชุมคณะกรรมการสมาคมเดือนละครั้งเป็นอย่างน้อย สมาคมจะต้องดำเนินการตามข้อบังคับการกีฬาแห่งประเทศไทย หากฝ่าฝืนจะต้องระงับการดำเนินการดังกล่าวในระยะเวลาอันสมควร สมาคมจะต้องให้สมาชิกหรือกรรมการมีสิทธิเข้าตรวจสอบการทำงานของสมาคม และหากพบว่ามี การฝ่าฝืนต่อกฎหมายหรือข้อบังคับของสมาคม และไม่ทำการแก้ไขให้ถูกต้องตามคำสั่งของการกีฬาแห่งประเทศไทย การกีฬาแห่งประเทศไทยมีอำนาจในการเพิกถอนใบอนุญาตก่อตั้งสมาคมได้

ฉบับที่ 7 ว่าด้วยเงินอุดหนุนสมาคมกีฬา มีสาระสำคัญดังนี้

ให้คณะกรรมการการกีฬาแห่งประเทศไทยจัดสรรเงินงบประมาณส่งเสริมการกีฬาและดำเนินกิจการให้แก่สมาคมกีฬา ผ่านการพิจารณาจากการกีฬาแห่งประเทศไทยอันได้แก่ เงินอุดหนุนกิจการทั่วไป เงินอุดหนุนการแข่งขันกีฬาภายในประเทศ เงินอุดหนุนการแข่งขันกีฬาระหว่างประเทศ เงินอุดหนุนการว่าจ้างผู้ฝึกสอนกีฬา เงินอุดหนุนกรรมการบริหารองค์กร

กีฬาระหว่างประเทศ เงินอุดหนุนในกิจการด้านอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับกีฬา โดยสมาคมกีฬาใดประสงค์ จะขอรับเงินอุดหนุนดังกล่าวต้องให้ยื่นคำขอต่อ กกฟว. แห่งประเทศไทย และต้องส่งรายงาน การดำเนินกิจการกีฬาของสมาคมกีฬาต่อ กกฟว. แห่งประเทศไทย หากสมาคมไม่ปฏิบัติตาม ข้อบังคับหรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขในการขอรับเงินอุดหนุน คณะกรรมการ กกฟว. แห่งประเทศไทย มี อำนาจยับยั้งที่จะให้เงินอุดหนุนนั้นแก่สมาคมได้

ฉบับที่ 8 ว่าด้วยเงินอุดหนุนการดำเนินงานของคณะกรรมการกีฬา จังหวัด มีสาระสำคัญดังนี้

ให้คณะกรรมการ กกฟว. แห่งประเทศไทย จัดสรรเงินงบประมาณ ส่งเสริม กกฟว. และดำเนินกิจการให้แก่คณะกรรมการ กกฟว. จังหวัด ผ่านการพิจารณาจาก กกฟว. แห่งประเทศไทย อันได้แก่ เงินอุดหนุนกิจการทั่วไป เงินอุดหนุนการแข่งขันกีฬาภายในประเทศ เงินอุดหนุนการแข่งขันกีฬาระหว่างประเทศ เงินอุดหนุนการว่าจ้างผู้ฝึกสอนกีฬา เงินอุดหนุน กรรมการบริหารองค์การกีฬาระหว่างประเทศ เงินอุดหนุนในกิจการด้านอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับกีฬา โดยคณะกรรมการ กกฟว. จังหวัดใดประสงค์จะขอรับเงินอุดหนุนดังกล่าวต้องให้ยื่นคำขอต่อ กกฟว. แห่งประเทศไทย และต้องส่งรายงานการดำเนินกิจการกีฬาต่อ กกฟว. แห่งประเทศไทย หากไม่ ปฏิบัติตามข้อบังคับหรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขในการขอรับเงินอุดหนุน คณะกรรมการ กกฟว. แห่ง ประเทศไทยมีอำนาจยับยั้งที่จะให้เงินอุดหนุนนั้นได้

ฉบับที่ 13 ว่าด้วยกองทุนเพื่อการพัฒนา กีฬา มีสาระสำคัญดังนี้

ให้มีคณะกรรมการบริหารงานเงินกองทุน โดยมีผู้ว่าราชการ กกฟว. แห่ง ประเทศไทยเป็นประธาน มีอำนาจหน้าที่ในการกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการขอรับการสนับสนุน และการให้การสนับสนุน พิจารณาและวางระเบียบในการให้การสนับสนุน พิจารณาวินิจฉัยชี้ขาด ในกรณีที่เกิดปัญหา โดยผู้ขอรับการสนับสนุนอันหมายถึงคณะบุคคลที่ดำเนินการเกี่ยวกับการ กีฬาโดยตรง เช่น สมาคมกีฬา หรือองค์กรกีฬา จะต้องยื่นคำขอในการขอรับการสนับสนุนพร้อมทั้ง รายละเอียดเหตุผลจำเป็น และคณะกรรมการจะต้องคอยตรวจสอบการใช้จ่ายเงินสนับสนุน ของผู้ขอรับการสนับสนุน และสามารถถอนการสนับสนุนได้

ฉบับที่ 18 ว่าด้วยค่าตอบแทนและค่าใช้จ่ายในการเดินทางของ วิทยากร ผู้ช่วยวิทยากร ผู้ตัดสินและผู้แทนสมาคมกีฬาสมัครเล่นแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2537 มี สาระสำคัญดังนี้

ค่าตอบแทนของวิทยากร ผู้ช่วยวิทยากร ผู้ตัดสินและผู้แทนสมาคม กีฬาสมัครเล่นแห่งประเทศไทย จะได้รับค่าตอบแทนจาก กกฟว. แห่งประเทศไทย โดยมีอัตราตาม สถานที่ที่ไปปฏิบัติงาน ตามตารางที่ 9 และ ตารางที่ 10 ดังนี้

ตารางที่ 9 อัตราค่าตอบแทนวิทยากร ผู้ช่วยวิทยากร ผู้ตัดสิน และผู้แทนสมาคมกีฬาสมัครเล่นแห่งประเทศไทย จากการปฏิบัติงานในสถานที่ที่ผู้ปฏิบัติงานมีภูมิลำเนาอยู่

ผู้ปฏิบัติงาน	ชั่วโมง/บาท
วิทยากร	300
ผู้ช่วยวิทยากร	200
ผู้ตัดสิน	250
ผู้แทนสมาคมกีฬาสมัครเล่นแห่งประเทศไทย	300

ตารางที่ 10 อัตราค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าเช่าที่พัก ค่าพาหนะเดินทางของ วิทยากร ผู้ช่วยวิทยากร ผู้ตัดสิน และผู้แทนสมาคมกีฬาสมัครเล่นแห่งประเทศไทย จากการปฏิบัติงานนอกภูมิลำเนา

ผู้ปฏิบัติงาน	ค่าเบี้ยเลี้ยง	ค่าเช่าที่พัก	ค่าพาหนะเดินทาง
	วัน/บาท	วัน/บาท	
วิทยากร	250	650	- การเดินทางโดยรถโดยสารประจำทางให้
ผู้ช่วยวิทยากร	150	550	เบิกได้เท่าที่จ่ายจริง แต่ไม่เกินอัตราค่า
ผู้ตัดสิน	200	600	โดยสารรถประจำทางลักษณะรถมาตรฐาน 1
ผู้แทนสมาคมกีฬาสมัครเล่นฯ	250	650	(ข)(รถโดยสารปรับอากาศชั้น 1)
			- การเดินทางโดยรถไฟ ให้เบิกจ่ายได้เท่าที่
			จ่ายจริงแต่ไม่เกินอัตราค่าโดยสารรถไฟชั้นที่
			2 นั่งนอนปรับอากาศ

ที่มา : รวมกฎหมายของการกีฬาแห่งประเทศไทย, 2537

7.2.2 ข้อบังคับของสมาคมแบดมินตันแห่งประเทศไทยฯ พ.ศ.2529 ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช 2532 และ 2536 ที่ใช้เป็นระเบียบข้อบังคับสำหรับสมาคมแบดมินตันแห่งประเทศไทยฯ และสโมสรสมาชิก จำนวน 1 ฉบับ แบ่งเป็น 10 หมวด 43 ข้อ ได้แก่

หมวดที่ 1

ข้อที่ 1 – 5

มีสาระสำคัญดังนี้

ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับของสมาคมแบดมินตันแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์” โดยให้ยกเลิกข้อบังคับสมาคมแบดมินตันแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ พ.ศ. 2505 โดยสมาคมแบดมินตันแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ ใช้ชื่อเป็นภาษาอังกฤษ ว่า THE BADMINTON ASSOCIATION OF THAILAND มีสำนักงานใหญ่ตั้งอยู่ที่สวนลุมพินี ถนนวิทญู แขวงลุมพินี เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร

หมวดที่ 2

วัตถุประสงค์ ข้อที่ 6

มีสาระสำคัญดังนี้

สมาคมแบดมินตันแห่งประเทศไทยฯ มีวัตถุประสงค์ในการส่งเสริมและพัฒนา กีฬาแบดมินตันในประเทศไทย ส่งเสริมความสามัคคีระหว่างสมาชิก เป็นศูนย์กลางประสานงาน เกี่ยวกับกีฬาแบดมินตัน ในนามของชาติหรือประเทศไทย ร่วมมือกับองค์กรหรือสมาคมกีฬา หรือสหพันธ์กีฬาระหว่างประเทศ จัดหรือร่วมมือในการจัดดำเนินการกีฬาแบดมินตัน โดยไม่เกี่ยวข้อง กับการเมือง

หมวดที่ 3

สมาชิก ข้อที่ 7 – 11

มีสาระสำคัญดังนี้

สมาชิกของสมาคมแบ่งเป็นสองประเภท คือ สมาชิกสามัญ และสมาชิกสมทบ โดยการจะขอเข้าเป็นสมาชิกได้นั้น ต้องมีสมาชิกสามัญอย่างน้อยสองสมาชิกรับรอง หากมีการคัดค้าน จากสมาชิกสามัญให้บรรจุเข้าวาระการประชุมใหญ่สามัญหรือวิสามัญครั้งต่อไป โดยสมาชิกจะต้องชำระค่าจดทะเบียนและค่าบำรุงประจำปีให้แก่สมาคมแบดมินตันแห่งประเทศไทยฯ

หมวดที่ 4

สิทธิและหน้าที่ของสมาชิก ข้อที่ 12 – 13

มีสาระสำคัญดังนี้

สมาชิกจะมีสิทธิเสนอความคิดเห็นในการดำเนินกิจการต่าง ๆ ของสมาคม สามารถส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันหรือรับผลประโยชน์ที่จัดโดยทางสมาคมได้ สมาชิกมีสิทธิ เลือกลงหรือแต่งตั้งเป็นกรรมการสมาคม และสมาชิกสามัญมีสิทธิในการลงมติในที่ประชุมใหญ่ได้

หมวดที่ 5

การขาดจากสมาชิกภาพ ข้อที่ 14 –18

มีสาระสำคัญดังนี้

สมาชิกสมาคมจะขาดจากสมาชิกภาพเมื่อ ตาย ลาออก ถูกถอนชื่อจากทะเบียน และคณะกรรมการมีมติให้ออก สมาชิกสมาคมที่ขาดคุณสมบัติหรือไม่มีกิจกรรมเกี่ยวกับการกีฬา หรือการส่งเสริมกีฬาแบดมินตัน ไม่ชำระค่าบำรุงเป็นเวลาสองปีติดต่อกัน จะต้องพ้นจากการเป็นสมาชิกภาพ

หมวดที่ 6

คณะกรรมการ ข้อที่ 19 – 32

มีสาระสำคัญดังนี้

คณะกรรมการสมาคมมาจากการเลือกตั้งจากที่ประชุมประกอบด้วย สมาชิกสามัญไม่เกิน 13 คน บุคคลที่สนใจและสนับสนุนกีฬาแบดมินตันไม่เกิน 6 คน อยู่ในตำแหน่งวาระ 2 ปี กรรมการสมาคมต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามพระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2528 โดยมีสิทธิ์ลงมติต่าง ๆ ในที่ประชุมใหญ่ได้คนหนึ่งเสียงคณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ในการดำเนินกิจการของสมาคม โดยมีนายกสมาคมเป็นหัวหน้า โดยจะพ้นจากตำแหน่งเมื่อ ตาย ลาออก ออกตามวาระ หรือขาดคุณสมบัติในการเป็นกรรมการ

หมวด 7

การประชุมใหญ่ ข้อที่ 33 – 39

มีสาระสำคัญดังนี้

สมาคมจะมีการประชุมใหญ่สามัญประจำปี อย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง หรือสมาชิกสามัญไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามสามารถเรียกร้องให้มีการประชุมใหญ่เป็นการประชุมวิสามัญได้ สมาชิกสามัญรายใดที่ค้างชำระค่าบำรุงประจำปีหรือไม่ส่งนักกีฬาเข้าร่วมในการแข่งขันที่สมาคมจัดหรือยินยอมให้จัดจะไม่สามารถใช้สิทธิ์ออกเสียงในที่ประชุมได้ ในการประชุมอาจมีมติให้เชิญผู้ทรงเกียรติหรือผู้บำเพ็ญประโยชน์ในการกีฬาแบดมินตัน ให้ดำรงตำแหน่งกิตติมศักดิ์ในสมาคมได้ โดยมีวาระเท่ากับคณะกรรมการสมาคม

หมวด 8

การเลิกเล่น ข้อที่ 40

มีสาระสำคัญดังนี้

สมาคมแบดมินตันแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์จะเลิกเล่นมิได้ ยกเว้นจะได้เรียกประชุมใหญ่เพื่อการนี้โดยเฉพาะ และมีมติไม่น้อยกว่าสี่ในห้าของผู้เข้าร่วมประชุม

หมวด 9

การแก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อบังคับ ข้อที่ 41

มีสาระสำคัญดังนี้

การแก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อบังคับจะกระทำได้ต่อเมื่อคณะกรรมการหรือสมาชิกสามัญไม่น้อยกว่าหนึ่งในห้าของสมาชิกสามัญทั้งหมด เข้าชื่อเสนอเพื่อขอแก้ไข

บทเฉพาะกาล

ข้อที่ 42 – 43

มีสาระสำคัญดังนี้

นับแต่วันที่ข้อบังคับนี้ได้รับอนุมัติ ให้กรรมการสมาคมที่ดำรงตำแหน่งอยู่ก่อนพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ ให้สมาชิกของสหพันธ์แบดมินตันไทย เข้าเป็นสมาชิกของสมาคม และเมื่อข้อบังคับนี้มีผลใช้หลังจากระยะเวลาหนึ่งร้อยแปดสิบวัน สมาชิกสามัญรายใดขาดคุณสมบัติ ให้พ้นจากการเป็นสมาชิกสามัญ แต่คงให้เป็นสมาชิกสมทบได้

ที่มา : ข้อบังคับสมาคมแบดมินตันแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์, 2536

7.3 กฎกระทรวงหรือมติคณะรัฐมนตรี

จากการศึกษาไม่พบกฎกระทรวงของกีฬาแบดมินตัน พบกฎกระทรวงออกตามความในพระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2528 จำนวน 3 ฉบับ ได้แก่

ฉบับที่ 1 ว่าด้วยตราเครื่องหมายของการกีฬาแห่งประเทศไทย

ฉบับที่ 2 ว่าด้วยการขออนุญาตจัดตั้งสมาคมซึ่งมีวัตถุประสงค์หลัก

เกี่ยวกับการกีฬาหรือการส่งเสริมกีฬาโดยตรง

ฉบับที่ 3 ว่าด้วยการอุทธรณ์คำสั่งของการกีฬาแห่งประเทศไทย

ที่มา : รวบรวมกฎหมายของการกีฬาแห่งประเทศไทย, 2537

7.4 การจดทะเบียนสมาคมกีฬาและบุคลากร

สมาคมแบดมินตันแห่งประเทศไทยฯ ได้จดทะเบียนไว้กับการกีฬาแห่งประเทศไทย ซึ่งในครั้งแรกเป็นองค์การส่งเสริมกีฬาแห่งประเทศไทย เมื่อวันที่ 14 มีนาคม พ.ศ. 2494 โดยมีผู้ริเริ่มก่อตั้งสมาคมคือ หลวงธรรมานุวุฒิกร (นายประวัตติ บัตตพงศ์) และมีผู้ขอจัดตั้งสมาคมคือพระยาจินดารักษ์

สำหรับบุคลากร มีคณะกรรมการสมาคมแบดมินตันแห่งประเทศไทยฯ นายกสโมสรสมาชิก ผู้ตัดสิน และผู้ฝึกสอน ที่ได้รับการขึ้นทะเบียน ส่วนนักกีฬาแบดมินตัน จะทำการ

ขึ้นทะเบียนกับทางสโมสรสมาชิก ยกเว้นนักกีฬาแบดมินตันทีมชาติไทยที่จะขึ้นทะเบียนกับสมาคมแบดมินตันแห่งประเทศไทยฯ

8. ด้านการจัดการแข่งขัน

มีการจัดการแข่งขันกีฬาแบดมินตันภายในประเทศและภายนอกประเทศ ที่ได้รับการรับรองและบรรจุอยู่ในรายการการแข่งขันแบดมินตันประจำปี ของสมาคมแบดมินตันแห่งประเทศไทยฯ ตลอดปี 2545 โดยแบ่งเป็น ประเภทมหกรรมกีฬา (Multi Sport Event) และ ประเภทเฉพาะชนิดกีฬา (Single Sport Event) ที่จัดแข่งขันเฉพาะกีฬาแบดมินตันเพียงอย่างเดียว ดังนี้

8.1 การแข่งขันภายในประเทศ

8.1.1 ประเภทมหกรรมกีฬา (Multi Sport Events)

- การแข่งขันแบดมินตัน กีฬามหาวิทยาลัย
- การแข่งขันแบดมินตัน กีฬาคนพิการแห่งประเทศไทย
- การแข่งขันแบดมินตัน กีฬาเยาวชนแห่งชาติ
- การแข่งขันแบดมินตัน กีฬาแห่งชาติ

รวม 4 รายการการแข่งขัน

8.1.2 ประเภทเฉพาะชนิดกีฬา (Single Sport Event)

- การแข่งขันแบดมินตัน เยาวชนเครือข่ายซีเมนต์ไทย ภาคใต้
- การแข่งขันแบดมินตัน บ้านเชียงคัพ – ไอเอ็นจีไลน์ – คาสัน
อุดรธานีไอเฟน
- การแข่งขันแบดมินตัน เค ยู เดวีเซ็นเตอร์ อินวิเตชั่น
- การแข่งขันแบดมินตัน เอเชียนเซาเทอริไลท์บูมบู๊ตแชมเปียนชิพ
- การแข่งขันแบดมินตัน บูมบู๊ตแชมเปียนชิพ
- การแข่งขันแบดมินตัน เยาวชนเครือข่ายซีเมนต์ไทย ภาคกลาง
- การแข่งขันแบดมินตัน เยาวชนเครือข่ายซีเมนต์ไทย ภาคเหนือ
- การแข่งขันแบดมินตัน เยาวชนเครือข่ายซีเมนต์ไทย ภาคนครหลวง
- การแข่งขันแบดมินตัน เยาวชนเครือข่ายซีเมนต์ไทย ภาคตะวันออก
เชียงใหม่
- การแข่งขันแบดมินตัน ชิงชนะเลิศแบดมินตันเยาวชนแห่งประเทศไทย เครือข่ายซีเมนต์ไทย

- การแข่งขันแบดมินตัน เมอร์ลินแชมเปียนชิพ
- การแข่งขันแบดมินตัน เยาวชนคาสันแชมเปียนคัพ
- การแข่งขันแบดมินตัน แพรอทพัฒนาฝีมือเยาวชนมือใหม่
- การแข่งขันแบดมินตันกรังด์ปรีซ์เซอร์กิตโลก THAILAND OPEN
- Smiling Fish Asian Satellite เอเชียแซทเทลไลท์บูมบูยแชมเปียนชิพ เกรด A ซิงมืออันดับโลก
- การแข่งขันแบดมินตัน องค์การค้าคุรุสภาและแพรอทสปอร์ต
- การแข่งขันแบดมินตัน เยาวชน YWCA แชมเปียนชิพ
- การแข่งขันแบดมินตัน เชียงใหม่ – กรุงเทพ โอเพ่น
- การแข่งขันแบดมินตัน ดาวรุ่งโยเน็กซ์
- การแข่งขันแบดมินตัน จันทบุรี โอเพ่น
- การแข่งขันแบดมินตัน ยูวชนเยาวชน โอเพ่น

รวม 21 รายการการแข่งขัน

รวมรายการการแข่งขันภายในประเทศทั้งสิ้น 25 รายการการแข่งขัน

8.2 รายการการแข่งขันภายนอกประเทศ

8.2.1 ประเภทมหกรรมกีฬา (Multi Sport Event)

- การแข่งขันกีฬา SEA GAMES
- การแข่งขันกีฬา ASIAN GAMES
- การแข่งขันกีฬา OLYMPIC GAMES
- การแข่งขันกีฬา PARALYMPIC GAMES

รวม 4 รายการการแข่งขัน

8.2.2 ประเภทเฉพาะชนิดกีฬา (Single Sport Event)

- การแข่งขันแบดมินตันกรังด์ปรีซ์เซอร์กิตโลก ALL ENGLAND OPEN
- การแข่งขันแบดมินตันกรังด์ปรีซ์เซอร์กิตโลก SWISS OPEN
- การแข่งขันแบดมินตันกรังด์ปรีซ์เซอร์กิตโลก FRANCE OPEN
- การแข่งขันแบดมินตันชิงแชมป์เยาวชนทีมรวมโลก Sutirman Cup
- การแข่งขันแบดมินตันกรังด์ปรีซ์เซอร์กิตโลก JAPAN OPEN
- การแข่งขันแบดมินตันกรังด์ปรีซ์เซอร์กิตโลก KOREA OPEN
- การแข่งขันแบดมินตันชิงชนะเลิศแบดมินตันแห่งประเทศไทย

- การแข่งขันแบดมินตัน ชิงชนะเลิศแบดมินตันโลก
 - การแข่งขันแบดมินตันกรังด์ปรีซ์เซอรกิตโลก SINGAPORE OPEN
 - การแข่งขันแบดมินตันกรังด์ปรีซ์เซอรกิตโลก INDONESIA OPEN
 - การแข่งขันแบดมินตันกรังด์ปรีซ์เซอรกิตโลก MALAYSIAN OPEN
 - การแข่งขันแบดมินตันกรังด์ปรีซ์เซอรกิตโลก CANADA OPEN
 - การแข่งขันแบดมินตันกรังด์ปรีซ์เซอรกิตโลก US OPEN
 - การแข่งขันแบดมินตัน โยเน็กซ์ชันไรซ์ Singapore Youth Championships
 - การแข่งขันแบดมินตันกรังด์ปรีซ์เซอรกิตโลก DUTCH OPEN
 - การแข่งขันแบดมินตันกรังด์ปรีซ์เซอรกิตโลก DENMARK OPEN
 - การแข่งขันแบดมินตันกรังด์ปรีซ์เซอรกิตโลก GERMAN OPEN
 - การแข่งขันแบดมินตันกรังด์ปรีซ์เซอรกิตโลก HONGKONG OPEN
 - การแข่งขันแบดมินตันกรังด์ปรีซ์เซอรกิตโลก CHINA OPEN
- รวม 19 รายการการแข่งขัน

สรุป ตลอดปี จะมีการแข่งขันกีฬาแบดมินตันรวมทั้งภายในประเทศและภายนอกประเทศ 48 รายการ

9. ด้านสื่อเผยแพร่และการประชาสัมพันธ์

9.1 สื่อต่าง ๆ

กีฬาแบดมินตันมีสื่อที่เผยแพร่ประชาสัมพันธ์ ดังนี้

9.1.1 สื่อโทรทัศน์

- มีสถานีที่รายงานข่าวเกี่ยวกับกีฬาแบดมินตัน 7 สถานี
- มีสถานีที่ถ่ายทอดรายการการแข่งขันแบดมินตัน ในปีพ.ศ.2545

สองสถานี และถ่ายทอดการแข่งขันกีฬาแบดมินตันในมหกรรมกีฬาเอเชียนเกมส์ โดยโทรทัศน์รวมการเฉพาะกิจ แห่งประเทศไทย

9.1.2 หนังสือพิมพ์

มีหนังสือพิมพ์ที่ลงข่าวและสาระเกี่ยวกับกีฬาแบดมินตันทั้งสิ้น 10 ฉบับ ซึ่งปริมาณการลงจะไม่แน่นอน ขึ้นอยู่กับช่วงเวลาของการแข่งขัน โดยหากอยู่ในช่วงของการแข่งขันจะลงเป็นข่าวย่อย ๆ วันละ 1 – 2 หัวข้อข่าว ยกเว้นหนังสือพิมพ์สยามกีฬา ที่จะมีคอลัมน์เกี่ยวกับกีฬาแบดมินตัน สัปดาห์ละ 2 ครั้ง

9.1.3 วารสาร

มีวารสารเฉพาะกีฬาแบดมินตัน ชื่อ วารสารผู้ฝึกสอน
แบดมินตัน (1 ปี มี 4 ฉบับ)

9.1.4 อินเทอร์เน็ต

- เว็บไซต์แบดมินตันของต่างประเทศ 28 เว็บไซต์
- เว็บไซต์แบดมินตันของไทย 8 เว็บไซต์

9.2 การเผยแพร่การแข่งขันผ่านสื่อประชาสัมพันธ์

ในปี พ.ศ. 2545 มีรายการการแข่งขันแบดมินตันที่เผยแพร่ผ่านสื่อประชาสัมพันธ์ ในประเทศไทย จำนวนทั้งสิ้น 6 รายการ ดังนี้

- การแข่งขันแบดมินตันในกีฬาเอเชียนเกมส์ ครั้งที่ 14 ณ เมืองปูซาน ประเทศเกาหลีใต้
- การแข่งขันแบดมินตันกรังด์ปรีซ์เซอร์กิตโลก ออลอิงแลนด์ โอเพ่น 2002
- การแข่งขันแบดมินตันกรังด์ปรีซ์เซอร์กิตโลก สิงคโปร์ โอเพ่น 2002
- การแข่งขันแบดมินตันกรังด์ปรีซ์เซอร์กิตโลก อินโดนีเซีย โอเพ่น 2002
- การแข่งขันแบดมินตันกรังด์ปรีซ์เซอร์กิตโลก มาเลเซีย โอเพ่น 2002
- การแข่งขันแบดมินตัน JVC Asian Badminton Championship 2002

10. ด้านสวัสดิการแก่นักกีฬา

นักกีฬาแบดมินตันทีมชาติไทย จะได้รับสวัสดิการจากทั้งผู้สนับสนุนจากภาครัฐและจากเอกชน โดยแหล่งที่มาของสวัสดิการ ดังนี้

ตารางที่ 11 แหล่งที่มาและชนิดของสวัสดิการของนักกีฬาแบดมินตันทีมชาติไทย

รายการ	ประเภทของสวัสดิการ
กองทุนสวัสดิการนักกีฬา การกีฬาแห่งประเทศไทย	เงินอุดหนุน กรณีนักกีฬาบาดเจ็บ ทูพพลภาพ หรือเสียชีวิต
บริษัท ปูนซีเมนต์ไทย จำกัด มหาชน	เงินสนับสนุนเบี้ยเลี้ยงให้แก่ักกีฬา
บริษัท Yonex	อุปกรณ์การแข่งขัน (เฉพาะรายการ ไทยแลนด์ โอเพ่น)

ตารางที่ 11 (ต่อ)

รายการ	ประเภทของสวัสดิการ
บริษัท Yimnex	ลูกแบดมินตันที่ใช้ในการฝึกซ้อม
บริษัท Gosen	อุปกรณ์การแข่งขัน
สมาคมแบดมินตันแห่งประเทศไทยฯ	ที่พักสำหรับเก็บตัวนักกีฬา

ที่มา : สมาคมแบดมินตันแห่งประเทศไทยฯ, 2546

จากตารางที่ 10 แสดงให้เห็นว่า นักกีฬาแบดมินตันทีมชาติไทย จะได้รับสวัสดิการจากกองทุนสวัสดิการนักกีฬา การกีฬาแห่งประเทศไทย ในลักษณะเงินอุดหนุนเมื่อบาดเจ็บ ทุพพลภาพ หรือเสียชีวิต โดยดำเนินการภายใต้ ระเบียบคณะกรรมการบริหารกองทุนสวัสดิการนักกีฬา ว่าด้วยการบริหารและการใช้จ่ายเงินกองทุน ได้รับเงินสนับสนุนในด้านเบี้ยเลี้ยง จากบริษัทปูนซีเมนต์ไทย จำกัด มหาชน ได้รับการสนับสนุนด้านอุปกรณ์การแข่งขัน จากบริษัท Yonex บริษัท Yimnex และ บริษัท Gosen และทางสมาคมแบดมินตันแห่งประเทศไทยฯ ได้จัดที่พักสำหรับนักกีฬาในการเก็บตัวนักกีฬา เพื่อการเตรียมนักกีฬาในการแข่งขันในรายการต่าง ๆ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 3 ประเด็นที่ได้จากการสำรวจและสัมภาษณ์

จากการสำรวจสภาพตัวเองซึ่งในการพัฒนากีฬาเบดมินตันไปสู่การเป็นกีฬาเพื่อการอาชีพ และการสัมภาษณ์บุคลากรในวงการเบดมินตัน ได้แก่ กรรมการสมาคมเบดมินตันแห่งประเทศไทยฯ นายกสิเมธสรสมาชิก และผู้จัดการทีมเบดมินตัน ผู้วิจัยได้นำประเด็นปัญหาและข้อเสนอแนะมาสรุปไว้ดังนี้

1. ด้านความสามารถของนักกีฬา

- นักกีฬาที่มีความสามารถในระดับโลกยังมีน้อย
- ควรสนับสนุนนักกีฬารุ่นใหม่ที่มีความสามารถให้มากขึ้น
- การพัฒนาศักยภาพนักกีฬายังไม่ดีพอ
- ขาดความยุติธรรมในการคัดเลือกนักกีฬา
- ควรนำวิทยาศาสตร์การกีฬามาใช้ในการพัฒนานักกีฬา

2. ด้านความนิยม

- ผู้ชมในสนามแข่งขันยังมีน้อย
- ไม่เป็นที่แพร่หลายเท่ากีฬาชนิดอื่น ๆ
- ควรประชาสัมพันธ์ให้มากขึ้น
- ขาดกระแสความนิยม

3. ด้านองค์กรกีฬา

- ควรมีการพัฒนาองค์กรต่าง ๆ อย่างสม่ำเสมอ
- สมาคมเบดมินตันแห่งประเทศไทยฯ ยังผูกขาดในวงแคบ
- สมาคมเบดมินตันแห่งประเทศไทยฯ ขาดการประชาสัมพันธ์ที่ดี
- ควรสถาบันผลิตบุคลากรทางกีฬาเบดมินตันโดยเฉพาะ

4. ด้านบุคลากร

- ขาดผู้ฝึกสอนที่มีความสามารถ
- ผู้ตัดสินที่ได้มาตรฐานมีจำนวนน้อย
- ควรมีการอบรมให้ความรู้บุคลากรอย่างสม่ำเสมอ

- บุคลากรไม่มีการพัฒนาศักยภาพ

5. ด้านรายได้

- นักกีฬาแบดมินตันมีรายได้ไม่เพียงพอ
- ผู้ฝึกสอนมีรายได้ไม่เพียงพอ
- ผู้ตัดสินมีรายได้ไม่เพียงพอ
- สมาคมแบดมินตันแห่งประเทศไทยฯ มีรายได้ไม่เพียงพอ
- ควรหาผู้สนับสนุนให้มากขึ้น

6. ด้านสถานกีฬา

- สนามแข่งขันที่ได้มาตรฐานมีจำนวนน้อย
- สนามฝึกซ้อมของสโมสรสมาชิกมีไม่เพียงพอ
- สถานกีฬาขาดสิ่งอำนวยความสะดวก
- ควรมีการกำหนดมาตรฐานของสถานกีฬา
- ที่ทำการของสมาคมแบดมินตันแห่งประเทศไทยฯ ไม่เหมาะสม

7. ด้านกฎหมายกีฬา

- ควรกฎหมายกีฬาแบดมินตันโดยตรง
- ควรมีบทลงโทษที่รุนแรงกับสโมสรเถื่อน
- บุคลากรขาดความเข้าใจในกฎหมายเกี่ยวกับการกีฬา

8. ด้านการจัดการแข่งขัน

- ขาดการประชาสัมพันธ์การแข่งขันที่ดี
- สถานที่จัดการแข่งขันขาดสิ่งอำนวยความสะดวก
- การจัดการแข่งขันไม่กระจายทั่วทั้งประเทศ
- ควรให้นักกีฬาเข้าร่วมจากทุกภูมิภาค
- ควรให้เอกชนมีส่วนร่วมในการจัดการแข่งขันมากขึ้น

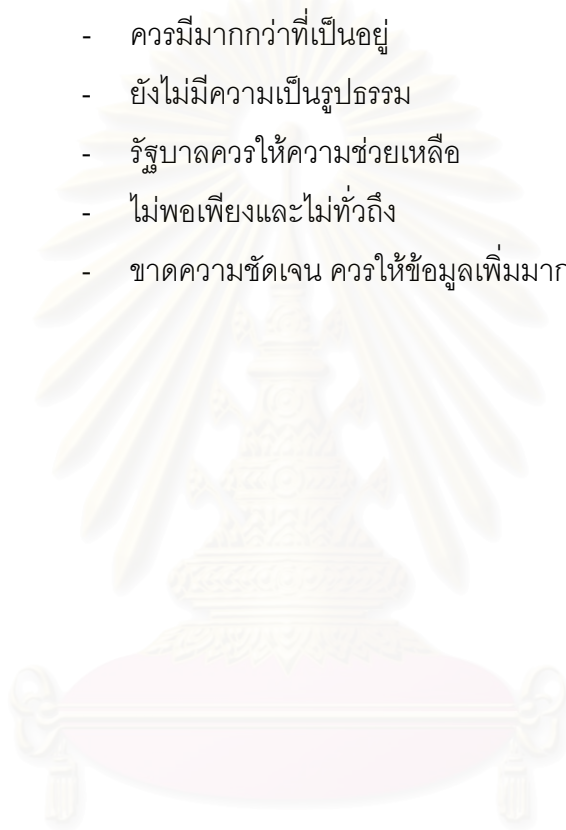
9. ด้านการเผยแพร่และประชาสัมพันธ์

- ควรประชาสัมพันธ์ให้มากขึ้น

- ค่าใช้จ่ายในการประชาสัมพันธ์สูง
- ควรมีการเผยแพร่รายการการแข่งขันทางสื่อต่าง ๆ เพิ่มมากขึ้น
- สื่อต่าง ๆ ให้ความสนใจน้อย
- ควรให้เอกชนมีส่วนร่วมช่วยในการประชาสัมพันธ์

10. ด้านสวัสดิการแก่นักกีฬา

- ควรมีมากกว่าที่เป็นอยู่
- ยังไม่มีความเป็นรูปธรรม
- รัฐบาลควรให้ความช่วยเหลือ
- ไม่พอเพียงและไม่ทั่วถึง
- ขาดความชัดเจน ควรให้ข้อมูลเพิ่มมากขึ้น

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “การศึกษาสภาพตัวบ่งชี้ในการพัฒนากีฬาแบดมินตันไปสู่การเป็นกีฬารเพื่อการอาชีพ” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพของตัวบ่งชี้ในการพัฒนากีฬาแบดมินตันไปสู่การเป็นกีฬารเพื่อการอาชีพ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสารหนังสือ วารสาร นิตยสาร หนังสือพิมพ์ และการสัมภาษณ์บุคคลในวงการแบดมินตัน อันประกอบไปด้วย กรรมการสมาคมแบดมินตันแห่งประเทศไทยฯ นายกสโมสรสมาชิก และผู้จัดการทีม นอกจากนี้ได้ส่งแบบสำรวจไปยัง กรรมการสมาคมแบดมินตันแห่งประเทศไทยฯ จำนวน 19 คน ได้รับแบบสำรวจกลับคืนมา 13 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 68.42 นายกสโมสรสมาชิกแบดมินตัน ในสังกัดสมาคมแบดมินตันแห่งประเทศไทยฯ จำนวน 106 คน ได้รับแบบสำรวจกลับคืนมา 103 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 97.16 ผู้จัดการทีมจากสโมสรสมาชิกของสมาคมแบดมินตันแห่งประเทศไทยฯ สโมสรละ 1 คน จาก 106 สโมสร และจากสมาคมแบดมินตันแห่งประเทศไทยฯ 1 คน รวม 107 คน ได้รับแบบสำรวจกลับคืนมา 104 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 97.19 รวมแบบสำรวจทั้งสิ้น 232 ฉบับ ได้รับแบบสอบถามคืนมา จำนวน 220 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 94.82

การวิเคราะห์ข้อมูล แบ่งออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

1. จากการสัมภาษณ์และศึกษาจากเอกสารต่าง ๆ ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์แล้วสรุปและนำเสนอในรูปความเรียง

2. ข้อมูลจากแบบสำรวจ

2.1 นำข้อมูลที่ได้จากตอนที่ 1 ซึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับข้อมูลสถานภาพ ของผู้ตอบแบบสอบถามมาแจกแจงความถี่และค่าร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

2.2 นำข้อมูลที่ได้จากตอนที่ 2 ซึ่งเป็นคำถามเกี่ยวกับสภาพตัวบ่งชี้ในการพัฒนากีฬาแบดมินตันไปสู่การเป็นกีฬารเพื่อการอาชีพ มาแจกแจงความถี่ของคำตอบ แสดงตารางตามแบบสอบถาม แล้วนำเสนอในรูปแบบความเรียง

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล โดยการใชโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป เอสพีเอสเอส สำหรับ วินโดว์ เวอร์ชัน 11.0 (SPSS for Window V.11.0)

ผลการวิจัยปรากฏว่า

1. สถานภาพของผู้ตอบแบบสำรวจ

กรรมการสมาคมแบดมินตันแห่งประเทศไทย ที่ตอบแบบสำรวจ มีจำนวนทั้งสิ้น 13 คน เป็นชาย 10 คน คิดเป็นร้อยละ 76.92 เป็นหญิง 3 คน คิดเป็นร้อยละ 23.08 ส่วนใหญ่มีอายุอยู่ในช่วง 46 – 50 ปี จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 38.47 รองลงมาคือช่วง 41 - 45 ปี จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 30.77 มีวุฒิการศึกษาในระดับปริญญาโท 9 คน คิดเป็นร้อยละ 69.23 ระดับปริญญาตรี 4 คน คิดเป็นร้อยละ 30.77 ซึ่งกรรมการสมาคมแบดมินตันแห่งประเทศไทย ที่ตอบแบบสำรวจ มีประสบการณ์ในกีฬาแบดมินตันเกินกว่า 10 ปี จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 100 โดยมีสาเหตุที่เข้ามาเกี่ยวข้องกับกีฬาแบดมินตันเนื่องจากการได้รับการเลือกตั้งเข้ามาดำรงตำแหน่งทั้งสิ้น 13 คน คิดเป็นร้อยละ 100

นายกสโมสรสมาชิกที่ตอบแบบสำรวจ จำนวนทั้งสิ้น 103 คน เป็นชาย 95 คน คิดเป็นร้อยละ 92.23 เป็นหญิง 8 คน คิดเป็นร้อยละ 7.77 ส่วนใหญ่มีอายุอยู่ในช่วง 41 – 45 ปี มากที่สุด จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 40.77 รองลงมาคือช่วงอายุ 46 – 50 ปี จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 19.42 โดยมีวุฒิการศึกษาในระดับปริญญาตรีมากที่สุด จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 58.25 รองลงมาคือระดับต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 31.07 น้อยที่สุดคือในระดับปริญญาโท จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 10.68

นายกสโมสรสมาชิกส่วนใหญ่มีประสบการณ์เกี่ยวกับแบดมินตันมากกว่า 10 ปี จำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 75.73 รองลงมาคือช่วง 7 – 8 ปี จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 9.71 น้อยที่สุด คือ 5 – 6 ปี จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 5.82 โดยมีสาเหตุที่เข้ามาเกี่ยวข้องกับวงการแบดมินตันมากที่สุดคือ มีความสนใจในกีฬาแบดมินตัน จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 63.10 รองลงมาคือได้รับการเลือกตั้ง จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 29.13 น้อยที่สุดคือได้รับการชักจูง จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 7.77

ผู้จัดการทีมที่ตอบแบบสอบถาม จำนวน 105 คน เป็นชาย 91 คน คิดเป็นร้อยละ 87.5 เป็นหญิง 13 คน คิดเป็นร้อยละ 12.5 ส่วนใหญ่มีอายุอยู่ในช่วง 46 – 50 ปี จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 19.23 รองลงมาคือช่วง 36 – 40 ปี จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 18.27 และช่วง 41 – 45 ปี จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 17.31 โดยมีการศึกษาในระดับต่ำกว่าปริญญาตรี มากที่สุด จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 46.15 รองลงมาคือระดับปริญญาตรี จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 41.35 และน้อยที่สุดคือในระดับปริญญาโท จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 12.50

ผู้จัดการทีมส่วนใหญ่ มีประสบการณ์ในกีฬาแบดมินตัน เกินกว่า 10 ปีขึ้นไป มีจำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 31.73 รองลงมาคือช่วง 7 – 8 ปี มีจำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ

26.92 น้อยที่สุดคือช่วง 3 – 4 ปี จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 10.58 ซึ่งสาเหตุที่เข้ามาเกี่ยวข้องกับกีฬาแบดมินตันมากที่สุดคือ มีความสนใจในกีฬาแบดมินตัน จำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 59.62 รองลงมาคือ ได้รับการเลือกตั้ง จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 26.92 และน้อยที่สุดคือ ได้รับการชักจูงจากบุคคลอื่น จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 13.46

2. สภาพตัวบ่งชี้ในการพัฒนากีฬาแบดมินตันไปสู่การเป็นกีฬาเพื่อการอาชีพ

2.1 ด้านความสามารถของนักกีฬา

ความสามารถของนักกีฬาแบดมินตันไทยในระดับโลกพบว่า มีนักกีฬาแบดมินตันของไทยที่ได้รับการจัดลำดับเข้าเป็นนักกีฬาแบดมินตันระดับโลกรวมทั้งสิ้น 34 คน จาก 32 ประเภทรายการ เป็นประเภทชายเดี่ยว 6 คน หญิงเดี่ยว 6 คน ประเภทชายคู่ 7 คู่ ประเภทหญิงคู่ 6 คู่ ประเภทคู่ผสม 7 คู่ ส่วนความสามารถในระดับโอลิมปิกเกมส์ นักกีฬาแบดมินตันทีมชาติไทย ทำได้ดีที่สุดคือการเข้าถึงรอบรองชนะเลิศ รองลงมาคือรอบ 16 คนสุดท้าย ด้านความสามารถในระดับเอเชียนเกมส์ ครั้งที่ 14 ณ เมืองปูซาน ประเทศเกาหลีใต้ นักกีฬาแบดมินตันทีมชาติไทย ทำผลงานได้ดีที่สุดคือการได้รับเหรียญรางวัลเหรียญเงินในประเภทคู่ผสม และประเภทชายคู่ ในกีฬาซีเกมส์ นักกีฬาแบดมินตันทีมชาติไทยได้เข้าร่วมการแข่งขันในทุกครั้งที่มีการจัดการแข่งขัน และในครั้งที่ 21 ณ กรุงกัวลาลัมเปอร์ ประเทศมาเลเซีย นักกีฬาแบดมินตันทีมชาติไทยสามารถสร้างผลงาน ได้รับเหรียญทองในประเภทหญิงเดี่ยว และเหรียญเงินในประเภทชายเดี่ยว ส่วนความสามารถในระดับประเทศ พบว่ามีการจัดการแข่งขันชิงชนะเลิศประเทศไทย โดยมีการแบ่งออกเป็น 5 ประเภทด้วยกัน คือ ชายเดี่ยว หญิงเดี่ยว ชายคู่ หญิงคู่ และคู่ผสม

2.2 ด้านความนิยม

กีฬาแบดมินตันเป็นอีกกีฬาหนึ่งที่มีความนิยมจากผู้ดูในทุก ๆ สื่อ โดยได้รับความนิยมในการดูจากประชากรเป็นอันดับเจ็ด มีผู้ที่มีความนิยมดูกีฬาแบดมินตันประมาณ 2,354,600 คน ในด้านความนิยมของผู้เล่นกีฬาแบดมินตันในประเทศไทย พบว่ามีผู้ที่เป็นสมาชิกของสโมสรสมาชิก สังกัดสมาคมแบดมินตันแห่งประเทศไทยฯ ประมาณ 5,100 คน ส่วนผู้ที่เล่นด้วยความชื่นชอบ ทั้งจากการเรียนในระบบโรงเรียนและนอกระบบโรงเรียน คาดว่ามีประมาณ 1,500,000 คน

2.3 ด้านองค์กรกีฬา

องค์กรภายในประเทศไทย ที่เกี่ยวข้อง ควบคุมดูแล และสนับสนุนเกี่ยวกับกีฬาแบดมินตัน ได้แก่ คณะกรรมการโอลิมปิกแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ การกีฬาแห่งประเทศไทย สมาคมแบดมินตันแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ ชมรมผู้ฝึกสอนกีฬาแบดมินตันแห่งประเทศไทย คณะกรรมการกีฬาจังหวัด สมาคมกีฬาจังหวัด ฝ่ายกีฬาแบดมินตันประจำจังหวัด และสโมสรสมาชิก โดยสโมสรสมาชิกสังกัดสมาคมแบดมินตันแห่งประเทศไทยฯ มีจำนวนทั้งสิ้น 106 สโมสร แบ่งเป็น สมาชิกสามัญ และสมาชิกสมทบ ซึ่งทำหน้าที่ผลิตนักกีฬาแบดมินตันในประเทศไทย นอกจากนี้ยังมีศูนย์เยาวชนที่เป็นสาขาของสมาคมแบดมินตันแห่งประเทศไทยฯ กระจายอยู่ตามภาคต่าง ๆ อีก 6 แห่ง มีการอบรมและผลิตผู้ฝึกสอนกีฬาแบดมินตันโดยสองหน่วยงาน คือ การกีฬาแห่งประเทศไทย และสมาคมแบดมินตันแห่งประเทศไทยฯ มีการอบรมและผลิตผู้ตัดสินกีฬาแบดมินตัน โดยทางสมาคมแบดมินตันแห่งประเทศไทยฯ เป็นประจำทุกปี ส่วนสถาบันผลิตผู้บริหารกีฬาแบดมินตัน ไม่ปรากฏว่ามีการก่อตั้ง แต่มีการอบรมผู้บริหารสมาคมกีฬา โดยการสนับสนุนของคณะกรรมการโอลิมปิกสากล

2.4 ด้านบุคลากร

ประกอบด้วย นักกีฬาแบดมินตัน ผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสิน ผู้บริหารองค์กร จากการสำรวจพบว่า มีนักกีฬาแบดมินตันรวมทุกสโมสรรแล้ว ทั้งสิ้น 2,300 คน นายกสโมสรสมาชิกทั้งหมด 106 คน มีผู้ฝึกสอนรวมทุกระดับ ทั้งหมด 16 รุ่น 523 คน โดยมีผู้ฝึกสอนอาชีพ 1 คน ผู้ตัดสินรวมทุกระดับ 205 คน คณะกรรมการสมาคมแบดมินตันแห่งประเทศไทยฯ ปีพ.ศ.2545 19 คน คณะกรรมการบริหารชมรมผู้ฝึกสอนแบดมินตัน 18 คน รวมทั้งสิ้น 3,171 คน

2.5 ด้านรายได้

นักกีฬาแบดมินตันโดยทั่วไปจะไม่มีรายได้ ยกเว้นนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันในรายการต่าง ๆ จะได้รับเงินรางวัลจากการแข่งขัน ส่วนนักกีฬาแบดมินตันทีมชาติไทย จะมีรายได้จากเงินรางวัลจากการแข่งขัน เบี้ยเลี้ยงจากการฝึกซ้อมในการเป็นนักกีฬาทีมชาติวันละ 250 บาท และหากไปทำการแข่งขันต่างประเทศ จะได้รับเบี้ยเลี้ยงวันละ 800 – 1,000 บาท ขึ้นอยู่กับผู้สนับสนุน ผู้ฝึกสอนอาชีพ มีรายได้อยู่ที่ 15,000 บาท ต่อสัปดาห์ ผู้ฝึกสอนโดยทั่วไปมีรายได้ต่อเดือนอยู่ประมาณ 7,000 – 10,000 บาท ขึ้นอยู่กับความสามารถของผู้ฝึกสอนและการตกลงกับทางสโมสร ส่วนผู้ฝึกสอนทีมชาติไทย มีรายได้เดือนละ 20,000 บาท และจะมีเบี้ยเลี้ยงพิเศษจากการควบคุมนักกีฬาไปแข่งขันต่างประเทศวันละประมาณ 800 – 1,000 บาท ผู้ตัดสินจะได้รับ

ค่าตอบแทนจากการตัดสิน คิดเป็นช่วงเวลา หากเป็นการตัดสินภายในกรุงเทพมหานครและ
ปริมณฑล จะได้ช่วงเวลาละ 300 บาท ผู้ตัดสินที่ขาด ได้ช่วงเวลาละ 350 บาท ส่วนการออกไปตัดสิน
ในต่างจังหวัด จะได้ค่าตอบแทนช่วงเวลาละ 350 บาท ส่วนผู้ตัดสินที่ขาด ได้ช่วงเวลาละ 400
บาท และสามารถเบิกค่าที่พัก ค่าเดินทางได้ตามจริง แต่ไม่เกินที่การกีฬาแห่งประเทศไทยกำหนด

กรรมการสมาคมแบดมินตันแห่งประเทศไทยฯ ไม่ได้รับค่าตอบแทน
จากการดำรงตำแหน่ง ทุกคนทำงานด้วยความเสียสละ ส่วนสมาคมแบดมินตันแห่งประเทศไทยฯ
มีรายได้ไม่แน่นอน ซึ่งมีที่มาของรายได้จาก เงินอุดหนุนจากการกีฬาแห่งประเทศไทย การ
สนับสนุนจากภาคเอกชน เงินรางวัลที่นักกีฬาทีมชาติได้รับในรายการการแข่งขันต่าง ๆ การเปิดให้
ประชาชนทั่วไปเข้ามาเช่าสนามเล่นกีฬาแบดมินตัน และการเก็บเงินค่าดำรงสถานภาพสมาชิก
จากสโมสรสมาชิก ส่วนสโมสรสมาชิก มีรายได้ไม่แน่นอน ขึ้นอยู่กับปัจจัยที่มาจากของรายได้คือ ผู้ที่
มาเรียนและฝึกกีฬาแบดมินตัน ประชาชนที่มาเช่าสนามเล่นกีฬาแบดมินตัน และการจัดเก็บ
ค่าบำรุงสโมสรจากสมาชิกของสโมสร

2.6 ด้านสถานที่

มีสนามแบดมินตันที่จัดการแข่งขันอย่างสม่ำเสมอทั่วประเทศ 20 สนาม
สนามฝึกซ้อมในศูนย์ฝึกแบดมินตันเยาวชน สาขาของสมาคมแบดมินตันแห่งประเทศไทยฯ 6 ศูนย์
กระจายอยู่ตามภาคต่าง ๆ สนามฝึกซ้อมกีฬาแบดมินตันของสมาคมแบดมินตันแห่งประเทศไทยฯ มี
จำนวน 5 สนาม นอกจากนี้ยังมีสนามแบดมินตันของสโมสรสมาชิก ซึ่งร้อยละ 14.56 มีสนาม
แบดมินตัน 1 – 5 สนาม ร้อยละ 32.05 มีสนามแบดมินตัน 6 – 10 สนาม ร้อยละ 3.88 มีสนาม
แบดมินตัน 11 – 15 สนาม และร้อยละ 49.51 ไม่มีสนามแบดมินตันของสโมสร และมีสถานกีฬา
แบดมินตันที่ไม่ได้เป็นสมาชิกของสมาคมแบดมินตันแห่งประเทศไทยฯ อีกไม่ทราบจำนวน ในด้านที่
ตั้งขององค์การกีฬา มีดังนี้ คณะกรรมการโอลิมปิกแห่งประเทศไทยฯ มี พลเอก ยุทธศักดิ์ ศศิประภา
เป็นประธานคณะกรรมการ ตั้งอยู่ที่ 226 ถนนศรีอยุธยา เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร การกีฬาแห่ง
ประเทศไทย มี นายสันติภาพ เตชะวณิช เป็นผู้ว่าการการกีฬาแห่งประเทศไทย ตั้งอยู่ที่ เลขที่
2088 ถนนรามคำแหง หัวหมาก กรุงเทพมหานคร สมาคมแบดมินตันแห่งประเทศไทย ตั้งอยู่ที่
สวนลุมพินี ถนนวิทญู – สารสิน กรุงเทพมหานคร ส่วนชมรมผู้ฝึกสอนแบดมินตัน มีสำนักงาน
(ชั่วคราว) อยู่ที่ 187/40 ซอยชุมทรัพย์ 5 ถนนบางขุนนนท์ แขวงบางขุนนนท์ เขตบางกอกน้อย
กรุงเทพมหานคร

2.7 ด้านกฎหมายกีฬา

ไม่มีกฎหมายกีฬาแบดมินตันโดยตรง แต่มีกฎหมายที่เกี่ยวข้องคือ พระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย ข้อบังคับการกีฬาแห่งประเทศไทย มีจำนวน 18 ฉบับ มีที่เกี่ยวข้องกับกีฬาแบดมินตันจำนวนเก้าฉบับ ข้อบังคับของสมาคมแบดมินตันแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ จำนวนหนึ่งฉบับ กฎกระทรวงออกตามพระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย จำนวนสามฉบับ

2.8 ด้านการจัดการแข่งขัน

กีฬาแบดมินตันมีการจัดการแข่งขันรายการภายในประเทศตลอดปี ซึ่งมีทั้งที่จัดการแข่งขันโดยสมาคมแบดมินตันแห่งประเทศไทยฯ และจัดโดยองค์กรทั้งภาครัฐและเอกชน รวมทั้งสิ้น 25 รายการ ส่วนรายการการแข่งขันในต่างประเทศมีทั้งสิ้น 19 รายการ รวมทุกรายการการแข่งขันทั้งสิ้น 48 รายการ

2.9 ด้านสื่อการเผยแพร่และการประชาสัมพันธ์

กีฬาแบดมินตันมีสื่อที่ทำการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์คือ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ และสื่อทางอินเทอร์เน็ต สำหรับทางโทรทัศน์จะเป็นการถ่ายทอดสดการแข่งขันและรายการข่าวกีฬา ทางหนังสือพิมพ์จะเสนอข่าวเกี่ยวกับผลการแข่งขันในรายการการแข่งขันต่าง ๆ และมีหนึ่งฉบับคือสยามกีฬา ที่จะเสนอข่าวความเคลื่อนไหวของวงการแบดมินตันอยู่อย่างสม่ำเสมอ คือประมาณ 2 ครั้งต่อสัปดาห์ สื่อเผยแพร่ทางอินเทอร์เน็ต มีที่เกี่ยวข้องกับกีฬาแบดมินตันของต่างประเทศมีจำนวน 28 เว็บไซต์ ส่วนในประเทศไทย มีด้วยกันทั้งสิ้นแปดเว็บไซต์ มีนิตยสารเกี่ยวกับกีฬาแบดมินตันหนึ่งฉบับ สำหรับการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์การแข่งขัน ในปี พ.ศ. 2545 พบว่ามีการถ่ายทอดการแข่งขันแบดมินตัน จำนวนทั้งสิ้นหกรายการ

2.10 ด้านสวัสดิการแก่นักกีฬา

นักกีฬาแบดมินตันจะได้รับสวัสดิการจากการกีฬาแห่งประเทศไทย โดยผ่านทางกองทุนสวัสดิการนักกีฬา การกีฬาแห่งประเทศไทย ในกรณีที่บาดเจ็บ ทุพพลภาพ หรือเสียชีวิตจากการแข่งขัน ได้รับเงินสนับสนุนเบี้ยเลี้ยงจากบริษัทปูนซีเมนต์ไทยจำกัดมหาชน ได้รับอุปกรณ์การแข่งขันจาก บริษัท Yonex บริษัท Yimnex และบริษัท Gosen และทางสมาคมแบดมินตันแห่งประเทศไทยฯ ได้จัดที่พักสำหรับนักกีฬาในช่วงการเก็บตัวนักกีฬา เพื่อเตรียมนักกีฬาในการแข่งขันในรายการต่าง ๆ

อภิปรายผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์และสรุปผลการวิจัยเรื่อง “การศึกษาสภาพตัวบ่งชี้ในการพัฒนา กีฬาแบดมินตันไปสู่การเป็นกีฬาเพื่อการอาชีพ” ผู้วิจัยขออภิปรายผลการวิจัยในประเด็นที่สำคัญ ดังนี้

1. **ด้านความสามารถของนักกีฬา** พบว่านักกีฬาแบดมินตันของไทยได้รับการจัดอันดับอยู่ในอันดับโลก รวมทั้งสิ้น 34 คน จาก 32 ประเภทรายการ และสามารถสร้างผลงานได้ในอันดับโลก เช่นเดียวกับในระดับโอลิมปิกเกมส์ เอเชียนเกมส์ และซีเกมส์ที่นักกีฬาแบดมินตันทีมชาติไทยได้สร้างผลงานในการแข่งขันมาโดยตลอด โดยจะเป็นรองเฉพาะประเทศ อินโดนีเซีย เกาหลีใต้ จีน เท่านั้น ซึ่งฉัตรเฉลิม ธรรมจรรย์ เลขานุการสมาคมแบดมินตันแห่งประเทศไทยฯ (บทสัมภาษณ์, 2546) กล่าวว่า “สาเหตุที่นักกีฬาแบดมินตันของไทยไม่สามารถที่จะเอาชนะนักกีฬาจากประเทศเหล่านี้ได้นั้น เป็นผลเนื่องมาจากนักกีฬาของไทยไม่มีสัญชาติญาณในการเอาชนะ ถึงแม้ในการแข่งขันนักกีฬาแบดมินตันของไทยเรามีความสามารถที่พอจะสู้กับนักกีฬาจากประเทศเหล่านี้ได้อย่างใกล้เคียง แต่เมื่อถึงคะแนนที่มีความกดดัน เช่นในการตีวส์ (Deuce) นักกีฬาแบดมินตันไทยจะไม่สามารถเอาชนะความกดดัน ทำให้ความเด็ดขาดในการทำคะแนนไม่เทียบเท่ากับนักกีฬาจากชาติดังกล่าว” ซึ่ง เจริญ วรรณะสิน นายกสมาคมแบดมินตันแห่งประเทศไทยฯ (บทสัมภาษณ์, 2546) กล่าวว่า ทางสมาคมแบดมินตันแห่งประเทศไทยฯ ได้ให้ความสำคัญกับการใช้จิตวิทยาการกีฬากับนักกีฬาแบดมินตันมาตลอด โดยเฉพาะอย่างยิ่งการทำให้นักกีฬารู้สึกว่า “การฝึกซ้อมคือการเอาชนะใจตัวเอง การแข่งขันคือการทดสอบ” ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่า ถึงแม้ว่านักกีฬาแบดมินตันของไทยจะขาดความเด็ดขาดและขาดสัญชาติญาณในการเอาชนะ แต่หากสามารถนำเอาหลักจิตวิทยาการกีฬามาใช้กับนักกีฬา เสริมสร้างให้นักกีฬามีสมาธิและมีสภาพจิตใจกระตือรือร้นในการเอาชนะ และนำเอาหลักน่าจะมีส่วนช่วยให้นักกีฬาของไทยประสบความสำเร็จในการแข่งขันในระดับโลกและระดับนานาชาติเพิ่มมากขึ้นกว่าที่เป็นอยู่ ซึ่ง ศิลปชัย สุวรรณธาดา (2532) ได้กล่าวว่า นักกีฬาจะต้องมีการเตรียมความพร้อมในด้านต่าง ๆ เช่น สมรรถภาพทางกาย การฝึกฝนเทคนิคทักษะ เพื่อให้เกิดความเชี่ยวชาญในการใช้เทคนิค และทักษะที่ดีกว่า แต่อย่างไรก็ตามการเตรียมสภาพความพร้อมทางจิตใจ ก็เป็นปัจจัยที่สาม ซึ่งต้องใช้วิทยาการการเรียนรู้ทางศาสตร์ที่เรียกว่า จิตวิทยาการกีฬา เพื่อให้ นักกีฬา มีความสมบูรณ์ของร่างกาย มีความพร้อมเชิงเทคนิคทักษะ ยุทธวิธีการกีฬา มีจิตใจพร้อมที่จะต่อสู้แข่งขัน สอดคล้องกับที่ นภาพร ทศนัยนา (2542) กล่าวว่า นักกีฬาทุกคนต้องเผชิญกับภาวะอารมณ์เกือบทุกรูปแบบ บางครั้งตื่นเต้น บางครั้งเศร้า บางครั้งเครียด นักกีฬาจะต้องรู้จักวิธีควบคุมลดระดับความเข้มของอารมณ์

เหล่านั้นให้อยู่ในระดับพอเหมาะ ซึ่งถ้าสามารถควบคุมได้ย่อมจะเกิดประโยชน์ต่อตัวนักกีฬาเอง เพราะระดับอารมณ์ที่เหมาะสมนั้นจะช่วยเสริมให้ร่างกายทำงานได้ดีตามทฤษฎีโค้งยูคว่ำ (Invert U hypothesis)

2. ด้านความนิยม จากการวิจัยพบว่าในการแข่งขันกีฬาแบดมินตันในประเทศไทย มีผู้ที่เข้าชมการแข่งขันพอสมควร โดยเฉพาะในรายการการแข่งขันที่จัดขึ้นในเขตกรุงเทพฯ และบริเวณที่มีผู้เข้าชมมากเป็นพิเศษ หากแต่ไม่มีการเก็บค่าเข้าชมแต่อย่างใด เพื่อเป็นการลดขั้นตอนในการจัดการเกี่ยวกับการเก็บค่าเข้าชม อีกทั้งนิสัยคนไทยไม่ชอบที่จะต้องเสียค่าใช้จ่าย ทำให้เป็นการยากที่จะเก็บค่าเข้าชม (เจริญ วรรณะสิน. บทสัมภาษณ์, 2546) สอดคล้องกับที่ ปรีชา กลิ่นรัตน์ (2536) กล่าวว่า คนไทยยังไม่นิยมดูกีฬาเท่าที่ควร และไม่นิยมเสียค่าเข้าชม หากมีโอกาสก็จะหาโอกาสเข้าชมโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย สำหรับความนิยมของผู้ดูกีฬาแบดมินตันจากทุก ๆ สื่อ คาดว่ามีผู้ที่นิยมดูกีฬาแบดมินตันไม่ต่ำกว่า 2,354,600 คน ส่วนด้านความนิยมของผู้เล่นพบว่ายังเป็นรองกีฬาอื่น ๆ อีกหลายชนิด เช่น ฟุตบอล วอลเลย์บอล บาสเกตบอล โดยมีผู้นิยมเล่นและสมัครเป็นสมาชิกในสโมสรต่าง ๆ ประมาณ 5,100 คน และเมื่อประมาณจำนวนผู้นิยมเล่นกีฬาแบดมินตันจากปัจจัยอื่น ๆ แล้ว คาดว่ามีไม่ต่ำกว่า 1,500,000 คน และเป็นจำนวนที่ไม่มากเมื่อเทียบกับกีฬาอื่น ๆ เช่น กีฬาฟุตบอล หรือ วอลเลย์บอล ซึ่งพิพัฒน์ หวังอนุภาพ ประธานชมรมแบดมินตันพิษณุโลก (บทสัมภาษณ์, 2546) ได้แสดงทรรศนะว่า “กีฬาแบดมินตันเป็นกีฬาที่เล่นง่าย และสามารถเล่นได้ทุกคน แต่ส่วนใหญ่จะเป็นผู้ที่เล่นเพื่อความสนุกสนานเสียมากกว่า ส่วนคนที่เล่นเพื่อหวังเป็นนักกีฬานั้น พบว่ายังมีจำนวนไม่มากนัก เพราะจะต้องฝึกนักกีฬาดังแต่เด็ก แล้วพ่อแม่ส่วนใหญ่กลัวลูกจะเสียการเรียน ส่วนคนดูส่วนใหญ่เป็นคนรู้จักกัน และมาดูเพราะไม่มีการเก็บค่าเข้าชม” ผู้วิจัยมีความเห็นว่า หากเพิ่มการประชาสัมพันธ์ และมีการสร้างกระแสความนิยมโดยการสร้างบุคลากรที่เป็นตัวอย่างในกีฬาแบดมินตัน น่าจะมีส่วนช่วยให้ความนิยมของทั้งผู้ดูและผู้เล่นในกีฬาแบดมินตันเพิ่มขึ้น เช่นเดียวกับกีฬาเทนนิส ที่เมื่อมีนักกีฬาของไทยสามารถสร้างผลงานได้ดีในระดับนานาชาติและมีการประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง ทำให้กีฬาเทนนิสได้รับความนิยมจากประชาชนไทยเพิ่มขึ้นมาก ซึ่งความเป็นจริงแล้วนักกีฬาแบดมินตันไทยที่มีความสามารถสูงและได้รับการจัดอันดับอยู่ในอันดับต้น ๆ ของนักกีฬาแบดมินตันระดับโลก ยกตัวอย่างเช่น สุจิตรา เอกมงคลไพศาล นักกีฬาแบดมินตันทีมชาติไทย ได้รับความนิยมมากซึ่งเป็นเพราะมีความสามารถสูง และมีบุคลิกภาพที่ดี แม้จะไม่ใช่ผู้ที่เล่นกีฬาแบดมินตันก็มีความชื่นชอบและมีการตั้งกลุ่มผู้ชื่นชอบ (Fan Club) ขึ้นมา ซึ่งหากมีการดำเนินการตามที่กล่าวมาข้างต้น กีฬาแบดมินตันไทยก็น่าจะได้รับความนิยมเพิ่มมากขึ้น ซึ่งเจ้าพระยา ท่าพระจันทร์ (คม ชัด ลึก, 2546) คอลัมน์นี้สตีชื่อดังได้ให้ความเห็นว่า “ในวิถีของวงการชาวสาร ถ้าอยากจะทำให้กีฬาชนิด

ไหนดังเป็นที่สนใจของประชาชนขึ้นมา ให้สร้างดาราดัง (superstar) ขึ้นมาสักคนหนึ่ง แล้วให้โหมโปรโมทข่าวทุก ๆ วัน ชั่วชีวิตเดียวรับรองดังระเบิด แต่ที่สำคัญ superstar คนนั้นต้องขายได้ มีจุดเด่น เช่นมีหน้าตาดี เป็นต้น”

3. ในด้านองค์กรกีฬา จากการวิจัยพบว่า กีฬาแบดมินตันของไทยมีหน่วยงานที่มีความเกี่ยวข้องและให้การสนับสนุนโดยรวมทั้งสิ้น 10 หน่วยงาน คือ สหพันธ์แบดมินตันนานาชาติ สหพันธ์แบดมินตันแห่งประเทศไทย คณะกรรมการโอลิมปิกแห่งประเทศไทยฯ การกีฬาแห่งประเทศไทย สมาคมแบดมินตันแห่งประเทศไทยฯ ชมรมผู้ฝึกสอนกีฬาแบดมินตันแห่งประเทศไทย คณะกรรมการกีฬาจังหวัด สมาคมกีฬาจังหวัด ฝ่ายแบดมินตันของจังหวัด และสโมสรสมาชิกสังกัดสมาคมแบดมินตันแห่งประเทศไทยฯ ซึ่งมีจำนวนทั้งสิ้น 106 สโมสร มีศูนย์ฝึกแบดมินตันเยาวชนสังกัดสมาคมแบดมินตันแห่งประเทศไทยฯ จำนวน 6 ศูนย์ และมีการผลิตผู้ฝึกสอน และผู้ตัดสินทุก ๆ ปี โดยอยู่ในความควบคุมของสมาคมแบดมินตันแห่งประเทศไทยฯ ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่าการจะพัฒนากีฬาแบดมินตัน จะต้องมืองค์กรกีฬาที่เป็นเครือข่ายในระดับรากหญ้าตั้งแต่ระดับหมู่บ้าน ซึ่งจำเป็นต้องให้การสนับสนุนอย่างจริงจัง รวมทั้งต้องมีการควบคุมดูแลมาตรฐานขององค์กรเหล่านั้น โดยเฉพาะในองค์กรที่เกี่ยวข้องกับการผลิตบุคลากรของกีฬาแบดมินตัน ซึ่งวิสุทธิ ทิพย์พงษ์ ได้ศึกษาเกี่ยวกับ การศึกษาสภาพและปัญหาการพัฒนากีฬามวยไทยเพื่อการอาชีพ (2544) ได้ให้ทรรศนะว่า การจะพัฒนากีฬาให้มีความเป็นมาตรฐานจะต้องอาศัยสถาบันที่เป็นแหล่งให้ความรู้ อย่างแท้จริงสามารถพัฒนาบุคลากรให้ได้รับประโยชน์ และนำความรู้ไปใช้ในสังคมก่อให้เกิดความก้าวหน้า ส่วน วีระ มนัสวานิช (2534) ได้กล่าวว่า การพัฒนาองค์กรทางกีฬา ควรจัดให้มีองค์กรในการรับผิดชอบส่งเสริมสนับสนุนให้ความร่วมมือในการสอน ติดต่อประสานงาน จัดการแข่งขัน กำหนดนโยบาย จัดระบบ วางแผนงานทำโปรแกรมการแข่งขัน จัดงบประมาณ เพื่อจะได้วางแผนในการเตรียมนักกีฬาได้อย่างมีประสิทธิภาพ สำหรับสถานกีฬาแบดมินตันที่ได้ขึ้นทะเบียนกับสมาคมแบดมินตันแห่งประเทศไทยฯ ซึ่งไม่ทราบจำนวนแน่ชัด ผู้วิจัยมีความเห็นว่า หากมีการขึ้นทะเบียนสังกัดกับสมาคมแบดมินตันแห่งประเทศไทยฯ ก็จะมีผลต่อการผลิตนักกีฬาแบดมินตันให้กับวงการแบดมินตันของไทยเพิ่มมากขึ้น ทั้งยังมีความเป็นระบบระเบียบเพิ่มมากขึ้นอีกด้วย

4. ในด้านบุคลากร ผลการวิจัยพบว่า เฉพาะนักกีฬาแบดมินตันทีมชาติไทย และบุคลากรด้านอื่น ๆ จึงจะมีการขึ้นทะเบียนกับสมาคมแบดมินตันแห่งประเทศไทยฯ ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่า ในส่วนของนักกีฬาแบดมินตัน ควรที่จะมีการขึ้นทะเบียนกับสมาคมแบดมินตันแห่งประเทศไทยฯ เพื่อความเป็นระเบียบ และทำให้สามารถติดตามข้อมูลของนักกีฬาได้ ส่วนบุคลากรด้านอื่น ๆ พบว่ามีจำนวนมากพอสมควรเมื่อเทียบกับกีฬาอื่น ๆ (การกีฬาแห่งประเทศไทย, 2543) และเมื่อเทียบสัดส่วนของบุคลากรแต่ละประเภท พบว่ามีจำนวนที่เหมาะสมกัน เช่น

จำนวนนักกีฬาแบดมินตัน และผู้ฝึกสอน มีอัตราอยู่ที่ 4 : 1 เป็นต้น อย่างไรก็ตามพบว่าบุคลากรที่มีศักยภาพอยู่ในระดับสูงยังมีน้อย เช่น ผู้ฝึกสอนแบดมินตันอาชีพ พบว่ามีเพียงหนึ่งคน และมีผู้ฝึกสอนระดับก้าวหน้าเพียง 21 คน หรือผู้ตัดสินในระดับนานาชาติ พบว่ามีเพียง 14 คน และมีผู้ตัดสินในระดับหนึ่งเพียง 13 คนเท่านั้น จึงควรที่จะมีการพัฒนาศักยภาพและมาตรฐานของบุคลากรในด้านต่าง ๆ อยู่เสมอ ซึ่ง เจริญ วรรณะสิน (บทสัมภาษณ์, 2546) ได้กล่าวไว้ว่า อุปสรรคที่สำคัญในการพัฒนาบุคลากรของกีฬาแบดมินตัน เช่น ผู้ตัดสิน ผู้ฝึกสอน ให้เป็นที่ยอมรับในนานาประเทศ ก็คือเรื่องภาษา ซึ่งในจุดนี้ ทางสมาคมแบดมินตันแห่งประเทศไทย ได้ทำการส่งเสริมด้วยการอบรมมาโดยตลอด ส่วน วีระ มนัสวานิช (2534) ได้แสดงทรรศนะว่า ที่ผ่านมาวงการกีฬาของไทยยังไม่เคยมีผู้ฝึกกีฬา (ผู้ฝึกสอนอาชีพ) หรือผู้ตัดสินอย่างแท้จริง ที่มีอยู่แล้วก็ขาดมาตรฐาน ไม่รัก ไม่จริงจัง ขาดความรับผิดชอบ ทำตามหน้าที่เท่านั้น ทำให้กีฬาไม่พัฒนาเท่าที่ควร จึงควรที่จะพิจารณาหาแนวทางในการดำเนินการแก้ไขอย่างเร่งด่วน เช่น จัดอบรมระยะสั้น หรือส่งไปอบรมในต่างประเทศ

5. ในด้านรายได้ จากการศึกษาวิจัยพบว่า นอกจากนักกีฬาแบดมินตันทีมชาติไทยแล้ว นักกีฬาแบดมินตันโดยทั่วไปไม่มีรายได้ ส่วนบุคลากรด้านอื่น ๆ มีรายได้ที่ไม่เพียงพอ ทำให้ไม่สามารถยึดเป็นอาชีพใช้เลี้ยงตัวเองได้ ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่า ควรจะมีการเพิ่มรายได้สำหรับบุคลากรของกีฬาแบดมินตัน เพื่อให้สามารถเลี้ยงชีพให้อยู่รอดได้ ดังเช่นการแข่งขันกีฬาในระดับโลกหลาย ๆ ชนิดปฏิบัติ ซึ่ง ชุมพล ลีลาเธียร กรรมการบริหารสมาคมแบดมินตันและนายกสโมสรแบดมินตันภาคภัทร (บทสัมภาษณ์, 2546) ได้ให้ความเห็นว่า “รายได้ของบุคลากรในวงการกีฬาแบดมินตันนั้นยังอยู่ในระดับที่ไม่มากนัก จึงไม่สามารถนำมายึดเป็นอาชีพประจำได้ บุคลากรในวงการแบดมินตันส่วนใหญ่จึงมีอาชีพประจำของตนเอง หน้าที่ทางกีฬาแบดมินตันก็จะเป็นเพียงอาชีพเสริมเท่านั้น ยกเว้นที่โรงเรียนแบดมินตันภาคภัทร ที่บุคลากรจะยึดอาชีพทางกีฬาแบดมินตันเป็นอาชีพหลัก” ส่วนในด้านรายได้ของสมาคมแบดมินตันแห่งประเทศไทย นั้น พบว่ายังไม่เพียงพอต่อการดำเนินงาน ซึ่ง เจริญ วรรณะสิน (บทสัมภาษณ์, 2546) กล่าวว่า สมาคมแบดมินตันแห่งประเทศไทย นั้น ได้รับงบประมาณจากภาครัฐในการเตรียมนักกีฬาสำหรับทำการแข่งขัน และดำเนินกิจการต่าง ๆ ของสมาคม เป็นจำนวนที่น้อยและไม่พอเพียง ดังเช่นงบประมาณในการเตรียมทีมกีฬาทุกชนิดที่ได้รับจากภาครัฐ รวมทั้งสิ้น 52 ล้านบาท เมื่อเทียบกับสมาคมแบดมินตันของประเทศมาเลเซียที่ได้รับงบประมาณในการเตรียมทีม และดำเนินกิจการของสมาคม ปีหนึ่ง ๆ ประมาณ 45 – 50 ล้านบาท นับว่าเป็นจำนวนที่ต่างกันอย่างเห็นได้ชัด ในส่วนนี้ผู้วิจัยมีความเห็นว่า ควรที่จะมีการขอของบประมาณเพิ่มเติมไปยังหน่วยงานที่สามารถจัดสรรงบประมาณให้ได้ เพราะการเงินและการธุรกิจ เป็นสิ่งที่สำคัญที่สุดในการบริหารงานเกี่ยวกับการกีฬา (Pamela, 1983)

โดยทางสมาคมแบดมินตันแห่งประเทศไทยฯ จะต้องให้ข้อมูลตามความเป็นจริง และมีความเหมาะสมกับงบประมาณที่ขอไป อย่างไรก็ตาม ส่วนใหญ่ของงบประมาณที่ขอไปกับหน่วยงานของรัฐ จะถูกตัดไปเป็นจำนวนมาก จึงต้องของบประมาณเผื่อไว้สำหรับถูกตัด สอดคล้องกับ แม่จำเริญ (เนชั่น สดสปดาห์, 2545) ได้แสดงทรรศนะไว้ว่า “การทำงานของทั้งผู้ให้และผู้รับของวงการกีฬาไทย นับได้ว่าสะท้อนความเป็นคนไทยได้อย่างดี โดยผู้ให้มักจะชี้เหนียว และไม่มีข้อเท็จจริงมารองรับ ส่วนผู้รับก็อยากได้มาก เรียกว่า แม้มีนักกีฬาเพียงน้อยนิด เพียงหยิบมือ ไม่มีความหวังมากนัก แต่ก็ขอของเผื่อโดนตัดไว้มากมาย โดยหน่วยงานของรัฐ โดยเฉพาะรัฐมนตรีที่กุมบังเหียนกีฬาของชาติ ควรที่จะถ่วงแท้ในเรื่องของกีฬาให้มากกว่าที่เป็นอยู่ และที่สำคัญ ต้องลงไปตรวจสอบให้ละเอียดยิบว่า เงินแต่ละบาทแต่ละสตางค์ ได้ถูกนำไปใช้ให้เกิดผลประโยชน์อะไรขึ้นมาบ้าง” ทั้งนี้ผู้วิจัยเห็นว่างบประมาณที่ได้รับเป็นส่วนสำคัญในการพัฒนากีฬาแบดมินตันให้มีความเจริญก้าวหน้าเป็นอย่างมาก จึงควรที่จะให้เอกชนเข้ามาร่วมสนับสนุน สอดคล้องกับที่ ชินกานต์ โฆวินทะ กรรมการสมาคมแบดมินตันแห่งประเทศไทยฯ (บทสัมภาษณ์, 2546) ได้ให้ความเห็นว่า การจะสนับสนุนการกีฬาให้ได้ดี และประสบผลสำเร็จนั้น จะต้องอาศัยงบประมาณจากทางภาครัฐ และภาคเอกชน เพราะลำพังสมาคมหรือสโมสร ไม่มีศักยภาพเพียงพอที่ผลักดันให้กีฬานั้น ๆ เจริญก้าวหน้าได้เพียงลำพัง โดยอาจจะมีอีกวิธีหนึ่งคือ การหาผู้สนับสนุนที่มีศักยภาพในด้านเงินทุน และมีความรักในการกีฬาเข้ามาสนับสนุนทางการเงิน

6. ในด้านสถานที่ จากการศึกษาพบว่า สนามแข่งขันที่มีมาตรฐานและใช้จัดการแข่งขันอยู่เสมอ ๆ ยังมีจำนวนน้อย และไม่ครอบคลุมทั่วทั้งประเทศไทย ส่วนสนามฝึกซ้อมจำนวนของสนามแบดมินตันที่มีอยู่ในสโมสรสมาชิก ยังคงมีไม่เพียงพอ และถึงแม้ว่าจะมีสถานกีฬาแบดมินตันทั่วไปที่รองรับได้ แต่ขึ้นทะเบียนกับสมาคมแบดมินตันแห่งประเทศไทยฯ ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่า หากสามารถนำสนามแบดมินตันทุกสนามเข้ามาอยู่ในสังกัดสมาคมแบดมินตันแห่งประเทศไทยฯ ได้ นั้น น่าจะเป็นประโยชน์ในด้านการรองรับความต้องการของผู้นิยมเล่นและฝึกกีฬาแบดมินตันได้มากขึ้น เพราะเมื่อได้รับการรับรองจากสมาคมแบดมินตันแห่งประเทศไทยฯ สนามแบดมินตันเหล่านี้ก็จะได้รับความเชื่อถือจากผู้ฝึกและผู้เล่น อย่างไรก็ตาม สมาคมแบดมินตันแห่งประเทศไทยฯ จะต้องมีการตรวจสอบมาตรฐานของสนามให้ได้มาตรฐาน และมีการประสัมพันธ์เกี่ยวกับสถานที่ในการฝึกกีฬาแบดมินตันให้เป็นที่รู้จักให้มากกว่าที่เป็นอยู่ สอดคล้องกับ ชูพงศ์ กำลังงามผู้จัดการทีมแบดมินตันนิเวศ (บทสัมภาษณ์, 2546) ให้ความเห็นว่า “สนามแบดมินตันทั่วประเทศไทยนับว่ามีจำนวนมาก แต่ที่ขึ้นทะเบียนกับสมาคมแบดมินตันแห่งประเทศไทยฯ กลับมีจำนวนไม่มาก เป็นที่น่าเสียดายที่สนามแบดมินตันที่เหลือไม่มีส่วนร่วมในการสนับสนุนและพัฒนากีฬาแบดมินตันของประเทศ หรือถ้ามีก็เป็นปริมาณที่น้อยเกินไป หาก

สามารถนำมาขึ้นทะเบียนสังกัดกับสมาคมแบดมินตันแห่งประเทศไทยฯ เป็นที่น่าเชื่อว่า กีฬาแบดมินตันจะพัฒนาและเป็นที่รู้จักเพิ่มมากขึ้นอย่างแน่นอน อย่างน้อยในแง่ของจำนวนของนักกีฬาและความแพร่หลายของกีฬา” ส่วนในด้านสถานกีฬาที่ใช้แข่งขัน ผู้วิจัยมีความเห็นว่าสมควรที่จะมีการสร้างเพิ่มให้ครอบคลุมทั่วทั้งประเทศและในทุก ๆ จังหวัด เพื่อเป็นการเผยแพร่กีฬาแบดมินตันในอีกทางหนึ่ง อีกทั้งการที่มีการสร้างสถานกีฬาแบดมินตันก็จะเป็นการเพิ่มอัตราการจ้างงานของบุคลากรทางกีฬาแบดมินตันอีกทางหนึ่งด้วย สอดคล้องกับที่ Mauricio (1999) กล่าวว่า จากการวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางเศรษฐศาสตร์ พบว่าการสร้างสถานกีฬาในเมือง จะมีผลดีต่ออัตราการจ้างงานของบุคลากรกีฬาในเมืองนั้น ๆ ทั้งนี้ในการสร้างสถานกีฬาแบดมินตันนี้ จะต้องคำนึงถึงปัจจัยในการสร้างสถานกีฬา คือ การคมนาคม สถานที่จอดรถ สิ่งแวดล้อมของสถานที่ตั้ง สภาพทางภูมิศาสตร์ของสถานที่ตั้ง (Mullin, 1983)

7. ในด้านกฎหมายกีฬา จากการศึกษาค้นคว้าพบว่า ยังไม่มีกฎหมายที่ใดที่ใช้บังคับในกีฬาแบดมินตันโดยตรง มีเพียงพระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย ข้อบังคับของการกีฬาแห่งประเทศไทย ที่มีผลใช้กับสมาคมกีฬาสมัครเล่น ซึ่งรวมถึงสมาคมแบดมินตันแห่งประเทศไทยฯ ด้วย ส่วนที่เกี่ยวข้องกับกีฬาแบดมินตันโดยตรง มีเพียงข้อบังคับของสมาคมแบดมินตันแห่งประเทศไทยฯ ที่นำมาใช้ควบคุมสโมสรสมาชิกอีกทอดหนึ่งเท่านั้น ยังไม่มีพระราชบัญญัติของกีฬาแบดมินตันหรือกฎหมายของกีฬาแบดมินตันโดยเฉพาะ ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่า จำเป็นที่จะต้องมีการกำหนดพระราชบัญญัติและกฎหมายขึ้นมาเพื่อควบคุมกีฬาแบดมินตัน ซึ่งเมื่อมีกฎหมายมาควบคุมและรองรับ จะทำให้กีฬาแบดมินตันมีความเป็นระเบียบแบบแผน และมีความเป็นสากลเพิ่มมากขึ้น สอดคล้องกับ อิทธิรักษ์ วิจิตรกุล ประธานชมรมแบดมินตัน ZAP (บทสัมภาษณ์ , 2546) ได้ให้ความเห็นว่า กีฬาทุกชนิดสมควรที่จะมีกฎหมายมารองรับ เพื่อที่จะสร้างระเบียบให้แก่ นักกีฬา บุคลากร และองค์กรของกีฬานั้น ๆ ได้มีความเป็นสากล ซึ่งเป็นแนวทางหนึ่งในการพัฒนาวงการกีฬาของประเทศไทย

8. ด้านการจัดการแข่งขัน จากการศึกษาค้นคว้าพบว่า การแข่งขันแบดมินตันรายการภายในประเทศ ที่ได้รับการรับรองจากสมาคมแบดมินตันแห่งประเทศไทยฯ มีจำนวนทั้งสิ้น 25 รายการ และมีรายการการแข่งขันระดับนานาชาติอีก 23 รายการ ทำให้นักกีฬาแบดมินตันของไทยมีการแข่งขันอยู่ตลอดทั้งปี มีการพัฒนาฝีมือและสร้างความคุ้นเคยกับการแข่งขันอยู่เสมอ ซึ่งเป็นประโยชน์มากสำหรับนักกีฬา ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่า ควรจัดให้มีการแข่งขันตามจังหวัดต่าง ๆ ที่มีสนามแบดมินตันที่ได้มาตรฐาน และมีการคัดเลือกให้นักกีฬาตัวแทนจากทุกภูมิภาคมาเข้าร่วมการแข่งขันในรายการชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย เพื่อให้ในการแข่งขันมีนักกีฬาที่มีความหลากหลาย เป็นการพัฒนานักกีฬาจากต่างจังหวัด และเพื่อที่จะสร้างกระแสความนิยมกีฬา

แบดมินตันทั่วทั้งประเทศ อีกทั้งการให้มีตัวแทนที่มีฝีมือดีจากภูมิภาคต่าง ๆ จะทำให้มีผู้ให้ความสนใจจากต่างจังหวัดเพิ่มมากขึ้น รวมทั้งสามารถพัฒนานักกีฬาจากทุกภูมิภาคของประเทศได้ด้วย มาตรฐานความสามารถของนักกีฬาแบดมินตันไทยก็น่าจะสูงขึ้น ดังที่ ชิต อินทรกล้า ผู้จัดการทีมรวมชมรมแบดมินตันสัมพันธ์ (บทสัมพันธ์, 2546) กล่าวว่า “หากต้องการให้กีฬาแบดมินตันพัฒนา จะต้องพัฒนาทั้งประเทศ ทางหนึ่งคือการจัดการแข่งขัน ที่จะต้องจัดให้แพร่หลายทั้งประเทศ ไม่ใช่ให้กระจุกอยู่ตามจังหวัดใหญ่ ๆ หรือในกรุงเทพมหานครเท่านั้น” อย่างไรก็ตาม การจัดการแข่งขันกีฬาแบดมินตันในแต่ละครั้งต้องใช้งบประมาณจำนวนมาก ทำให้การจะจัดการแข่งขันให้ครบทุกจังหวัดเป็นไปได้ยาก (เจริญ วรรณนะสิน, 2546) ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่า ในด้านการจัดการแข่งขันนี้ สมควรให้มีภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการแข่งขันให้มากขึ้น

9. ด้านสื่อเผยแพร่และการประชาสัมพันธ์ จากการศึกษาพบว่า มีสื่อที่เผยแพร่เกี่ยวกับกีฬาแบดมินตัน ทั้งทางอินเทอร์เน็ต หนังสือพิมพ์ นิตยสาร รวมถึงโทรทัศน์ ในรูปแบบของรายการข่าว และการถ่ายทอดการแข่งขัน ซึ่งสามารถเข้าถึงคนในทุก ๆ พื้นที่แต่ยังมีจำนวนน้อย ทั้งนี้เป็นเพราะการเผยแพร่กีฬาในเมืองไทย เป็นไปในรูปแบบที่สมาคมกีฬาหรือผู้จัดต้องเสียค่าใช้จ่ายในการเผยแพร่การแข่งขันให้กับสื่อประชาสัมพันธ์ ตรงกันข้ามกับในต่างประเทศที่สื่อต้องเป็นฝ่ายมาขอซื้อลิขสิทธิ์ในการเผยแพร่การแข่งขัน (เจริญ วรรณนะสิน, 2546) ทำให้การเผยแพร่การแข่งขันกีฬาในแต่ละครั้ง สมาคมกีฬาหรือผู้จัดต้องใช้งบประมาณจำนวนมาก จนบางครั้งไม่สามารถเผยแพร่การแข่งขันได้ สอดคล้องกับที่ ศักดิ์ชาย พิทักษ์วงษ์ (2540) กล่าวว่า โครงการผลิตสื่อประชาสัมพันธ์กีฬา งบประมาณที่ได้รับมาสามารถดำเนินการเลือกซื้อเวลาออกอากาศตามเป้าหมายได้ เนื่องจากงบประมาณมีจำกัด ผู้วิจัยมีความเห็นว่า ควรจะมีการประชาสัมพันธ์กีฬาแบดมินตันในทุก ๆ สื่อให้มากกว่าที่เป็นอยู่ เพื่อสร้างความนิยมของกีฬาแบดมินตันให้เพิ่มขึ้น โดยเฉพาะทางสื่อโทรทัศน์ ซึ่งเป็นสื่อที่ประชาชนให้ความสนใจติดตามมากที่สุด (นรินทร์ บุญชู, 2520) เช่นการเผยแพร่การแข่งขันในรายการการแข่งขันต่าง ๆ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ โดยอาจจะต้องให้มีผู้สนับสนุนทางงบประมาณเข้ามาเกี่ยวข้อง เพราะปัจจุบันการกีฬาส่วนใหญ่เริ่มมีเรื่องของธุรกิจเข้ามาเกี่ยวข้อง ดังที่ จันทร พิมพ์สกุล (2527) กล่าวว่า “ปัจจุบันการเสนอข่าวกีฬาที่มีอิทธิพลทางธุรกิจเข้ามาเกี่ยวข้อง เป็นการทำธุรกิจทางกีฬามากกว่าการเสนอข่าวกีฬาหรือเกมกีฬาที่นิยม ธุรกิจที่เข้ามาเกี่ยวข้องในสถาบันสื่อมวลชนนี้ มองได้ในลักษณะของธุรกิจที่เข้ามาสนับสนุนในด้านการเงิน เพื่อให้สื่อมวลชนสามารถผลิตรายการเผยแพร่ไปยังกลุ่มประชาชน”

10. ในด้านสวัสดิการนักกีฬา จากการศึกษาพบว่า นักกีฬาแบดมินตันทีมชาติไทยจะได้รับสวัสดิการจากการฝึกซ้อม เช่น ในกรณีที่บาดเจ็บจากการแข่งขัน โดยได้รับจากกองทุนสวัสดิการนักกีฬา การกีฬาแห่งประเทศไทย และการได้รับการสนับสนุนด้านอุปกรณ์

การฝึกซ้อมและการแข่งขัน รวมถึงที่พักในการเก็บตัวนักกีฬา ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่า ในส่วนของสวัสดิการนักกีฬา ควรที่จะมีการจัดตั้งหน่วยงานหรือกองทุนในด้านสวัสดิการ รวมทั้งจำนวนของสวัสดิการให้แก่นักกีฬาเพิ่มมากขึ้น เพราะหากไม่มีความมั่นคงในด้านสวัสดิการรองรับแล้ว ย่อมหมายความว่าผู้ที่เล่นกีฬาแบดมินตันจะไม่มีความแน่นอนมั่นคงในกีฬาที่ตนเองเล่น ก็จะเป็นการยากที่จะนำมายึดเป็นอาชีพได้ อย่างไรก็ตามจากการศึกษา พบว่า ในด้านสวัสดิการนี้ได้มีการปรับปรุงและแก้ไขมาโดยตลอด โดยคำนึงถึงผลประโยชน์ที่จะสามารถนำมาสนับสนุนและสร้างความมั่นคงให้กับนักกีฬาแบดมินตันทีมชาติไทยให้ได้มากที่สุด สอดคล้องกับที่ เจริญ วรวรรณสิน นายกสมาคมแบดมินตันแห่งประเทศไทยฯ (บทสัมภาษณ์, 2546) กล่าวว่า “ยุคนี้นักแบดมินตันทีมชาติไทย ได้รับการดูแลอย่างดี ถ้าเปรียบเทียบกับสมัยก่อน ซึ่งทุกคนจะต้องช่วยเหลือตัวเอง แม้แต่เอ็นทีขาด ยังต้องซื้อเอง สมัยนี้ทุกอย่างพร้อม ส่วนนักกีฬาที่ได้รับบาดเจ็บจากการแข่งขัน จะได้รับการดูแลอย่างดียิ่งจากแพทย์ชำนาญการที่เก่งที่สุดในประเทศไทย โดยทางสมาคมแบดมินตันแห่งประเทศไทยฯ และ การกีฬาแห่งประเทศไทย จะรับผิดชอบการรักษาทั้งหมด” แต่ในอีกด้านหนึ่งสำหรับ ธีระนันท์ เชียงทา ผู้จัดการทีมแบดมินตัน ชมรมแบดมินตันพิษณุโลก และอดีตนักกีฬาแบดมินตันทีมชาติไทย (บทสัมภาษณ์, 2546) ได้แสดงทรรศนะไว้ว่า “สวัสดิการของนักกีฬาแบดมินตันไทยเรายังไม่ดีนัก โดยเฉพาะเมื่อนักกีฬาบาดเจ็บหรือทุพพลภาพ และไม่สามารถที่จะคงสภาพในการเป็นนักกีฬาต่อไปได้ ก็จะต้องหางานทำเอง แม้ว่าจะได้รับการช่วยเหลือจากผู้รู้จัก แต่ก็เป็นส่วนน้อย หากมีองค์กรหรือหน่วยงานที่ให้ความช่วยเหลือในส่วนนี้โดยเฉพาะน่าจะเป็นผลดีต่อนักกีฬามากกว่า”

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

จากผลการวิจัยเรื่อง การศึกษาสภาพตัวบ่งชี้ในการพัฒนานักกีฬาแบดมินตันไปสู่การเป็นกีฬาเพื่อการอาชีพ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ โดยจำแนกเป็นด้าน ๆ ดังนี้

1. ด้านความสามารถของนักกีฬาและด้านบุคลากร
 - ควรนำวิทยาศาสตร์การกีฬา มาใช้ในการพัฒนานักกีฬาแบดมินตัน เพื่อเป็นการพัฒนาขีดความสามารถของนักกีฬาแบดมินตันของไทยให้มากกว่าที่เป็นอยู่
 - ควรจัดอบรมให้ความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาแก่ ผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอน และนักกีฬาแบดมินตัน
 - ควรที่จะมีการพัฒนาศักยภาพและตรวจสอบมาตรฐานของบุคลากรกีฬาแบดมินตันอยู่เสมอ เช่น การจัดการอบรมผู้ฝึกสอน เป็นต้น
2. ด้านความนิยมและด้านการประชาสัมพันธ์
 - สมควรที่จะเพิ่มปริมาณของการประชาสัมพันธ์และเผยแพร่ข่าวสาร โดยเฉพาะการเผยแพร่รายการการแข่งขันของกีฬาแบดมินตันให้เพิ่มมากขึ้น เนื่องจากปัจจุบันกีฬาแบดมินตันได้รับความสนใจจากประชาชนเพียงในระดับหนึ่งเท่านั้น ซึ่งสาเหตุหนึ่งมาจากการประชาสัมพันธ์ที่ไม่เพียงพอ
 - สมาคมแบดมินตันแห่งประเทศไทยฯ ควรมีสื่อประชาสัมพันธ์จากทางสมาคม เพื่อเป็นการเผยแพร่ความรู้ ข่าวสารในวงการแบดมินตันให้กับประชาชน โดยอาจจะจัดในรูปแบบของรายการโทรทัศน์ วารสาร เป็นต้น
 - ควรสร้างนักกีฬาแบดมินตันที่เป็นตัวอย่างขึ้นมา เพื่อสร้างกระแสความนิยมจากประชาชนทั่วไป โดยนักกีฬาผู้นั้น จะต้องมีความโดดเด่นที่เป็นที่ยอมรับ ทั้งบุคลิกภาพ ระดับความสามารถ
3. ด้านองค์กรกีฬา และสถานกีฬา
 - ควรจะพัฒนาสโมสรสมาชิก ให้เป็นโรงเรียนกีฬาแบดมินตัน ดังเช่นในต่างประเทศ เพื่อยกระดับขององค์กร
 - ควรออกมาตรการให้สนามแบดมินตันทั่ว ๆ ไป ทั้งหมด ขึ้นทะเบียนกับสมาคมแบดมินตันแห่งประเทศไทยฯ เพื่อที่จะขยายปริมาณของสถาบันใน

การผลิตนักกีฬา และเป็นการเพิ่มมาตรฐานที่ดีให้กับสนามแบดมินตันทุก ๆ สนาม

- ควรจัดให้มีสถาบันผลิตนักกีฬาแบดมินตัน ผู้ตัดสิน ผู้ฝึกสอนโดยเฉพาะทางขึ้นให้ทั่วทุกภูมิภาค โดยเฉพาะตามจังหวัดที่มีความพร้อม และสมควรเพิ่มปริมาณของสนามแข่งขันที่ได้มาตรฐานให้มากกว่าที่เป็นอยู่ พร้อมทั้งจัดการแข่งขันอย่างสม่ำเสมอเพื่อส่งเสริมเยาวชน ให้มีโอกาสที่จะพัฒนาฝีมือ
4. ด้านการจัดการแข่งขันและด้านรายได้
- ควรมีการจัดการแข่งขันคัดเลือกตัวแทนของแต่ละจังหวัด หรือแต่ละภูมิภาค และมาทำการแข่งขันในรายการใหญ่ เพื่อให้มีนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันจากทุก ๆ ภูมิภาค เป็นการสร้างความหลากหลายของตัวนักกีฬา และเป็นการกระตุ้นให้ประชาชนในจังหวัดหรือภูมิกษาค้นั้น ๆ ได้เกิดความรู้สึกสนใจ และรักในกีฬาแบดมินตันเพิ่มมากขึ้น
 - ควรให้เอกชน เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการแข่งขันและสนับสนุนกีฬาแบดมินตันให้มากขึ้น เพื่อที่จะสามารถเพิ่มค่าตอบแทนและสวัสดิการให้แก่ นักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันและบุคลากรที่ทำหน้าที่ในรายการการแข่งขัน
5. ด้านกฎหมายกีฬา
- ควรมีการกำหนดพระราชบัญญัติกีฬาแบดมินตันขึ้น เพื่อเป็นการควบคุมองค์กร บุคลากรในวงการกีฬาแบดมินตันให้มีความเป็นระเบียบ แบบแผน
6. ด้านสวัสดิการแก่นักกีฬา
- ควรมีการจัดตั้งหน่วยงาน หรือองค์กรที่รับผิดชอบเกี่ยวกับสวัสดิการให้กับนักกีฬาที่บาดเจ็บ ทูพพลภาพ หรือแม้กระทั่งเสียชีวิต โดยเฉพาะ
 - ควรให้เอกชนเข้ามามีส่วนร่วมช่วยสนับสนุนสวัสดิการของนักกีฬาแบดมินตันให้มากขึ้น

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ศึกษาเกี่ยวกับปัญหาในการพัฒนาสภาพตัวเองขึ้นในการพัฒนากีฬาแบดมินตันไปสู่การเป็นกีฬาเพื่อการอาชีพ
2. ศึกษาสภาพและปัญหาของสภาพตัวเองขึ้นในกีฬานิดอื่น ที่การกีฬาแห่งประเทศไทยได้ทำการสรุปแล้วว่า มีความเป็นไปได้ที่จะพัฒนาไปสู่การเป็นกีฬาเพื่อการอาชีพ

3. ศึกษาแนวทางในการที่จะพัฒนาความพร้อมของกีฬาที่ไม่ได้อยู่ในแผนการพัฒนากีฬาไปสู่การเป็นกีฬาเพื่อการอาชีพ ของการกีฬาแห่งประเทศไทย ให้มีความเป็นไปได้ที่จะพัฒนาไปสู่การเป็นกีฬาเพื่อการอาชีพ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- การกีฬาแห่งประเทศไทย. การสำรวจการออกกำลังกาย เล่นกีฬาและดูกีฬาของประชากร พ.ศ. 2544. สำนักวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2546.
- การกีฬาแห่งประเทศไทย. แผนแม่บทการพัฒนาสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทยของการกีฬาแห่งประเทศไทย. สำนักวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2545.
- การกีฬาแห่งประเทศไทย. รวมกฎหมายของการกีฬาแห่งประเทศไทย. กรุงเทพมหานคร : ไทยมิตรการพิมพ์, 2537.
- การกีฬาแห่งประเทศไทย. รายงานผลการศึกษาดำเนินการพัฒนากีฬาของไทย : สภาพการพัฒนากีฬาเพื่ออาชีพ, 2542.
- การกีฬาแห่งประเทศไทย. รายงานผลการประเมินแผนพัฒนากีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 2 (พ.ศ.2540 – 2544) ระยะครึ่งแผน พ.ศ. 2540 – 2542. กรุงเทพมหานคร : เอกพิมพ์ไท, 2543.
- การกีฬาแห่งประเทศไทย. สรุปผลการดำเนินงานโครงการจัดการแข่งขันฟุตบอลอาชีพเป็นกีฬานำร่อง 5 ปี (พ.ศ.2542 – 2546) ประจำปี 2542 – 2543. สำนักงานกีฬาอาชีพ การกีฬาแห่งประเทศไทย. 2543
- การกีฬาแห่งประเทศไทย. สรุปสาระสำคัญ แผนพัฒนากีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2545 -2549). กรุงเทพมหานคร : นิเวศมิตรการพิมพ์, 2544.
- จันทร์ พิมพ์สกุล . กีฬาในสังคมไทยจากอดีตสู่ปัจจุบัน. วารสารกีฬา. หน้า 17 -22 . กรุงเทพมหานคร, 2537.
- จตุธา ดิงศภทิพย์. การศึกษาดำเนินการพัฒนากีฬาของไทย : การพัฒนากีฬาเพื่ออาชีพ. ภาควิชาพลศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2540.
- เจริญ กระบวนรัตน์. ความสำเร็จและจุดสุดยอดที่วงการกีฬาไทยยังไม่ถึง. วารสารกีฬา. 22 (เมษายน 2531) : 2 – 3.
- เจริญ วรรณะสิน. คณะกรรมการบริหารสมาคมแบดมินตันแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์. บทสัมภาษณ์ , 10 มีนาคม, 30 เมษายน 2546.
- เจ้าพระยา ท้าวพระจันทร์. กีฬาไทยทำอะไรให้ดัง.คม ชัด ลึก. (22 มีนาคม 2546), 24
- ฉัตรเฉลิม ธรรมจารย์. คณะกรรมการบริหารสมาคมแบดมินตันแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์. บทสัมภาษณ์ , 17 กุมภาพันธ์ 2546.

ชมรมผู้ฝึกสอนแบดมินตัน. 50 ปี แบดมินตันไทย. กรุงเทพมหานคร, 2541.

ชาญวิทย์ ผลชีวิน. การศึกษาสภาพปัญหาในการจัดดำเนินการของทีมฟุตบอลทีมชาติไทยตามการรับรู้ของบุคคลที่เกี่ยวข้อง. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2532.

ชิต อินทร์กล้า. ผู้จัดการทีมรวมชมรมแบดมินตันสัมพันธ์. บทสัมภาษณ์. 26 กุมภาพันธ์ 2545.

ชินกานต์ โสมวิมล. คณะกรรมการบริหารสมาคมแบดมินตันแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์. บทสัมภาษณ์, 12 มีนาคม 2546.

ชุมพล ลีลาเชียร. คณะกรรมการบริหารสมาคมแบดมินตันแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ และประธานสโมสรแบดมินตันภาคภัทร. บทสัมภาษณ์. 7 มีนาคม 2546.

ชูพงศ์ กำลังงาม. ผู้จัดการทีมแบดมินตันสโมสรแบดมินตันนิเวศ. บทสัมภาษณ์. 24 กุมภาพันธ์ 2546.

ธีระนันท์ เชียงทา. ผู้จัดการทีมแบดมินตันชมรมแบดมินตันพิษณุโลก. บทสัมภาษณ์. 1 มีนาคม 2546.

นรินทร์ บุญชู. การศึกษาความสนใจในการอ่านหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย และภาษาอังกฤษของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2520.

นพพร ศรีนรินทร์. แนวทางการพัฒนานักกีฬาสู่ความเป็นเลิศในทศวรรษหน้า (พ.ศ.2535-2545) ของโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ระดับปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาพลศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2535.

นภาพร ทศนัยนา. สมรรถภาพทางจิตของนักกีฬา. 50 ปี แบดมินตันไทย. กรุงเทพมหานคร, 2542 : 46 - 50

ประคอง กรรณสูตร. สถิติเพื่อการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช , 2528.

ประนัย จันทรประดิษฐ์. บทบาทของสมาคมกีฬาสมัครเล่นแห่งประเทศไทย (พ.ศ. 2510 - 2522). วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร, 2524.

ปรีชา กลิ่นรัตน์. การบริหารพลศึกษาและการจัดการธุรกิจกีฬา. ขอนแก่น : ห้างหุ้นส่วนจำกัด ขอนแก่นการพิมพ์, 2536.

พิพัฒน์ หวังอนุภาพ. ประธานชมรมแบดมินตัน พิษณุโลก. บทสัมภาษณ์, 1 มีนาคม 2546.

ไพวัลย์ ตัณฑาทุฒ. แบดมินตัน. กรุงเทพมหานคร : โอเดียนสโตร์, 2523.

ฟอง เกิดแก้ว. วิชาพลานามัย - พลศึกษา (พ.401 - 402). กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช , 2523.

- แม้วาเพย. งบกีฬาให้เท่าไรก็ไม่พอ. เนชั่น สุดสัปดาห์. (31 ธันวาคม 2544 – 6 มกราคม 2545), 10.
- เยี่ยมศรี สีแดง. สภาพและปัญหาการดำเนินงานของสมาคมซอฟต์แวร์บอลสมัครเล่นแห่งประเทศไทย.
วิทยานิพนธ์ระดับปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาพลศึกษา คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2540.
- รัตนภรณ์ ทรงพระนาม. ปัญหาการส่งเสริมกีฬาฮอกกี้ของประเทศไทย ตามการรับรู้ของผู้
บริหารสมาคมฮอกกี้ ผู้ฝึกสอนและนักกีฬาฮอกกี้. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต
ภาควิชาพลศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2537.
- วาสนา คุณาอภิสิทธิ์. แบดมินตัน เทคนิคและทักษะ. กรุงเทพมหานคร : โอเดียนสโตร์, 2542.
- วรศักดิ์ เพียรชอบ. ข้อคิดและข้อเสนอสำหรับการพัฒนากีฬาของไทย. ประมวลบทความที่ระลึก
เนื่องในงานเกษียณอายุราชการ. 21 (กันยายน 2534) : 75.
- วิสุทธิ ทิพย์พงษ์. การศึกษาสภาพและปัญหาการพัฒนากีฬามวยไทยเพื่อการอาชีพ. วิทยานิพนธ์
ระดับปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาพลศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
2544.
- วีระ มั่นสวนิช. การพัฒนากีฬา. วารสารศึกษาศาสตร์. 18 (มิถุนายน 2534) : 1 – 9.
- ศักดิ์ชาย พิทักษ์วงศ์. การศึกษาค้นคว้าความต้องการระหว่างนโยบาย แผน และผลการดำเนินงานของ
การกีฬาแห่งประเทศไทย ตามแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 1 (พ.ศ. 2536 – 2539).
วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาพลศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
2540.
- ศิลป์ชัย สุวรรณธาดา. เอกสารวิชาการชมรมจิตวิทยาการกีฬาแห่งประเทศไทย. กรุงเทพมหานคร :
ภาควิชาพลศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2532.
- สมาคมแบดมินตันแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์. ข้อบังคับสมาคมแบดมินตันแห่ง
ประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ พ.ศ. 2529 ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2532 และ 2536
ครบรอบ 45 ปี. กรุงเทพมหานคร, 2536.
- สมาคมแบดมินตันแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์. สภาพต้วบ่งชี้ในการพัฒนากีฬา
แบดมินตันไปสู่การเป็นกีฬาเพื่อการอาชีพ. บทสัมภาษณ์, มีนาคม 2546
- สุกัญญา ลิ้มสุนันท์. ผลของการฝึกจินตภาพที่มีต่อความสามารถในการเสิร์ฟลูกสั้นและลูกยาวใน
กีฬาแบดมินตัน. วิทยานิพนธ์ระดับปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาพลศึกษา คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย , 2543.
- อาพรพรชนิต ศิริแพทย์. การวิเคราะห์เนื้อหาเกี่ยวกับการกีฬาในหนังสือพิมพ์รายวันที่สอดคล้อง
กับแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2540 – 2544). วิทยานิพนธ์ระดับ
ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาพลศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย . 2542.

อิทธิรักษ์ วิจารณ์. ประธานชมรมแบดมินตัน ZAP . บทสัมภาษณ์ . 26 มกราคม 2546.

ภาษาอังกฤษ

- Cash, P.R. The cash competency inventory for intercollegiate directors :
Development and validation. Dissertation Abstracts International. 44
(December 1983) : 1722 – A – 1723 – A.
- Cheng, Chih – Fu. Competency assessment in sport management for The Republic of
China (Taiwan). Dissertation Abstracts Management. 1993 : 151.
- Coate, D. and Humphreys, B.R. The Economic Impact of Postseason Play in
Professional Sport. University of Maryland Baltimore Country. 2001.
- Kim, H.D. Government policy for the promotion of sport for all in South Korea.
Dissertation Abstracts International. 1990: 101.
- Kikulis, L.M. Strategic changes in organizational design of National Sport Organizations
(Sport Organizations, Canada). Dissertation Abstracts Management. 1992: 181.
- Mauricio, C. Do professional sport franchises and professional sports stadiums have any
effect on employment in a city. Dissertation Abstracts International. 1999 : 167.
- Mullin, B.J. Sport Marketing, Promotion & Public Relations. Main, National Sport
Management, INC. 1983.
- Neilson, R.L. “ An analysis of intramural sports programs in the state supported
senior universities in Tennessee. Dissertation Abstracts International 40
(October 1979) : 1951 – A.
- Pamela, R.C. The cash competency inventory for intercollegiate athletic director :
Development and Validation. Dissertation Abstracts International. 44 (December
1983) : 1722 – A 1723 – A.
- Pitter, R. The state and sport development in Alberta : conflict , corporation and
change. Dissertation Abstracts International. 1993 : 175.
- Sport England. Performance measurement for the development of sport. Journal of Sport
Research. 2001 : 184.

ภาคผนวก

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ก

แบบสำรวจสภาพตัวบ่งชี้ในการพัฒนากีฬาเบดมินตันไปสู่การเป็นกีฬาเพื่อการอาชีพ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบสำรวจ

เรื่อง การศึกษาสภาพตัวบ่งชี้ในการพัฒนากีฬาแบดมินตันไปสู่การเป็นกีฬาเพื่อการอาชีพ

คำชี้แจง แบบสำรวจมีทั้งหมด 2 ตอน

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสำรวจ

ตอนที่ 2 สภาพตัวบ่งชี้ในการพัฒนากีฬาแบดมินตันไปสู่การเป็นกีฬาเพื่อการอาชีพ

หมายเหตุ ข้อมูลในแบบสำรวจฉบับนี้ ใช้สำหรับการศึกษาวิจัยเท่านั้น ขอได้โปรดตอบตรงตามความเป็นจริงทุกข้อ และขอความกรุณาส่งคืนโดยด่วนที่สุดด้วยการพับใส่ซองที่แนบมาให้ จักเป็นพระคุณยิ่ง

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบสำรวจ

เรื่อง การศึกษาสภาพตัวบ่งชี้ในการพัฒนากีฬาแบดมินตันไปสู่การเป็นกีฬาเพื่อการอาชีพ

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสำรวจ

โปรดเขียนเครื่องหมาย / ลงใน () หน้าข้อความที่ตรงกับสภาพความเป็นจริงของท่าน

1. เพศ

() ชาย () หญิง

2. อายุ

() 21 – 25 ปี () 26 – 30 ปี
 () 31 - 35 ปี () 36 – 40 ปี
 () 41 – 45 ปี () 46 – 50 ปี
 () 51 – 55 ปี () 56 – 60 ปี
 () 60 ปีขึ้นไป

3. ระดับการศึกษา

() ต่ำกว่าปริญญาตรี / อนุปริญญา
 () ปริญญาตรี
 () ปริญญาโท
 () ปริญญาเอก
 () อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

4. ความเกี่ยวข้องกับกีฬาแบดมินตัน

() กรรมการสมาคมแบดมินตันแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์
 ตำแหน่งในสมาคมแบดมินตันฯ.....
 () นายกสโมสรสมาชิก
 สังกัดสโมสร.....
 () ผู้จัดการทีมแบดมินตัน
 สังกัดสโมสร.....

5. ประสบการณ์เกี่ยวกับกีฬาแบดมินตัน ตามความเกี่ยวข้องในข้อ 4

☐ น้อยกว่า 1 ปี	☐ 7 – 8 ปี
☐ 1 – 2 ปี	☐ 9 – 10 ปี
☐ 3 – 4 ปี	☐ 10 ปีขึ้นไป
☐ 5 – 6 ปี	

6. สาเหตุที่ท่านเข้ามาเกี่ยวข้องกับกีฬาแบดมินตัน และสมาคมแบดมินตันแห่งประเทศไทย
ในพระบรมราชูปถัมภ์

- มีความสนใจกีฬาแบดมินตัน
- ได้รับการคัดเลือก/เลือกตั้ง
- ได้รับการชักจูงจากผู้อื่น
- อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 2 แบบสำรวจเกี่ยวกับสภาพตัวบ่งชี้ในการพัฒนากีฬาแบดมินตันไปสู่การเป็นกีฬาอาชีพ

คำชี้แจง ในการตอบคำถามเกี่ยวกับตัวบ่งชี้แต่ละข้อ ขอให้ท่านตอบคำถามตามสภาพความเป็นจริง

ตัวอย่าง 1. มีนักกีฬาที่เข้าแข่งระดับโอลิมปิกเกมส์และ/หรือได้รับเหรียญรางวัลจากการแข่งขัน

(/) มี จำนวน.....15.....คน

() ไม่มี

ด้านความนิยม

1. จำนวนสมาชิกของสโมสรแบดมินตันของท่าน

() มี จำนวน.....คน

() ไม่มี

ด้านบุคลากร

1. นักกีฬาแบดมินตันในสมาคมแบดมินตันฯ/สโมสร ในปีพ.ศ.ปัจจุบัน(2546)

() มี จำนวน.....คน

() ไม่มี

2. ผู้ฝึกสอนกีฬาแบดมินตันในสโมสรของท่าน

() มี จำนวน.....คน

() ไม่มี

ด้านรายได้

1. รายได้ของนักกีฬาในสมาคมแบดมินตันฯ/สโมสร

() มี จำนวน.....

() ไม่มี

2. รายได้ของผู้ฝึกสอนกีฬาแบดมินตันในสมาคมแบดมินตันฯ/สโมสร

() มี จำนวน.....

() ไม่มี

3. รายได้ขององค์กรกีฬา(สมาคมแบดมินตันแห่งประเทศไทยฯ/สโมสร)

() มี จำนวน.....

() ไม่มี

4. รายได้ของกรรมการสมาคมแบดมินตันแห่งประเทศไทยฯ (เฉพาะกรรมการสมาคม)

() มี จำนวน.....

() ไม่มี

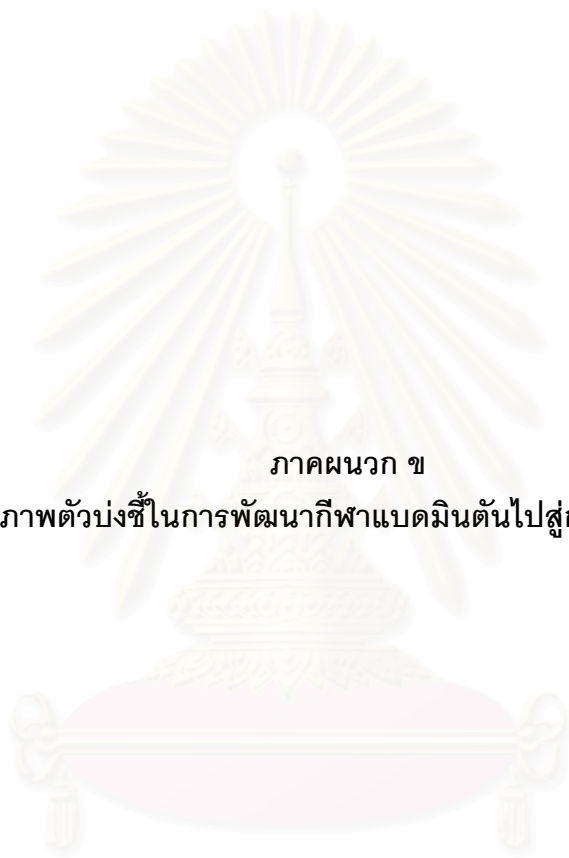
ด้านสถานที่

1. สโมสรมีสนามแบดมินตันสำหรับทำการฝึกซ้อมและแข่งขัน

() มี จำนวน.....สนาม

() ไม่มี

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ข

แบบสัมภาษณ์สภาพตัวบ่งชี้ในการพัฒนากีฬาแบดมินตันไปสู่การเป็นกีฬาเพื่อการอาชีพ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบสัมภาษณ์

เรื่อง การศึกษาสภาพตัวบ่งชี้ในการพัฒนากีฬาแบดมินตันไปสู่การเป็นกีฬาเพื่อการอาชีพ

คำชี้แจง แบบสัมภาษณ์แบ่งออกเป็น 2 ตอน

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ให้สัมภาษณ์

ตอนที่ 2 แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับสภาพตัวบ่งชี้ในการพัฒนากีฬาแบดมินตันไปสู่
การเป็นกีฬาอาชีพ

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ให้สัมภาษณ์

ชื่อผู้ให้สัมภาษณ์.....

อายุ.....

วุฒิทางการศึกษา.....

อาชีพ.....

ประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับกีฬาแบดมินตัน.....ปี

มีความเกี่ยวข้องกับกีฬาแบดมินตันในปัจจุบันโดยเป็น

- () กรรมการบริหารสมาคมแบดมินตันแห่งประเทศไทยฯ
- () นายกลิ่สมุขสมาชิกสังกัดสมาคมแบดมินตันแห่งประเทศไทยฯ
- () ผู้จัดการทีมแบดมินตัน

สถานที่ที่ทำการสัมภาษณ์.....

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 2 แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับสภาพตัวบ่งชี้ในการพัฒนากีฬาแบดมินตันไปสู่การเป็นกีฬา
เพื่อการอาชีพ

1. ท่านคิดว่าสภาพและปัญหาในด้านของความสามารถของนักกีฬาแบดมินตันของประเทศไทย
ในระดับต่าง ๆ ดังนี้ เป็นเช่นไร
 - 1.1 ความสามารถในระดับโลก.....
 - 1.2 ความสามารถในระดับโอลิมปิกเกมส์.....
 - 1.3 ความสามารถในระดับเอเชียนเกมส์.....
 - 1.4 ความสามารถในระดับซีเกมส์.....
 - 1.5 ความสามารถในระดับประเทศไทย.....
 ข้อเสนอแนะในการแก้ไขปัญหา.....

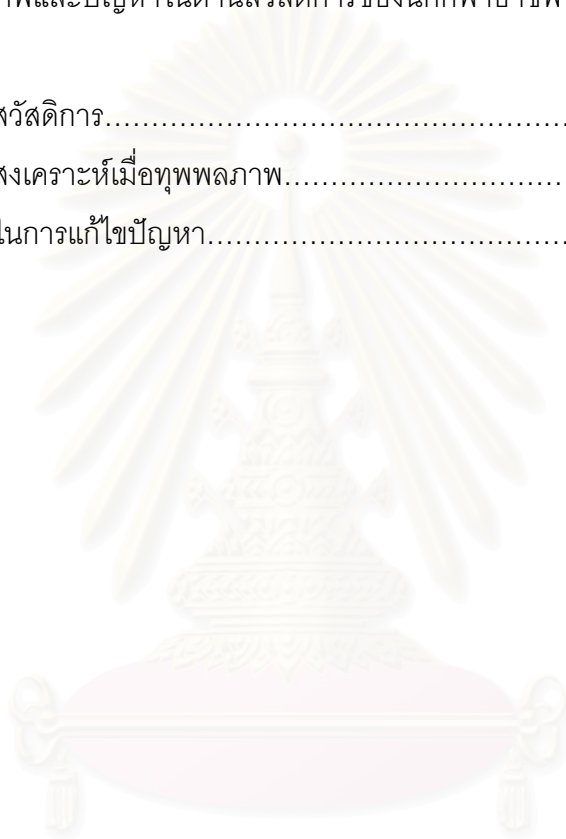
2. ท่านคิดว่าสภาพและปัญหาในด้านความนิยมของกีฬาแบดมินตันในประเทศไทยเป็นเช่นไร
 - 2.1 ความนิยมของผู้ดู.....
 - 2.2 ความนิยมของผู้เล่น.....
 ข้อเสนอแนะในการแก้ไขปัญหา.....

3. ท่านคิดว่าสภาพและปัญหาในด้านองค์กรกีฬาของแบดมินตันในประเทศไทยดังนี้เป็นเช่นไร
 - 3.1 สมาคมอาชีพ.....
 - 3.2 สโมสรสมาชิก.....
 - 3.3 สถาบันฝึกนักกีฬาอาชีพ.....
 - 3.4 สถาบันผลิตผู้ตัดสินอาชีพ.....
 - 3.5 สถาบันผลิตผู้ฝึกสอนอาชีพ.....
 - 3.6 สถาบันผลิตผู้บริหารกีฬาอาชีพ.....
 ข้อเสนอแนะในการแก้ไขปัญหา.....

4. ท่านคิดว่าสภาพและปัญหาในด้านบุคลากรของกีฬาแบดมินตันดังนี้เป็นเช่นไร
 - 4.1 นักกีฬา.....
 - 4.2 ผู้ฝึกสอน.....
 - 4.3 ผู้ตัดสิน.....
 - 4.4 ผู้บริหารองค์กร.....

- 4.5 ผู้จัดการทีม.....
 ข้อเสนอแนะในการแก้ไขปัญหา.....
5. ท่านคิดว่าสภาพและปัญหาในด้านรายได้ของกีฬาแบดมินตันในด้านต่าง ๆ เหล่านี้เป็นไร
- 5.1 รายได้ของนักกีฬาแบดมินตัน.....
 5.2 รายได้ของผู้ฝึกสอนแบดมินตัน.....
 5.3 รายได้ของผู้ตัดสินแบดมินตัน.....
 5.4 รายได้ของผู้บริหารองค์กร.....
 5.5 รายได้ของผู้จัดการทีมแบดมินตัน.....
 5.6 รายได้ของสโมสรกีฬาอาชีพ.....
 5.7 รายได้ขององค์กรอาชีพ.....
 ข้อเสนอแนะในการแก้ไขปัญหา.....
6. ท่านคิดว่าสภาพและปัญหาด้านสถานกีฬาของกีฬาแบดมินตันในด้านต่าง ๆ เหล่านี้เป็นเช่นไร
- 6.1 สนามแข่งขัน.....
 6.2 สนามฝึกซ้อมของสโมสรสมาชิก.....
 6.3 ที่ทำการของสมาคมแบดมินตันฯ.....
 ข้อเสนอแนะในการแก้ไขปัญหา.....
7. ท่านคิดว่าสภาพและปัญหาด้านกฎหมายกีฬาที่จะนำมาใช้ เหล่านี้ เป็นเช่นไร
- 7.1 พระราชบัญญัติกีฬาอาชีพ.....
 7.2 ระเบียบข้อบังคับของกีฬาอาชีพ.....
 7.3 มติคณะรัฐมนตรี หรือกฎกระทรวงว่าด้วยกีฬาอาชีพ.....
 7.4 การจดทะเบียนสมาคมกีฬาอาชีพและบุคลากรอาชีพ.....
 ข้อเสนอแนะในการแก้ไขปัญหา.....
8. ท่านคิดว่าสภาพและปัญหาด้านการจัดการของกีฬาแบดมินตันเป็นเช่นไร
- 8.1 การจัดการแข่งขันในระดับอาชีพ.....
 8.2 การจัดการแข่งขันในระดับกึ่งอาชีพ.....
 ข้อเสนอแนะในการแก้ไขปัญหา.....

9. ท่านคิดว่าสภาพและปัญหาในการเผยแพร่และประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับแบดมินตันในด้านต่าง ๆ เหล่านี้ควรเป็นเช่นไร
- 9.1 สื่อต่าง ๆ
- 9.2 การเผยแพร่การแข่งขัน.....
- ข้อเสนอแนะในการแก้ไข้ปัญหา.....
10. ท่านคิดว่าสภาพและปัญหาในด้านสวัสดิการของนักกีฬาอาชีพในด้านต่าง ๆ เหล่านี้ ควรเป็นเช่นไร
- 10.1 กองทุนสวัสดิการ.....
- 10.2 กองทุนสงเคราะห์เมื่อทุพพลภาพ.....
- ข้อเสนอแนะในการแก้ไข้ปัญหา.....

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ค
สถิติที่ใช้ในการวิจัย

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยใช้วิธีวิเคราะห์ข้อมูล และค่าสถิติต่าง ๆ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป เอส พี เอส เอส 11.0 สำหรับวินโดว (SPSS 11.0 for window) ช่วยในการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

1. ค่าร้อยละ (Percent) โดยใช้สูตร (ประคอง กรรณสูตร,2528)

$$\text{สูตร} = \frac{\text{จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม}}{\text{จำนวนกลุ่มตัวอย่างประชากรหลัก}} \times 100$$

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ง
รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ศิลปชัย	สุวรรณธาดา	อาจารย์พิเศษ ประจำสำนัก
วิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2. รองศาสตราจารย์ ดร. ถนอมวงศ์	กฤษเพ็ชร	รองคณบดีฝ่ายวิชาการ วิจัย
สำนักวิชาวิทยาศาสตร์การ
กีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
3. รองศาสตราจารย์ ชัชชัย	โกมารทัต	ผู้ช่วยคณบดีฝ่ายวิชาการ วิจัย
สำนักวิชาวิทยาศาสตร์การ
กีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
4. ดร. จุฬา
กีฬา | ติงศภัทิย์ | หัวหน้ากลุ่มวิชาการจัดการ

สำนักวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
และกรรมการอำนวยการศูนย์
กีฬา แห่งจุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย |
| 5. ดร. ศักดิ์ชาย | พิทักษ์วงศ์ | ผู้อำนวยการกององค์การกีฬา
การกีฬาแห่งประเทศไทย |
| 6. นาย อรรถกร | แก่นสมุทร | อดีตกรรมการสมาคม
แบดมินตันแห่งประเทศไทย
ในพระบรมราชูปถัมภ์ |
| 7. นาย สมพล | คูเกษมกิจ | กรรมการสมาคมแบดมินตัน
แห่งประเทศไทย
ในพระบรมราชูปถัมภ์ อดีตนัก
กีฬาแบดมินตันทีมชาติไทย |
| 8. นางสาว สุจิตรา | เอกมงคลไพศาล | นักกีฬาแบดมินตันทีมชาติไทย |

ภาคผนวก จ
รายนามบุคลากรในวงการแบดมินตัน

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

**รายนามคณะกรรมการสมาคมแบดมินตันแห่งประเทศไทย
ในพระบรมราชูปถัมภ์(พ.ศ.2545 - 2547)**

1. ศาสตราจารย์เจริญ	วรรณะสิน	นายกสมาคม
2. ร้อยตำรวจตรีเกรียงศักดิ์	โลหะชาละ	อุปนายก
3. พลตำรวจเอกชาญชิต	เพ็ชรเลิศ	อุปนายก
4. นายฉัตรเฉลิม	ธรรมจารย์	เลขาธิการและเหรัญญิก
5. นายอภิรัตน์	ศิวพรพิทักษ์	ปฏิคม
6. นายธนรัตน์	หงส์เจริญ	ผู้ช่วยเลขาธิการ
7. นายสุน	อรรชยะพิศุทธิ์	นายทะเบียน
8. นางมัทนา	เหลื่องนาคทองดี	ประชาสัมพันธ์
9. นายจำรัส	วิศวะชัยพันธุ์	กรรมการ
10. นายชุมพล	ลีลาเอียร	กรรมการ
11. นายสมพล	คุเกษมกิจ	กรรมการ
12. พันโทชินกานต์	โฆวินทะ	กรรมการ
13. นายวิญจุมติ	ช่วยณรงค์	กรรมการ
14. พันโทปรีชา	โสภจรรย์	กรรมการ
15. นางสาวทองคำ	กิ่งมณี	กรรมการ
16. นายวิบูลย์	นิวาทวงษ์	กรรมการ
17. นายวิรัช	ศรีศศิ	กรรมการ
18. นายสรรเสริญ	ตรียะชาติ	กรรมการ
19. นางกมลดา	ทองกร	กรรมการ

นายกสโมสรสมาชิก

1. วันชัย	จารุศิริพัฒน์	6. จินดา	พรหมศรีน
2. ประหยัด	อุลิส	7. พัฒน์	หวังอนุภาพ
3. สุเทพ	ชัยพัฒน์นิช	8. สุทัศน์	อัศรัศกร
4. จรัสศรี	นิลรัตน์	9. อภิรักษ์	วีจารุดล
5. สุรศักดิ์	วัฒนาพันธ์	10.ชลาชัย	สงวนแก้ว

ผู้จัดการทีมแบดมินตัน

1. ธีรนนท์	เชียงใหม่	6. ชูพงศ์	กำลังงาม
2. สมเกียรติ	คูหาเกษมสิน	7. ไพโรจน์	เนียมสร้อย
3. ชิตต์	อินทร์กล้า	8. บัณฑิต	พูนสวัสดิ์
4. ดวงใจ	พิบูลย์สุขสิน	9. นาฎยา	นิลทร์จันทร์
5. ธีระชัย	วิเศษจ้ง	10. ชุมพลิน	คฤหพูนสุข

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ฉ
หนังสือขอความร่วมมือ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ที่ ๐๓๐๒(๒๗๐๕) / ๒๒๑

ภาควิชาพลศึกษา คณะครุศาสตร์

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ถนนพญาไท ปทุมวัน กทม. ๑๐๓๓๐

๒๕ ธันวาคม ๒๕๔๕

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือในการทำวิจัย

เรียน

ด้วย นายเบญจพล เบญจพลากร นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา ภาควิชาพลศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้รับการอนุมัติหัวข้อวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การศึกษาสภาพตัวบ่งชี้ในการพัฒนา กีฬาแบดมินตันไปสู่การเป็นกีฬาเพื่อการอาชีพ” โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.รัชณี ขวัญบุญจันทร์ เป็น อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ซึ่งเป็นการวิจัยเชิงสำรวจเพื่อประกอบการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหา บัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา ในการนี้ จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือในการทำ การวิจัยที่นิสิตสร้างขึ้น ตามเอกสารที่แนบมา

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าว เพื่อเป็นประโยชน์ ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เฉลิม ชัยวัชราภรณ์)

รักษาการหัวหน้าภาควิชาพลศึกษา

ภาควิชาพลศึกษา

โทร.๐-๒๒๑๘-๒๘๐๔

โทรสาร ๐-๒๒๑๘-๒๘๐๔

ที่ ๐๓๐๒(๒๓)๐๕) / ๔๓

ภาควิชาพลศึกษา คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท ปทุมวัน กทม. ๑๐๓๓๐

๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ในการสัมภาษณ์เพื่อทำวิทยานิพนธ์

เรียน

ด้วย นายเบญจพล เบญจพลากร นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา ภาควิชาพลศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้รับการอนุมัติหัวข้อวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การศึกษาสภาพตัวบ่งชี้ในการพัฒนากีฬาเบดมินตันไปสู่การเป็นกีฬาเพื่อการอาชีพ” โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.รัชนี ขวัญบุญจัน เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ซึ่งเป็นการวิจัยเชิงสำรวจเพื่อประกอบการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา ในการนี้ ภาควิชาพลศึกษาจึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ในการทำวิทยานิพนธ์ โดยการสัมภาษณ์เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปเรียบเรียงและนำเสนอในวิทยานิพนธ์ ซึ่งวันและเวลาในการทำการสัมภาษณ์ นิสิตจะได้ทำการติดต่อและนัดหมายต่อไป

ภาควิชาพลศึกษาหวังเป็นอย่างยิ่งในความอนุเคราะห์จากท่าน และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เฉลิม ชัยวัชรภรณ์)
รักษาการหัวหน้าภาควิชาพลศึกษา

ภาควิชาพลศึกษา

โทร.๐-๒๒๑๘-๒๘๐๔

โทรสาร ๐-๒๒๑๘-๒๘๐๔

ที่ ๐๓๐๒(๒๗๐๕) / ๒๒๐

ภาควิชาพลศึกษา คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท ปทุมวัน กทม. ๑๐๓๓๐

๒๕ ธันวาคม ๒๕๔๕

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ในการทำแบบสอบถาม

เรียน

ด้วย นายเบญจพล เบญจพลากรนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาพลศึกษา ภาควิชาพลศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้รับการอนุมัติหัวข้อวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การศึกษาสภาพตัวบ่งชี้ในการพัฒนากีฬาเบดมินตันไปสู่การเป็นกีฬาเพื่อการอาชีพ” โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.รัชณี ขวัญบุญจัน เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อประกอบการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตร์ มหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา ในการนี้ภาควิชาพลศึกษาจึงใคร่ขอความร่วมมือในการทำแบบสอบถาม เพื่อเป็นประโยชน์ในทางวิชาการต่อไป

ภาควิชาพลศึกษาหวังเป็นอย่างยิ่งในความอนุเคราะห์จากท่าน และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เฉลิม ชัยวัชรภรณ์)

รักษาราชการหัวหน้าภาควิชาพลศึกษา

ภาควิชาพลศึกษา

โทร.๐-๒๒๑๘-๒๘๐๔

โทรสาร ๐-๒๒๑๘-๒๘๐๔

ภาคผนวก ช
รายชื่อสโมสรสมาชิก

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รายชื่อสโมสรสมาชิกสังกัดสมาคมแบดมินตันแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์

1. ชมรมแบดมินตันไตรวงส์
2. ชมรมแบดมินตัน ส.สัมพันธ์
3. สโมสรแบดมินตันการทำเรือแห่งประเทศไทย
4. ชมรมแบดมินตันตะพานหิน
5. ชมรมแบดมินตันกรุงเทพมหานคร
6. สโมสรแบดมินตันสมบุญดี
7. สโมสรแบดมินตันธนาคารกรุงเทพ
8. ชมรมแบดมินตันอัมพวา
9. ชมรมแบดมินตันเครือข่ายซีเมนต์ไทย
10. สโมสรแบดมินตันธนบุรี
11. สโมสรแบดมินตันนิวสยาม
12. ชมรมแบดมินตันนครพนม
13. สโมสรแบดมินตันสิงห์ เอช เอช
14. ชมรมแบดมินตันสลกบาตร
15. สโมสรแบดมินตันสิริพล
16. ชมรมแบดมินตันจังหวัดนครสวรรค์
17. ชมรมแบดมินตันกิ่งประจักษ์
18. สโมสรแบดมินตันสิงห์อุดม
19. สโมสรแบดมินตันมณฑลทหารบกที่ 11
20. ชมรมแบดมินตันจังหวัดนครปฐม
21. รวมชมรมแบดมินตันสัมพันธ์
22. สโมสรแบดมินตันเรนด์
23. ชมรมแบดมินตันกำแพงเพชร
24. ชมรมแบดมินตันจังหวัดชลบุรี
25. ชมรมแบดมินตันยิมเน็ทซ์
26. สโมสรแบดมินตันศูนย์บริการกีฬา ศาลายา
27. สโมสรแบดมินตัน แรกเกิดมิวเซียม
28. ชมรมแบดมินตันบางขุนเทียน
29. ชมรมแบดมินตันจังหวัดสุรินทร์
30. ชมรมแบดมินตันพะเยา
31. ชมรมแบดมินตันอุดรธานี
32. สโมสรแบดมินตันการไฟฟ้านครหลวง
33. ชมรมแบดมินตันนครศรีธรรมราช
34. ชมรมแบดมินตันพิษณุโลก
35. ชมรมแบดมินตันยโสธร
36. สโมสรแบดมินตันนันทยาง
37. ชมรมแบดมินตันลือชะวณิช
38. สโมสรสมาคมกีฬาแบดมินตัน
ศรีสุวิวัฒน์
39. ชมรมแบดมินตันนิวบอย
40. ชุมนุมแบดมินตันมหาวิทยาลัย
ธรรมศาสตร์
41. ชมรมแบดมินตันบ้านทองหยอด
42. สโมสรแบดมินตันกองทัพอากาศ
43. ชมรมแบดมินตันป้อมปุยปลายั้ม
44. ชมรมแบดมินตันศูนย์กีฬา
กองทัพภาคที่ 3
45. ชมรมแบดมินตันมหาวิทยาลัยธุรกิจ
บัณฑิต
46. ชมรมแบดมินตันมาร์คแอร์
47. สมาคมกีฬาปทุมวัน
48. สโมสรแบดมินตันบางโพ
49. ชมรมแบดมินตัน เค ซี
50. ชมรมแบดมินตันบ้านไผ่
51. ชมรมแบดมินตันเพชรศิเคนท์
52. ชมรมแบดมินตันปากน้ำโพ

53. ชมรมแบดมินตันจังหวัดเลย
54. ชมรมแบดมินตันอุบลราชธานี
55. ชมรมแบดมินตันเสนานิคม
56. สนามแบดมินตันสวนสงบ
57. ฝ่ายแบดมินตันสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย
เชียงใหม่
58. ชมรมแบดมินตันอำเภอเชียงคำ
59. ชมรมแบดมินตันชัยวัฒน์ ระนอง
60. ชมรมแบดมินตันจังหวัดจันทบุรี
61. ชมรมแบดมินตัน ปี จี ฟาสซิโน
62. ชมรมแบดมินตันกาญจนบุรี
63. ชมรมแบดมินตันสมาคมชาวสุพรรณ
64. สโมสรสมาคม วาย ดับยู ซี เอ กรุงเทพฯ
65. ชมรมแบดมินตันนครราชสีมา
66. สมาคมกีฬาจังหวัดนครสวรรค์
67. สโมสรแบดมินตันเพชรเกษม
68. สโมสรแบดมินตันภาคภัทร์
69. ชมรมแบดมินตัน ปี จี สपोर्ट
70. ชมรมแบดมินตันบางนารา
71. สโมสรแบดมินตันฮากกา
72. สโมสรแบดมินตัน บอยส์ คลับ
73. ชมรม เอส ซี แบดมินตัน
74. ชมรมแบดมินตัน จ. เจริญชัย
75. ชมรมแบดมินตันสยามกีฬา
76. ชมรมแบดมินตันโรงเรียนกีฬาจังหวัด
สุพรรณบุรี
77. ชมรมแบดมินตัน เจ เอ็ม ที
78. ชมรมแบดมินตันจินดา
79. ชมรมแบดมินตันจังหวัดลำพูน
80. ชมรมแบดมินตันซีเมนต์ช้าง 2000
81. สโมสรแบดมินตันตรีเลิศ
82. สโมสรแบดมินตันบุญรอดบริวเวอรี่
83. สโมสรแบดมินตัน เอส พี สपोर्टปากช่อง
84. ชมรมแบดมินตันลำโรง
85. ชมรมแบดมินตันระยอง
86. ชมรมแบดมินตันสมุทรสาคร
87. ชมรมแบดมินตันมหาสารคาม
88. ชมรมแบดมินตัน ฮั่วเคี้ยวฯ ขอนแก่น
89. ชมรมแบดมินตันรัตนรังสรรค์ ระนอง
90. ชมรมแบดมินตันเชียงราย
91. ชมรมแบดมินตันสมาคมวาชกรีฑา
สโมสร
92. ชมรมแบดมินตัน ZAP
93. ชมรมผู้ฝึกสอนแบดมินตัน
94. ชมรมแบดมินตันดิลก
95. ชมรมแบดมินตันดำเนินสะดวก
96. ชมรมแบดมินตันดอนเมือง
97. สนามแบดมินตันสมาคมพณิชย
สามัคคี
98. ชมรมแบดมินตันกีฬา เอ็ม ซี
99. ชมรมแบดมินตันฉะเชิงเทรา
100. ชมรมแบดมินตันนิวลีต
101. สโมสรแบดมินตันขอนแก่น
102. ชมรมฝ่ายกีฬาแบดมินตันจังหวัดแพร่
103. ชมรมแบดมินตันลำปาง
104. สโมสรแบดมินตัน ซิลเวอร์มูน
105. ชมรมแบดมินตันเขี้ยวลากดิน
106. สมาคมวาชกรีฑาสโมสร

ภาคผนวก ช
สื่อประชาสัมพันธ์

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สื่อทางโทรทัศน์

1. สถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสี ช่อง 3 อ.ส.ม.ท.
2. สถานีโทรทัศน์สี กองทัพบก ช่อง 5
3. สถานีโทรทัศน์สี กองทัพบกช่อง 7
4. สถานีโทรทัศน์ โมเดิร์นไนน์ หมายเลข 9 อ.ส.ม.ท.
5. สถานีโทรทัศน์สี ช่อง 11 กรมประชาสัมพันธ์
6. สถานีโทรทัศน์เคเบิล ทีวี UBC
7. สถานีโทรทัศน์ ITV

สื่อทางหนังสือพิมพ์

1. หนังสือพิมพ์ ไทยรัฐ
2. หนังสือพิมพ์ เดลินิวส์
3. หนังสือพิมพ์ คม ชัด ลึก
4. หนังสือพิมพ์ มติชน
5. หนังสือพิมพ์ แนวหน้า
6. หนังสือพิมพ์ สยามกีฬารายวัน
7. หนังสือพิมพ์ Bangkok Post
8. หนังสือพิมพ์ กรุงเทพฯ ธุรกิจ
9. หนังสือพิมพ์ The Nation
10. หนังสือพิมพ์ ข่าวสด

สื่อทางอินเทอร์เน็ต

เว็บไซต์เกี่ยวกับกีฬาแบดมินตันในประเทศไทย

1. <http://www.badmintonthai.or.th>
2. <http://www.srclub.cjb.net>
3. http://www.thai.net/badminton_phet
4. <http://www.geocities.com/direksup>
5. <http://www.badminton.in.th>
6. <http://www.geocities.com/hellosujitra>
7. http://www.geocities.com/boon_dit
8. <http://www.tbwclub.com/wb/>

เว็บไซต์เกี่ยวกับกีฬาแบดมินตันในต่างประเทศ

1. <http://www.intbadfed.org>
2. <http://www.anitavandijk.nl/badminton/>
3. <http://www.badminton.ac>
4. <http://www.badmintonasia.com>
5. <http://www.badmintonalley.com>
6. <http://www.baofe.co.uk>
7. <http://www.badminton.org.au>
8. <http://www.hcs.harvard.edu>
9. <http://www.badminton.ca>
10. <http://www.badmintoncentral.com>
11. <http://www.badmintondaily.com>
12. <http://www.badminton.de>
13. <http://www.galeon.hispavista.com>
14. <http://www.badminton-interactive.com>
15. <http://www.sportsladders.com>
16. <http://www.badminton sport.nl>
17. <http://www.badmintonwarehouse.com>
18. <http://www.utenti.lycos.it/BIELLABADMINTON/>
19. <http://www.chinabadminton.com>
20. <http://www.eurobadminton.org>
21. <http://www.frencebadminton.online.fr>
22. <http://www.jvc-badminton.com>
23. <http://www.prospeed.com.my>
24. <http://www.shuttlecock.com>
25. <http://www.usabadminton.org>
26. <http://www.worldbadminton.com>
27. <http://www.worldbadminton.net>
28. <http://www.rackets.tripod.com>

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นายเบญจพล เบญจพลากร เกิดเมื่อวันที่ 5 กรกฎาคม พ.ศ. 2521 ณ อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาบัณฑิตจาก ภาควิชาพลศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปีการศึกษา 2542 และเข้าศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาพลศึกษา ภาควิชาพลศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปีการศึกษา 2544

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย